

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

τόν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων ᾧ θεόφιλε ὦν ἦρ- 1
ξατο ὁ ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν. ἄχρι ἣς ἡμέρας ἐντειλάμενος 2*
τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη. οἷς καὶ 3*
παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις
δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς
βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ ἱε- 4*
ροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς
ἣν ἠκούσατέ μου. ὅτι ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι ὑμεῖς δὲ βαπτι- 5*
σθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. οἱ μὲν 6*
οὖν συνελθόντες ἐπήρῳτων αὐτὸν λέγοντες κύριε εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τού-
τῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ ἰσραήλ. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς 7
οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ
ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος 8*
ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ
ἰουδαίᾳ καὶ σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ταῦτα εἰπὼν βλε- 9
πόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν. καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ 10*
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθήτι λευκῇ. οἱ καὶ 11*
εἶπον ἄνδρες γαλιλαῖοι τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανὸν οὗτος
ὁ ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὄν
τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. τότε ὑπέστρε- 12
ψαν εἰς ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος ὃ ἐστὶν ἐγγύς

1 v.2 ἀχρι ἣς ἡμερας ἐντειλαμενος τοις ἀποστολοις δια πνευματος ἁγίου οὓς ἐξελεξατο ἀνελημφθη^ν ἀνεληφθη^{τ.μ.κ.}. **v.3** οἷς καὶ παρεστησεν εαυτον ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτον ἐν πολλοῖς τεκμηριοις δι' ἡμερων τεσσαρακοντα^ν τεσσαρακοντα^{τ.μ.κ.} ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. **v.4** καὶ συναλιζόμενος μετ^κ αὐτων^κ παρηγγειλεν αὐτοῖς ἀπο ἱεροσολυμων μὴ χωρίζεσθαι ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου. **v.5** ὅτι ἰωαννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε^{τ.μ.κ.} ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε^ν ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. **v.6** οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἠρωτων^ν ἐπηρωτων^{τ.μ.κ.} αὐτον λέγοντες κύριε εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ ἰσραήλ. **v.8** ἀλλὰ λήψεσθε^ν λήψεσθε^{τ.μ.κ.} δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐσεσθέ μοι^ν μοι^{τ.μ.κ.} μάρτυρες ἐν τε ἱερουσαλήμ καὶ [ἐν]^ν ἐν^{τ.μ.κ.} πάσῃ τῇ ἰουδαίᾳ καὶ σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. **v.10** καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθήσει^ν ἐσθητι^{τ.μ.κ.} λευκαῖς^ν λευκη^{τ.μ.κ.}. **v.11** οἱ καὶ εἶπαν^ν εἶπον^{τ.μ.κ.} ἄνδρες γαλιλαῖοι τί ἐστήκατε^ν ἐμβλεποντες^ν ἐμβλεποντες^{τ.μ.κ.} εἰς τὸν οὐρανὸν οὗτος ὁ ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς^ν ἀναληφθεὶς^{τ.μ.κ.} ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὄν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

- 13* ἱερουσαλήμ σαββάτου ἔχον ὁδόν. καὶ ὅτε εἰσῆλθον ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν οὗ ἦσαν καταμένοντες ὃ τε πέτρος καὶ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης καὶ ἀνδρέας φίλιππος καὶ θωμᾶς βαρθολομαῖος καὶ ματθαῖος ἰάκωβος
- 14* ἀλφαίου καὶ σίμων ὁ ζηλωτῆς καὶ ἰούδας ἰακώβου. οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναι-
- 15* ζῖν καὶ μαριά τῇ μητρὶ τοῦ ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστάς πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν ἦν τε
- 16* ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν. ἄνδρες ἀδελφοί ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην ἣν προεῖπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος δαβὶδ περὶ ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν τὸν
- 17* ἰησοῦν. ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς
- 18* διακονίας ταύτης. οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνῆς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ
- 19* σπλάγχνα αὐτοῦ. καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσα-
- 20* λήμ ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν ἀκελδαμά
- 21* τοῦτ' ἔστιν χωρίον αἵματος. γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν γενη-
- 22* θήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν
- 23* ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος ἰησοῦς. ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἓνα τούτων.
- 23* καὶ ἔστησαν δύο ἰωσήφ τὸν καλούμενον βαρσαβᾶν ὃς ἐπεκλήθη ἰουστός

v.13 καὶ ὅτε εἰσῆλθον ἀνέβησαν^{Τ.Μ.Κ} εἰς τὸ ὑπερῶν ἀνέβησαν^Υ οὗ ἦσαν καταμένοντες ὁ τε πέτρος καὶ ἰακώβος^{Τ.Μ.Κ} καὶ^{Τ.Μ.Κ} ἰωάννης καὶ^Υ ἰακώβος^Υ καὶ ἀνδρέας φίλιππος καὶ θωμᾶς βαρθολομαῖος καὶ ματθαῖος^Υ ματθαῖος^{Τ.Μ.Κ} ἰακώβος ἀλφαίου καὶ σίμων ὁ ζηλωτῆς καὶ ἰουδας ἰακώβου. **v.14** οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ^{Τ.Μ.Κ} τῇ^{Τ.Μ.Κ} δεήσει^{Τ.Μ.Κ} σὺν γυναιξίν καὶ μαριάμ^Υ μαρία^{Τ.Μ.Κ} τῇ μητρὶ τοῦ ἰησοῦ καὶ σὺν^{Τ.Μ.Κ} τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. **v.15** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστάς πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν^Υ μαθητῶν^{Τ.Μ.Κ} εἶπεν ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡσεὶ^Υ ὡς^{Τ.Μ.Κ} ἑκατὸν εἴκοσι^Υ εἴκοσιν^{Τ.Μ.Κ}. **v.16** ἀνδρες ἀδελφοί εἶδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην^{Τ.Μ.Κ} ἣν προεῖπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος δαβὶδ^{Μ.Υ} δαβὶδ^{Τ.Κ} περὶ ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν τὸν^{Τ.Μ.Κ} ἰησοῦν. **v.17** ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν^Υ σὺν^{Τ.Μ.Κ} ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. **v.18** οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ^{Τ.Κ} μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνῆς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. **v.19** καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι^Υ πᾶσιν^{Τ.Μ.Κ} τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσαλήμ ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν ἀκελδαμά^Υ ἀκελδαμά^{Τ.Μ.Κ} τοῦτ'^{Μ.Υ} ἔστιν^{Μ.Υ} τούτεστιν^{Τ.Κ} χωρίον αἵματος. **v.20** γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβεῖω^Υ λαβοῖ^{Τ.Μ.Κ} ἕτερος. **v.21** δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν^{Τ.Μ.Κ} ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος ἰησοῦς. **v.22** ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη^Υ ἀνελήφθη^{Τ.Μ.Κ} ἀφ' ἡμῶν μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι^{Τ.Μ.Κ} σὺν ἡμῖν γενέσθαι^Υ ἓνα τούτων. **v.23** καὶ ἔστησαν δύο ἰωσήφ τὸν καλούμενον βαρσαβᾶν^Υ βαρσαβᾶν^{Τ.Μ.Κ} ὃς ἐπεκλήθη ἰουστός καὶ μαθθίαν^Υ μαθθίαν^{Τ.Μ.Κ}.

καὶ μαθητῶν. καὶ προσευξάμενοι εἶπον σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων 24*
ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα ὃν ἐξελέξω. λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς 25*
διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς ἐξ ἧς παρέβη ἰούδας πορευθῆναι εἰς
τὸν τόπον τὸν ἴδιον. καὶ ἔδωκαν κληρὸς αὐτῶν καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς 26*
ἐπὶ μαθητῶν καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκά ἀποστόλων.

καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πενηκοστῆς ἦσαν ἅπαν- 2*
τες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος 2
ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν
καθήμενοι. καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὡσεὶ πυρός 3*
ἐκάθισεν τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύμα- 4*
τος ἁγίου καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου
αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. ἦσαν δὲ ἐν ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες ἰουδαῖοι 5*
ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. γενομένης 6
δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνήλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη ὅτι ἤκουον εἰς
ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ 7*
ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἰδοῦ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λα-
λοῦντες γαλιλαῖοι. καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ 8
ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν. πάρθοι καὶ μῆδοι καὶ ἑλαμίται καὶ οἱ κα- 9
τοικοῦντες τὴν μεσοποταμίαν ἰουδαίαν τε καὶ καππαδοκίαν πόντον καὶ
τὴν ἄσιαν. φρυγίαν τε καὶ παμφυλίαν αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς λιβύης 10
τῆς κατὰ κυρήνην καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ῥωμαῖοι ἰουδαῖοί τε καὶ προσή-
λυτοι. κρήτες καὶ ἄραβες ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέροις 11
γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν 12*
ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι. ἕτεροι δὲ χλευά- 13*
ζοντες ἔλεγον ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσίν. σταθεῖς δὲ πέτρος σὺν 14*

v.24 και προσευξαμενοι ειπαν^v ειπον^{T.M.K} συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον^{M.V} εξελεξω^{M.V} εκ τουτων των δυο ενα^{T.M.V} ον^{T.K} ενα^K εξελεξω^{T.K}. **v.25** λαβειν τον τοπον^v κληρον^{T.M.K} της διακονιας ταυτης και αποστολης αφ^v εξ^{T.M.K} ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον. **v.26** και εδωκαν κληρους αυτοις^v αυτων^{T.M.K} και ειπεσεν ο κληρος επι μαθηταν^v μαθηταν^{T.M.K} και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων. **2 v.1** και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πενηκοστις ησαν παντες^v απαντες^{T.M.K} ομου^v ομοθυμαδον^{T.M.K} επι το αυτο. **v.3** και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος και^v εκαθισεν τε^{T.M.K} εφ ενα εκαστον αυτων. **v.4** και επλησθησαν παντες^v απαντες^{T.M.K} πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ιετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αυτοις^{T.M.K} αποφθεγγεσθαι αυτοις^v. **v.5** ησαν δε εις^v εν^{T.M.K} ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον. **v.7** εξισταντο δε παντες^{T.K} και εθαυμαζον λεγοντες ουχ^v προς^{T.M.K} αλληλους^{T.M.K} ουκ^{T.M.K} ιδου απαντες^v παντες^{T.M.K} ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι. **v.12** εξισταντο δε παντες και διηπορουν αλλος προς αλλον λεγοντες τι θελει^v αν^{T.M.K} θελοι^{T.M.K} τουτο ειναι. **v.13** ιετεροι δε διαχλευαζοντες^v χλευαζοντες^{T.M.K} ελεγον οτι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν. **v.14** σταθεις δε ο^v πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ παντες^v απαντες^{T.M.K} τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου.

τοῖς ἔνδεκα ἐπήρην τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς ἄνδρες
 ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλήμ ἅπαντες τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν
 15 ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε
 16 οὔτοι μεθύουσιν ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας. ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν
 17* τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου ἰωήλ. καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέ-
 ραις λέγει ὁ θεὸς ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ
 προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ νεανίσκοι
 ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνία ἐνυπνιασθή-
 18* σονται. καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου καὶ προφητεύσουσιν.
 19 καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω αἶμα
 20* καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκοτός καὶ
 ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ
 21 ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθή-
 22* σεται. ἄνδρες ἰσραηλῖται ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους ἰησοῦν τὸν
 ναζωραῖον ἄνδρα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσιν καὶ
 τέρασιν καὶ σημείοις οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν κα-
 23* θῶς καὶ αὐτοὶ οἶδατε. τοῦτον τῇ ὠρισμένη βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ
 24 θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε. ὃν
 ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου καθότι οὐκ ἦν δυνατόν
 25* κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ. δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτὸν προωρώμην τὸν
 κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ.
 26* διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδιά μου καὶ ἠγαλλίασατο ἡ γλῶσσά μου ἔτι
 27* δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις
 τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδου οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
 28 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώ-

v.17 καὶ ἐσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις λέγει ὁ θεὸς ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίους^v ἐνυπνία^{T.M.K} ἐνυπνιασθήσονται. **v.18** καὶ γε^m καὶ^{T.K.v} γε^{T.K.v} ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου καὶ προφητεύσουσιν. **v.20** ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκοτός καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἢ^{T.M.K} ἐλθεῖν τὴν^{T.M.K} ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. **v.22** ἄνδρες ἰσραηλῖται ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον ἄνδρα ἀποδεδειγμένον^v ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀποδεδειγμένον^{T.M.K} εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι^v δυνάμεσιν^{T.M.K} καὶ τέρασιν^{T.M.K} καὶ σημείοις οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν καθὼς καὶ^{T.M.K} αὐτοὶ οἶδατε. **v.23** τοῦτον τὴν ὠρισμένη βουλή καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἐκδοτον λαβόντες^{T.M.K} διὰ χειρῶν^v χειρῶν^{T.M.K} ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλατε^v ἀνείλατε^{T.M.K}. **v.25** δαβὶδ^{m.v} δαβὶδ^{T.K} γὰρ λέγει εἰς αὐτὸν προωρώμην^v προωρώμην^{T.M.K} τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ. **v.26** διὰ τοῦτο εὐφράνθη^v εὐφράνθη^{T.M.K} ἡ καρδιά μου καὶ ἠγαλλίασατο ἡ γλῶσσα μου ἐπὶ δε καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπὶ ἐλπίδι. **v.27** οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἀδην^v ἀδου^{T.M.K} οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

που σου. ἄνδρες ἀδελφοί ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ 29*
 τοῦ πατριάρχου δαβὶδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνήμα αὐ-
 τοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. προφήτης οὖν ὑπάρχων 30*
 καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
 τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν χριστὸν καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
 προῖδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὐ κατελείφθη 31*
 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδου οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. τοῦτον 32
 τὸν ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεὸς οἱ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. τῇ δεξιᾷ 33*
 οὖν τοῦ θεοῦ ὑψώθητε τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβὼν
 παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. οὐ 34*
 γὰρ δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς λέγει δὲ αὐτὸς εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου. ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπό- 35
 διον τῶν ποδῶν σου. ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος ἰσραὴλ ὅτι καὶ 36*
 κύριον καὶ χριστὸν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐποίησεν τοῦτον τὸν ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς
 ἐσταυρώσατε. ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ εἰπόν τε πρὸς 37*
 τὸν πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους τί ποιήσομεν ἄνδρες ἀδελφοί.
 πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτοὺς μετανοήσατε καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν 38*
 ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ λήψεσθε τὴν δω-
 ρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὑμῖν γὰρ ἔστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις 39
 ὑμῶν καὶ πᾶσιν τοῖς εἰς μακρὰν ὅσους ἂν προσκαλέσῃται κύριος ὁ θεὸς
 ἡμῶν. ἑτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρητο καὶ παρεκάλει λέγων 40*
 σῶθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀπο- 41*
 δεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ

v.29 ἄνδρες ἀδελφοί ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου δαυιδ^{μη.ν}
 δαβιδ^{τ.κ} ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.
v.30 προφήτης οὖν ὑπάρχων καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐ-
 τοῦ το^{τ.μη.κ} κατὰ^{τ.μη.κ} σάρκα^{τ.μη.κ} ἀναστήσειν^{τ.μη.κ} τὸν^{τ.μη.κ} χριστὸν^{τ.μη.κ} καθίσει ἐπὶ τὸν^ν τοῦ^{τ.μη.κ}
 θρόνον^ν θρόνου^{τ.μη.κ} αὐτοῦ. **v.31** προῖδων ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὐτε^ν
 ἐγκατελείφθη^ν οὐ^{τ.μη.κ} κατελείφθη^{τ.μη.κ} ἡ^{τ.μη.κ} ψυχὴ^{τ.μη.κ} αὐτοῦ^{τ.μη.κ} εἰς ἄδου^{τ.μη.κ} οὐτε^ν
 οὐδε^{τ.μη.κ} ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. **v.33** τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψώθητε τὴν τε ἐπαγγελίαν
 τοῦ ἁγίου^{τ.μη.κ} πνεύματος τοῦ^ν ἁγίου^ν λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ νῦν^{τ.μη.κ} ὑμεῖς [καὶ]^ν
 βλέπετε καὶ ἀκούετε. **v.34** οὐ γὰρ δαυιδ^{μη.ν} δαβιδ^{τ.κ} ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς λέγει δὲ αὐτὸς εἶπεν
 [ο]^ν ὁ^{τ.μη.κ} κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου. **v.36** ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος
 ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν^ν καὶ χριστὸν ἐποίησεν^ν αὐτὸν^{τ.μη.κ} ὁ θεὸς ἐποίησεν^{τ.μη.κ} τοῦτον τὸν ἰη-
 σοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. **v.37** ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν^ν τῇ^{τ.μη.κ} καρδίαν^ν καρδίᾳ^{τ.μη.κ}
 εἰπόν τε πρὸς τὸν πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους τί ποιήσομεν^ν ποιήσομεν^{τ.μη.κ} ἄνδρες ἀδελφοί.
v.38 πέτρος δὲ ἔφη^{τ.μη.κ} πρὸς αὐτοὺς μετανοήσατε [φῆσιν]^ν καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ
 ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν^ν ἁμαρτιῶν ὑμῶν^ν καὶ λήψεσθε^ν λήψεσθε^{τ.μη.κ} τὴν δωρεὰν τοῦ
 ἁγίου πνεύματος. **v.40** ἑτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρητο^ν διεμαρτύρητο^{τ.μη.κ} καὶ παρεκάλει
 αὐτοὺς^ν λέγων σῶθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. **v.41** οἱ μὲν οὖν ἀσμένως^{τ.μη.κ} ἀποδε-
 ξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν καὶ προσετέθησαν ἐν^ν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχᾷ ὡσεὶ τρισχιλῖα.

42* ἐκεῖνη ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλια. ἦσαν δὲ προσκατεροῦντες τῇ διδαχῇ
 τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προ-
 43* σευχαῖς. ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα
 44 διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο. πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 45 καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά. καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον
 46 καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἄν τις χρεῖαν εἶχεν. καθ' ἡμέραν τε
 προσκατεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον
 47* μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας. αἰνοῦντες
 τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν ὁ δὲ κύριος προσετίθει
 τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

3 ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ πέτρος καὶ ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν
 2 ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἑνάτην. καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μη-
 τρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν
 τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰ-
 3* σπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν. ὃς ἰδὼν πέτρον καὶ ἰωάννην μέλλοντας
 4 εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. ἀτενίσας δὲ πέτρος
 5 εἰς αὐτὸν σὺν τῷ ἰωάννῃ εἶπεν βλέψον εἰς ἡμᾶς. ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς
 6* προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. εἶπεν δὲ πέτρος ἀργύριον καὶ χρυ-
 σίον οὐχ ὑπάρχει μοι ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ
 7* χριστοῦ τοῦ ναζωραίου ἐγειραὶ καὶ περιπάτει. καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς
 δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ
 8 τὰ σφύρα. καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐ-
 9* τοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν. καὶ εἶδεν
 10* αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν. ἐπεγίνωσκον
 τε αὐτὸν ὅτι οὗτός ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθημένος ἐπὶ τῇ ὠραίᾳ
 πύλῃ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβε-
 11* βηκότι αὐτῷ. κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην

v.42 ἦσαν δε προσκατερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και ^{τ.μ.κ} τη κλασει του αρτου και ταϊς προσευχαϊς. **v.43** εγινετο ^{τ.μ.κ} εγενετο ^{τ.μ.κ} δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο. **v.47** αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν τη ^{τ.μ.κ} εκκλησια ^{τ.μ.κ}. **3 v.3** ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην Αλαβειν ^τ. **v.6** ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραϊου [εγειρε ^{τ.μ.κ} εγειραι ^{τ.μ.κ} και] ^{τ.μ.κ} και ^{τ.μ.κ} περιπατει. **v.7** και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν αυτον ^{τ.μ.κ} παραχρημα δε εστερεωθησαν αυτου ^{τ.μ.κ} αι βασεις αυτου ^{τ.μ.κ} και τα σφυρα ^{τ.μ.κ} σφυρα ^{τ.μ.κ}. **v.9** και ειδεν αυτον ^{τ.μ.κ} πας ο λαος αυτον ^{τ.μ.κ} περιπατουντα και αινουντα τον θεον. **v.10** επεγινωσκον δε ^{τ.μ.κ} τε ^{τ.μ.κ} αυτον οτι αυτος ^{τ.μ.κ} ουτος ^{τ.μ.κ} ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω. **v.11** κρατουντος δε αυτου ^{τ.μ.κ} του ^{τ.μ.κ} ιαθεντος ^{τ.μ.κ} χωλου ^{τ.μ.κ} τον πετρον και τον ^{τ.μ.κ} ιωαννην συνεδραμεν προς ^{τ.μ.κ} αυτους ^{τ.μ.κ} πας ο λαος προς ^{τ.μ.κ} αυτους ^{τ.μ.κ} επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι.

συνέδραμεν πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένη σολο-
 μῶντος ἔκθαμβοι. ἰδὼν δὲ πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαὸν ἄνδρες 12*
 ἰσραηλῖται τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ
 εὐσεβείᾳ πεπονηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν. ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ 13*
 καὶ ἰακώβ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν
 ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν κατὰ πρόσωπον πιλάτου
 κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν. ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνή- 14
 σασθε καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν. τὸν δὲ ἀρχηγὸν 15
 τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν οὗ ἡμεῖς μάρτυρές
 ἐσμεν. καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ 16
 οἴδατε ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ
 τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. καὶ νῦν ἀδελφοί οἶδα 17
 ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε ὡσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. ὁ δὲ θεὸς ἃ 18*
 προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παθεῖν τὸν
 χριστὸν ἐπλήρωσεν οὕτως. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ 19
 ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως
 ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου. καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν 20
 ἰησοῦν χριστόν. ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεῖξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκατα- 21*
 στάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ
 προφητῶν ἀπ' αἰῶνος. μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι 22*
 προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς
 ἐμέ αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. ἔσται δὲ 23*
 πᾶσα ψυχὴ ἣτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολοθρευθήσεται
 ἐκ τοῦ λαοῦ. καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς 24*
 ὅσοι ἐλάλησαν καὶ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ 25*

v.12 ἰδων δε ο^v πετρος απεκρινατο προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι
 ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεπονηκοσιν του περιπατειν αυτον. **v.13** ο θεος αβρααμ και [ο^v
 θεος]^v ισαακ και [ο^v θεος]^v ιακωβ ο θεος των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις
 μεν^{μ.ν} παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον^{τ.μ.κ} κατα προσωπον πιλατου κριναντος εκεινου απολυειν.
v.18 ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων αυτου^{τ.μ.κ} παθειν τον χριστον
 αυτου^v επληρωσεν ουτως. **v.21** ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων
 ελαλησεν ο θεος δια στοματος παντων^{τ.μ.κ} των^{μ.ν} αγιων αυτου^{τ.μ.κ} προφητων^{τ.μ.κ} απ αιωνος αυτου^v
 προφητων^v. **v.22** μωυσης^v μωυσης^{τ.μ.κ} μεν γαρ^{τ.μ.κ} προς^{τ.μ.κ} τους^{τ.μ.κ} πατερας^{τ.μ.κ} ειπεν οτι
 προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων^μ υμων^{τ.κ.ν} εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσε-
 σθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας. **v.23** εσται δε πασα ψυχη ητις εαν^{μ.ν} αν^{τ.κ} μη ακουση
 του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται^v εξολοθρευθησεται^{τ.μ.κ} εκ του λαου. **v.24** και παντες δε
 οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν^{μ.ν} προκατηγγειλαν^{τ.κ} τας
 ημερας ταυτας. **v.25** υμεις εστε οι^v υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος προς
 τους πατερας υμων^v ημων^{τ.μ.κ} λεγων προς αβρααμ και εν^{μ.ν} τω σπερματι σου ^v ενευλογηθησονται^v
 ενευλογηθησονται^{τ.μ.κ} πασαι αι πατριαι της γης.

τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγων πρὸς ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι
26* αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. ὑμῖν πρῶτον ὁ θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ
ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον
ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ
2* ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ σαδδουκαῖοι. διαπονούμενοι διὰ τὸ
διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν
3 τὴν ἐκ νεκρῶν. καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν
4* εἰς τὴν αὔριον ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη. πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λό-
γον ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.
5* ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρε-
6* σβυτέρους καὶ γραμματεῖς. εἷς ἱερουσαλήμ καὶ ἄνναν τὸν ἀρχιερέα καὶ
καϊάφαν καὶ ἰωάννην καὶ ἀλέξανδρον καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερα-
7* τικοῦ. καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο ἐν ποίᾳ δυνάμει
8* ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς. τότε πέτρος πλησθεὶς πνεύ-
ματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ
9* ἰσραὴλ. εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθε-
10 νοῦς ἐν τίνι οὗτος σέσωσται. γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ
ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ ναζωραίου ὃν ὑμεῖς ἐσταυ-
ρώσατε ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον
11* ὑμῶν ὑγιής. οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδό-
12* μούντων ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ
ἢ σωτηρία οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον
13 ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ πέτρου
παρρησίαν καὶ ἰωάννου καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί

v.26 ὑμιν πρῶτον ἀναστήσας^v ὁ θεὸς ἀναστήσας^{T. M. K.} τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν^{T. M. K.} ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. **4 v.2** διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν^M τῆν^{T. K. v} ἐκ^{T. K. v} νεκρῶν. **v.4** πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη [ο]^v ο^{T. M. K.} ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν [ως]^v ὡσεὶ^{T. M. K.} χιλιάδες πέντε. **v.5** ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς^v πρεσβυτέρους καὶ τοὺς^v γραμματεῖς ἐν^v εἰς^{T. M. K.} ἱερουσαλήμ. **v.6** καὶ ἄννας^v ἄνναν^{T. M. K.} ο^v τὸν^{T. M. K.} ἀρχιερεὺς^v ἀρχιερεᾶ^{T. M. K.} καὶ καϊάφας^v καϊαφάν^{T. M. K.} καὶ ἰωάννης^v ἰωάννην^{T. M. K.} καὶ ἀλεξάνδρος^v ἀλεξάνδρον^{T. M. K.} καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. **v.7** καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ^{T. K. v} μέσῳ ἐπυνθάνοντο ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς. **v.8** τότε πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἀρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ^{T. M. K.} ἰσραὴλ^{T. M. K.}. **v.9** εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενούς ἐν τίνι οὗτος σέσωσται^v σέσωσται^{T. M. K.}. **v.11** οὗτος ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομῶν^v οἰκοδομούντων^{T. M. K.} ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. **v.12** καὶ οὐκ ἐστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία οὐδε^v οὔτε^{T. M. K.} γὰρ ὄνομα ἐστιν ἕτερον [ὑπο^M ὑπο^{T. K. v} τὸν οὐρανὸν]^M οὐρανὸν^{T. K. v} τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

εἰσιν καὶ ἰδιῶται ἐθαύμαζον ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ ἰησοῦ
 ἦσαν. τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμέ- 14*
 νον οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου 15*
 ἀπελθεῖν συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους. λέγοντες τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώ- 16*
 ποις τούτοις ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν πᾶσιν τοῖς
 κατοικοῦσιν ἱερουσαλήμ φανερόν καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. ἀλλ' 17*
 ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς
 μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ καλέσαντες 18*
 αὐτοὺς παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν
 ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ. ὁ δὲ πέτρος καὶ ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς 19*
 αὐτοὺς εἶπον εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ
 τοῦ θεοῦ κρίνατε. οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἅ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ 20*
 λαλεῖν. οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς μηδὲν εὐρίσκοντες 21*
 τὸ πῶς κολάσονται αὐτοὺς διὰ τὸν λαόν ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ
 τῷ γεγονότι. ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν 22*
 ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως. ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς 23*
 ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 εἶπον. οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ 24*
 εἶπον δέσποτα σὺ ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
 θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. ὁ διὰ στόματος δαβὶδ τοῦ παιδός 25*
 σου εἰπὼν ἵνατί ἐφρύαζαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά. παρέστησαν 26
 οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ
 κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ 27*

v.14 τον τε^v δε^{τ.μ.κ} ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον
 αντειπειν. **v.15** κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον^{μ.ν} συνεβαλον^{τ.κ}
 προς αλληλους. **v.16** λεγοντες τι ποιησωμεν^v ποιησωμεν^{τ.μ.κ} τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ
 γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα
 αρνεισθαι^v αρνησασθαι^{τ.μ.κ}. **v.17** αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη^{τ.μ.κ}
 απειλησωμεθα^μ απειλησωμεθα^{τ.κ.ν} αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηдени ανθρωπων.
v.18 και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις^{τ.μ.κ} το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι
 τω ονοματι του ιησου. **v.19** ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες ειπον^v προς αυτους ειπον^{τ.μ.κ}
 ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε. **v.20** ου δυναμεθα γαρ
 ημεις α ειδαμεν^v ειδομεν^{τ.μ.κ} και ηκουσαμεν μη λαλειν. **v.21** οι δε προσαπειλησαμενοι απελυ-
 σαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται^μ κολασονται^{τ.κ.ν} αυτους δια τον λαον οτι παντες
 εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι. **v.22** ετων γαρ ην πλειονων τεσσερακοντα^v τεσσαρακοντα^{τ.μ.κ} ο
 ανθρωπος εφ ον γεγονει^v εγεγονει^{τ.μ.κ} το σημειον τουτο της ιασεως. **v.23** απολυθεντες δε ηλθον
 προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ}.
v.24 οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} δεσποτα συ
 ο^{τ.μ.κ} θεος^{τ.μ.κ} ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις.
v.25 ο του^v πατρος^v ημων^v δια πνευματος^v αγιου^v στοματος δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} του^{τ.κ} παιδος σου
 ειπων ινα^μ τι^μ ινατι^{τ.κ.ν} εφρυαζαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα.

τὸν ἅγιον παῖδά σου ἰησοῦν ὃν ἔχρισας ἠρώδης τε καὶ πόντιος πιλάτος
 28* σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς ἰσραήλ. ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή
 29 σου προώρισεν γενέσθαι. καὶ τὰ νῦν κύριε ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐ-
 τῶν καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον
 30* σου. ἐν τῷ τὴν χειρὰ σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασις καὶ σημεῖα καὶ τέρατα
 31* γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων
 αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαν-
 32* τες πνεύματος ἁγίου καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας.
 τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία καὶ οὐδὲ
 33* εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι ἄλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα
 34* κοινά. καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀποστόλοι τῆς
 ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἰησοῦ χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.
 35* οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰ-
 36* κιδῶν ὑπῆρχον πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων. καὶ
 ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων διεδίδοτο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν
 37* τις χρεῖαν εἶχεν. ἰωσῆς δὲ ὁ ἐπικληθεὶς βαρναβᾶς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ὃ
 ἐστὶν μεθερμηνευόμενον υἱὸς παρακλήσεως λευίτης κύπριος τῷ γένει.
 37* ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν παρὰ
 τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

5* ἄνῃρ δὲ τις ἀνανίας ὀνόματι σὺν σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλη-
 2* σεν κτῆμα. καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς συνειδυίας καὶ τῆς γυναικός
 αὐτοῦ καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.
 3* εἶπεν δὲ πέτρος ἀνανία διατί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου

v.27 συνηχθησαν γαρ επ αληθειας εν^ν τη^ν πολει^ν ταυτη^ν επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ. **v.28** ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη [σου]^ν σου^ν προωρισεν γενεσθαι. **v.30** εν τω την χειρα [σου]^ν σου^ν εκτεινειν σε εις ιασις και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου. **v.31** και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες του^ν πνευματος^ν αγιου πνευματος^ν και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας. **v.32** του δε πληθους των πιστευσαντων ην η^ν καρδια και η^ν ψυχη μια και ουδε^ν ουδε^ν εις τι των υπαρχοντων αυτων^ν αυτω^ν ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα. **v.33** και μεγαλη^ν δυναμει μεγαλη^ν απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους. **v.34** ουδε γαρ ενδεης τις ην^ν υπηρχεν^ν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων. **v.35** και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδετο^ν διεδιδετο^ν δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν. **v.36** ιωσηφ^ν ιωσηφ^ν δε ο επικληθεις βαρναβας απο^ν υπο^ν των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος παρακλησεως λευιτης κυπριος τω γενει. **v.37** υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν προς^ν παρα^ν τους ποδας των αποστολων. **5 v.1** ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφειρη^ν σαπφειρη^ν τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα. **v.2** και ενοσφισατο απο της τιμης συνειδυιης^ν συνειδυιης^ν και της γυναικος αυτου^ν και ενεγκας μέρος τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν.

ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ
 χωρίου. οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῆ ἔξουσίᾳ ὑπῆρχεν τί 4
 ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐκ ἐψεύσω ἄνθρωποις ἀλλὰ
 τῷ θεῷ. ἀκούων δὲ ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν καὶ 5*
 ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. ἀναστάντες δὲ 6
 οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. ἐγένετο δὲ ὡς 7
 ὥρων τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσηλθεν.
 ἀπεκρίθη δὲ αὕτη ὁ πέτρος εἶπέ μοι εἰ τοσοῦτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε ἡ 8*
 δὲ εἶπεν ναὶ τοσοῦτου. ὁ δὲ πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτήν τί ὅτι συνεφω- 9*
 νήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν
 ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε. ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα παρὰ 10*
 τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν
 νεκράν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. καὶ ἐγένετο 11
 φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας
 ταῦτα. διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν 12*
 τῷ λαῷ πολλά καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ σολομῶντος.
 τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς 13
 ὁ λαός. μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν 14
 τε καὶ γυναικῶν. ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ 15*
 τιθέναι ἐπὶ κλίνων καὶ κραββάτων ἵνα ἐρχομένου πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπι-
 σκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περίξ πόλεων εἰς 16*
 ἱερουσαλήμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκα-
 θάρτων οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ 17
 πάντες οἱ σὺν αὐτῷ ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων ἐπλήσθησαν ζή-
 λου. καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο 18*
 αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἦνοι- 19*

v.3 ειπεν δε ο^v πετρος ανανια δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε^μ απο της τιμης του χωριου. **v.5** ακουων δε ο^{μ.ν} ανανιας τους λογους τουτους πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβος μεγας επι παντας τους ακουοντας ταυτα^{τ.μ.κ}. **v.8** απεκριθη δε προς^v αυτη^{τ.μ.κ} αυτην^v ο^{τ.μ.κ} πετρος ειπε μοι ει τοσοτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσοτου. **v.9** ο δε πετρος ειπεν^{τ.μ.κ} προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε. **v.10** επεσεν δε παραχρημα προς^v παρα^{τ.μ.κ} τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης. **v.12** δια δε των χειρων των αποστολων εγενετο^{κ.μ.ν} εγενετο^τ σημεια και τερατα πολλα^v εν τω λαω πολλα^{τ.μ.κ} και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντος. **v.15** ωστε και^v εις^v κατα^{τ.μ.κ} τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλιναριων^v κλινων^{τ.μ.κ} και κραβατων^v κραβατων^{τ.μ.κ} ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων. **v.16** συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ πολεων εις^{τ.μ.κ} ιερουσαλημ φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες. **v.18** και επεβαλον τας χειρας αυτων^{τ.μ.κ} επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια.

20 ζεν τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγόν τε αὐτοὺς εἶπεν. πορεύεσθε καὶ
 σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.
 21 ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκον
 παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέ-
 22* δριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἰῶν ἰσραὴλ καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ
 23* δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὐ-
 24* ρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν. λέγοντες ὅτι
 τὸ μὲν δεσμωτήριον εὐρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς
 φύλακας ἔξω ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὐρο-
 25* μεν. ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς
 τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο.
 26* παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς λέγων ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οὓς
 27* ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.
 28* τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ μετὰ
 29* βίας ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς
 30* ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς. λέγων
 οὐ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ
 καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν καὶ βούλεσθε
 31* ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθεῖς δὲ ὁ
 32* πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.
 33* ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρε-
 31* μάσαντες ἐπὶ ξύλου. τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτήρα ὑψωσεν τῇ
 32* δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ
 ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων καὶ τὸ πνεῦμα δὲ
 33* τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες

v.19 ἀγγελος δε κυριου δια της^{Τ.Μ.Κ} νυκτος ανοιξας^Υ ηνοιξεν^{Τ.Μ.Κ} τας θυρας της φυλακης εξαγαγον τε αυτους ειπεν. **v.22** οι δε υπηρεται^{Τ.Μ.Κ} παραγενομενοι υπηρεται^Υ ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν. **v.23** λεγοντες οτι το μεν^{Τ.Μ.Κ} δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαεια και τους φυλακας εξω^{Τ.Κ} εστωτας επι^Υ προ^{Τ.Μ.Κ} των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν. **v.24** ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε ιερευς^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο. **v.25** παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις λεγων^{Τ.Κ} οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερο εστωτες και διδασκοντες τον λαον. **v.26** τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγεν^Υ ηγαγεν^{Τ.Μ.Κ} αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον ινα^{Τ.Μ.Κ} μη λιθασθωσιν. **v.28** λεγων [ου]^Υ ου^{Τ.Μ.Κ} παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι το ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου. **v.29** αποκριθεις δε ο^{Τ.Κ} πετρος και οι αποστολοι ειπαν^Υ ειπον^{Τ.Μ.Κ} πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις. **v.31** τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου [του]^Υ δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεισιν αμαρτιων. **v.32** και ημεις εσμεν αυτου^{Τ.Μ.Κ} μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε^{Τ.Μ.Κ} το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω. **v.33** οι δε ακουοντες^Μ ακουσαντες^{Τ.Κ.Υ} διεπριοντο και εβουλοντο^Υ εβουλευοντο^{Τ.Μ.Κ} ανελειν αυτους.

διεπρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς. ἀναστὰς δὲ τις ἐν τῷ συ- 34*
 νεδρίῳ φαρισαῖος ὀνόματι γαμαλιήλ νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ
 λαῷ ἐκέλευσεν ἕξω βραχὺ τί τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι. εἶπέν τε πρὸς 35
 αὐτούς ἄνδρες ἰσραηλῖται προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις
 τί μέλλετε πράσσειν. πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη θευδᾶς λέγων 36*
 εἶναι τινα ἑαυτὸν ᾧ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων
 ὃς ἀνηρέθη καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο
 εἰς οὐδέν. μετὰ τοῦτον ἀνέστη ἰούδας ὁ γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς 37*
 ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησεν λαὸν ἰκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ κάκεινος ἀπώλετο
 καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. καὶ τὰ νῦν λέγω 38*
 ὑμῖν ἀποστήτε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἐάσατε αὐτούς ὅτι ἐὰν ᾖ
 ἕξ ἀνθρώπων ἢ βουλή αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο καταλυθήσεται. εἰ δὲ ἐκ 39*
 θεοῦ ἐστὶν οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐτὸ μήποτε καὶ θεομάχοι εὐρεθῆτε.
 ἐπεισθήσαν δὲ αὐτῷ καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους δείραντες 40*
 παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.
 οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου ὅτι ὑπὲρ 41*
 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι. πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν 42*
 τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι
 ἰησοῦν τὸν χριστόν.

ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυ- 6
 σμὸς τῶν ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς ἑβραίους ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακο-
 νίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ 2*
 πλήθος τῶν μαθητῶν εἶπον οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν
 λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. ἐπισκέψασθε οὖν ἀδελφοί ἄνδρας 3*

v.34 αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω
 εκελευσεν εξω βραχυ τι^{τ.μλ.κ} τους ανθρωπους^υ αποστολους^{τ.μλ.κ} ποιησαι. **v.36** προ γαρ τουτων
 των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκλιθη^υ προσεκληθη^{μλ} προσεκολληθη^{τ.κ}
 αριθμος^{τ.μλ.κ} ανδρων αριθμος^υ ως^υ ωσει^{τ.μλ.κ} τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο
 αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν. **v.37** μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις
 ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον^{τ.μλ.κ} οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες
 οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν. **v.38** και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων
 τουτων και αφετε^υ εασατε^{τ.μλ.κ} αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη αυτη^{τ.κ.υ} η το εργον τουτο
 καταλυθησεται. **v.39** ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασεσθε^υ δυνασθε^{τ.μλ.κ} καταλυσαι αυτους^υ αυτο^{τ.μλ.κ}
 μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε. **v.40** επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους
 δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους^{τ.μλ.κ}. **v.41** οι
 μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι κατηξιωθησαν^υ υπερ του ονοματος
 του^{μλ} ιησου^{μλ} αυτου^{τ.κ} κατηξιωθησαν^{τ.μλ.κ} ατιμασθηναι. **v.42** πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και
 κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν^{τ.μλ.κ} τον χριστον ιησουν^υ. **6**
v.2 προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπαν^υ ειπον^{τ.μλ.κ} ουκ αρεστον εστιν ημας
 καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις. **v.3** επισκεψασθε δε^υ ουν^{τ.μλ.κ} αδελφοι
 ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου^{τ.μλ.κ} και σοφιας ους καταστησωμεν^{μλ}
 καταστησομεν^{τ.κ.υ} επι της χρειας ταυτης.

ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπὶ πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας
 4 οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ
 5* διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκατεργήσομεν. καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον
 παντός τοῦ πλήθους καὶ ἐξελέξαντο στέφανον ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ
 πνεύματος ἁγίου καὶ φίλιππον καὶ πρόχορον καὶ νικάνορα καὶ τίμωνα
 6 καὶ παρμενᾶν καὶ νικόλαον προσηλύτον ἀντιοχέα. οὓς ἔστησαν ἐνώ-
 πιον τῶν ἀποστόλων καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.
 7 καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠϋξάνεν καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθη-
 τῶν ἐν ἱερουσαλήμ σφόδρα πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ
 8* πίστει. στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ
 9 σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς
 τῆς λεγομένης λιβερτίνων καὶ κυρηναίων καὶ ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ
 10 κιλικίας καὶ ἀσίας συζητοῦντες τῷ στεφάνῳ. καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι
 11* τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας
 ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς μωσῆν καὶ τὸν
 12 θεόν. συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμ-
 ματεῖς καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.
 13* ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται
 ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ νό-
 14* μου. ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος οὗτος
 καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν μωϋ-
 15* σῆς. καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ
 εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

7*, 2 εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει. ὁ δὲ ἔφη ἄνδρες ἀδελ-
 φοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατε ὁ θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν ἀβραάμ
 3* ὄντι ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν χαρρᾶν. καὶ εἶπεν
 πρὸς αὐτὸν ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ δεῦρο
 4 εἰς γῆν ἣν ἂν σοι δεῖξω. τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς χαλδαίων κατώκησεν ἐν

v.5 καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντός τοῦ πλήθους καὶ ἐξελέξαντο στέφανον ἄνδρα πλήρης^{μ.ν} πληρῆ^{τ.κ} πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου καὶ φίλιππον καὶ πρόχορον καὶ νικάνορα καὶ τίμωνα καὶ παρμενᾶν καὶ νικόλαον προσηλύτον ἀντιοχέα. **v.8** στέφανος δὲ πλήρης χαρίτος^ν πίστεως^{τ.μ.κ} καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. **v.11** τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς μωσῆν^ν μωσῆν^{τ.μ.κ} καὶ τὸν θεόν. **v.13** ἔστησαν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα^{τ.μ.κ} βλάσφημα^{τ.μ.κ} λαλῶν ῥήματα^ν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου [τουτοῦ]^ν τουτοῦ^{τ.κ} καὶ τοῦ νομοῦ. **v.14** ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν μωσῆς^μ μωσῆς^{τ.κ.ν}. **v.15** καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν πάντες^ν ἅπαντες^{τ.μ.κ} οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. **7 v.1** εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει. **v.3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ [ἐκ]^ν ἐκ^{τ.μ.κ} τῆς συγγενείας σου καὶ δεῦρο εἰς τὴν^ν γῆν ἣν ἂν σοι δεῖξω.

χαρράν κάκειϑεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν
εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε. καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ 5*
κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι
εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν οὐκ ὄντος αὐτῷ
τέκνου. ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ θεὸς ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον 6
ἐν γῆ ἀλλοτρία καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια.
καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσιν κρινῶ ἐγὼ εἶπεν ὁ θεὸς καὶ μετὰ ταῦτα 7*
ἐξελεύσονται καὶ λατρεύσουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ 8*
διαθήκην περιτομῆς καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν ἰσαάκ καὶ περιέτεμεν αὐ-
τὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ὁ ἰσαάκ τὸν ἰακώβ καὶ ὁ ἰακώβ τοὺς δώδεκα
πατριάρχας. καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς 9
αἴγυπτον καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν 10*
θλίψεων αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον φαραῶ βασι-
λέως αἰγύπτου καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' αἴγυπτον καὶ ὅλον
τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν αἰγύπτου καὶ χα- 11*
νάαν καὶ θλίψις μεγάλη καὶ οὐχ εὑρισκόν χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.
ἀκούσας δὲ ἰακώβ ὄντα σῖτά ἐν αἰγύπτῳ ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν 12*
πρῶτον. καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ 13*
φανερὸν ἐγένετο τῷ φαραῶ τὸ γένος τοῦ ἰωσήφ. ἀποστείλας δὲ ἰωσήφ 14*
μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ ἰακώβ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ
ἐν ψυχαῖς ἐβδομήκοντα πέντε. κατέβη δὲ ἰακώβ εἰς αἴγυπτον καὶ ἐτε- 15*
λεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. καὶ μετετέθησαν εἰς συχέμ καὶ 16*
ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν
υἱῶν ἐμμόρ τοῦ συχέμ. καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἥς 17*

v.5 καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ ^{τ.κ} δοῦναι αὐτῷ ^{μ.ν} εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. **v.7** καὶ τὸ ἔθνος ὡς ἐὰν δουλεύσωσιν ^ν δουλεύσωσιν ^{τ.μ.κ} κρινῶ ἐγὼ εἶπεν ^{τ.μ.κ} ὁ θεὸς εἶπεν ^ν καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ λατρεύσουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. **v.8** καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν ἰσαάκ καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ^{ο.τ.μ.κ} ἰσαάκ τὸν ἰακώβ καὶ ^{ο.τ.μ.κ} ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας. **v.10** καὶ ἐξείλετο ^ν ἐξείλετο ^{τ.μ.κ} αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον φαραῶ βασιλέως αἰγύπτου καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' αἰγύπτον καὶ [εφ'] ^ν ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. **v.11** ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν αἰγύπτον ^ν γῆν ^{τ.μ.κ} αἰγύπτου ^{τ.μ.κ} καὶ χανάαν καὶ θλίψις μεγάλη καὶ οὐχ εὑρισκόν ^ν εὑρισκόν ^{τ.μ.κ} χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. **v.12** ἀκούσας δὲ ἰακώβ ὄντα σῖτα ^ν σῖτα ^{τ.μ.κ} εἰς ^ν ἐν ^{τ.μ.κ} αἰγύπτον ^ν αἰγύπτο ^{τ.μ.κ} ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον. **v.13** καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ φαραῶ τὸ γένος [αὐτοῦ] ^ν τοῦ ^{τ.μ.κ} ἰωσήφ. **v.14** ἀποστείλας δὲ ἰωσήφ μετεκαλέσατο ἰακώβ ^ν τὸν πατέρα αὐτοῦ ἰακώβ ^{τ.μ.κ} καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν [αὐτοῦ] ^μ αὐτοῦ ^{τ.κ} ἐν ψυχαῖς ἐβδομήκοντα πέντε. **v.15** καὶ ^ν κατέβη δὲ ^{τ.μ.κ} ἰακώβ εἰς αἰγύπτον καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. **v.16** καὶ μετετέθησαν εἰς συχέμ ^κ συχέμ ^{τ.μ.ν} καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν ἐμμόρ ^κ ἐμμόρ ^{τ.μ} ἐν ^ν τοῦ ^{τ.μ.κ} συχέμ ^{τ.μ.ν} συχέμ ^{τ.μ.ν}.

ὤμοσεν ὁ θεὸς τῷ ἀβραάμ ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν αἰγύπτῳ.
 18*, 19* ἀχρὶς οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ὃς οὐκ ᾔδει τὸν ἰωσήφ. οὗτος κα-
 τασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας ἡμῶν τοῦ ποιεῖν
 20* ἐκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη
 μωσῆς καὶ ἦν ἀστείος τῷ θεῷ ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
 21* πατρὸς αὐτοῦ.
 22* καὶ ἐπαιδεύθη μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ αἰγυπτίων ἣν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις
 23* καὶ ἐν ἔργοις. ὥς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετῆς χρόνος ἀνέβη
 ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς
 24 ἰσραὴλ. καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον ἡμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν
 25* τῷ καταπονουμένῳ πατάξας τὸν αἰγύπτιον. ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς
 ἀδελφοὺς αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν
 26* οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις καὶ
 συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπὼν ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς ἵνατί
 27* ἀδικεῖτε ἀλλήλους. ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπόσωτο αὐτὸν εἰπὼν
 28* τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς. μὴ ἀνελεῖν με σὺ
 29* θέλεις ὃν τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν αἰγύπτιον. ἔφυγεν δὲ μωσῆς ἐν τῷ
 λόγῳ τούτῳ καὶ ἐγένετο πάροιχος ἐν γῆ μαδιάμ οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς
 30* δύο. καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ
 31* τοῦ ὄρους σινᾶ ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου. ὁ δὲ μωσῆς
 ἰδὼν ἐθαύμασεν τὸ ὄραμα προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο
 32* φωνὴ κυρίου πρὸς αὐτὸν. ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου ὁ θεὸς ἀβραάμ

v.17 καθὼς δε ἠγγίζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ὠμολογησεν^v ὠμοσεν^{τ.μ.κ} ο θεος τῷ ἀβραάμ
 ἠύξησεν ο λαος και ἐπληθύνθη ἐν αἰγυπτῳ. **v.18** ἀχρὶ^v ἀχρὶς^{τ.μ.κ} οὐ ἀνεστη βασιλεὺς ἕτερος [ἐπ^v
 αἰγυπτῶν]^v ὅς οὐκ ᾔδει τὸν ἰωσήφ. **v.19** οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν τοὺς
 πατέρας [ἡμῶν]^v ἡμῶν^{τ.μ.κ} τοῦ ποιεῖν ἐκθετα^{τ.μ.κ} τὰ βρέφη ἐκθετα^v αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.
v.20 ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη μωσῆς^v μωσῆς^{τ.μ.κ} και ἦν ἀστείος τῷ θεῷ ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς
 ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ^{τ.κ}. **v.21** ἐκτεθέντος^v ἐκτεθέντα^{τ.μ.κ} δε αὐτοῦ^v ἀνελάτο^v αὐτὸν
 ἀνελάτο^{τ.μ.κ} αὐτὸν^{τ.κ} ἡ θυγατὴρ φαράω και ἀνεθρέψατο αὐτὸν εαυτῇ εἰς υἱόν. **v.22** και ἐπαιδεύθη
 μωσῆς^v [ἐν]^v μωσῆς^{τ.μ.κ} πάσῃ σοφίᾳ αἰγυπτίων ἣν δε δυνατὸς ἐν λόγοις και ἐν^{τ.κ} ἔργοις αὐτοῦ^v.
v.23 ὥς δε ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετῆς^v τεσσαρακονταετῆς^{τ.μ.κ} χρόνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν
 αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ. **v.25** ἐνόμιζεν δε συνιέναι τοὺς
 ἀδελφοὺς [αὐτοῦ]^v αὐτοῦ^{τ.μ.κ} ὅτι ο θεος διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς^{τ.μ.κ} σωτηρίαν αὐτοῖς^v οἱ
 δε οὐ συνῆκαν. **v.26** τῇ δε^κ τε^{τ.μ.κ} ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις και συνήλασεν^v
 συνήλασεν^{τ.μ.κ} αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπὼν ἀνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς^{τ.μ.κ} ἵνα^μ τί^μ ἵνατί^{τ.κ.ν} ἀδικεῖτε
 ἀλλήλους. **v.27** ὁ δε ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπόσωτο αὐτὸν εἰπὼν τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα και
 δικαστὴν ἐφ ἡμῶν^v ἡμᾶς^{τ.μ.κ}. **v.28** μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνείλες χθὲς^v χθὲς^{τ.μ.κ} τὸν
 αἰγύπτιον. **v.29** ἔφυγεν δε μωσῆς^v μωσῆς^{τ.μ.κ} ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ και ἐγένετο πάροιχος ἐν γῆ μαδιάμ
 οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο. **v.30** και πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαρακοντα^v τεσσαρακοντα^{τ.μ.κ} ὤφθη αὐτῷ
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους σινᾶ ἀγγελος κυρίου^{τ.μ.κ} ἐν φλογὶ πυρὸς βᾶτου. **v.31** ο δε μωσῆς^v
 μωσῆς^{τ.μ.κ} ἰδὼν ἐθαύμαζεν^{μ.ν} ἐθαύμασεν^{τ.κ} τὸ ὄραμα προσερχομένου δε αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο
 φωνὴ κυρίου πρὸς^{τ.μ.κ} αὐτὸν^{τ.μ.κ}.

καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ ἔντρομος δὲ γενόμενος μωσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς καὶ νῦν δεῦρο ἀποστέλω σε εἰς αἴγυπτον. τοῦτον τὸν μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν τοῦτον ὁ θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῆ αἰγύπτου καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. οὗτός ἐστιν ὁ μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ αὐτοῦ ἀκούσεσθε. οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν. ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν ἀλλ' ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς αἴγυπτον. εἰπόντες τῷ ἀαρὼν ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν ὁ γὰρ μωσῆς οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτούς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ οἶκος ἰσραὴλ. καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ μολὸχ καὶ τὸ

v.32 ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ ὁ ^{Τ.Μ.Κ} θεὸς ^{Τ.Μ.Κ} ἰσαὰκ καὶ ὁ ^{Τ.Μ.Κ} θεὸς ^{Τ.Μ.Κ} ἰακώβ ἐντρομος δὲ γενομενος μωσῆς ^{Τ.Μ.Κ} μωσῆς οὐκ ἐτολμα κατανοῆσαι. **v.33** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος λυσον τὸ ὑποδημα τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τοπος ἐφ' ἐν ^{Τ.Μ.Κ} ὠ ἐστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. **v.34** ἰδων εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγυπτῳ καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἠκουσα καὶ κατέβην ἐξελεσθαι αὐτούς καὶ νῦν δεῦρο ἀποστέλω ^{Τ.Μ.Κ} ἀποστέλω ^{Τ.Μ.Κ} σε εἰς αἰγυπτον. **v.35** τοῦτον τὸν μωσῆν ^Μ μωσῆν ^{Τ.Κ.Υ} ὃν ἠρνήσαντο εἰποντες τίς σε κατέστησεν ἀρχοντα καὶ δικαστὴν τοῦτον ὁ θεὸς [καὶ] ^Υ ἀρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν ^Υ ἀπέστειλεν ^{Τ.Μ.Κ} συν ^Υ ἐν ^{Τ.Μ.Κ} χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βᾶτῳ. **v.36** οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῆ αἰγυπτῳ ^{Μ.Υ} αἰγυπτου ^{Τ.Κ} καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρημῳ ἔτη τεσσαράκοντα ^Υ τεσσαράκοντα ^{Τ.Μ.Κ}. **v.37** οὗτος ἐστίν ὁ μωσῆς ^Μ μωσῆς ^{Τ.Κ.Υ} ὁ εἰπὼς ^Υ εἰπὼν ^{Τ.Μ.Κ} τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ^{Τ.Μ.Κ} ὁ θεὸς ἡμῶν ^Μ ὑμῶν ^{Τ.Κ} ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ αὐτοῦ ^{Τ.Κ} ἀκούσεσθε ^{Τ.Κ}. **v.38** οὗτος ἐστίν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρημῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν ὃς ἐδέξατο λόγον ^Μ λογία ^{Τ.Κ.Υ} ζῶντα δούναι ἡμῖν. **v.39** ὠ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν ἀλλὰ ^Υ ἀλλ ^{Τ.Μ.Κ} ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ^Υ τῇ ^Μ ταῖς ^{Τ.Κ.Υ} καρδίαις ^Μ καρδίαις ^{Τ.Κ.Υ} αὐτῶν εἰς αἰγυπτον. **v.40** εἰποντες τῷ ἀαρὼν ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν ὁ γὰρ μωσῆς ^Υ μωσῆς ^{Τ.Μ.Κ} οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγυπτου οὐκ οἶδαμεν τί ἐγένετο ^Υ γέγονεν ^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ. **v.42** ἐστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτούς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ^Υ τεσσαράκοντα ^{Τ.Μ.Κ} ἐν τῇ ἐρημῳ οἶκος ἰσραὴλ.

ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ῥεμφάν τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν
 44* αὐτοῖς καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα βαβυλῶνος. ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου
 ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ
 45* μωσῇ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑώρακει. ἦν καὶ εἰσήγαγον
 διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἔθνῶν
 ὧν ἐξῶσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν ἕως τῶν ἡμερῶν
 46* δαβίδ. ὃς εὗρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἠτήσατο εὐρεῖν σκηνῶμα
 47*, 48* τῷ θεῷ ἰακώβ. σολομῶν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' οὐχ ὁ ὑπιστος
 49 ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει. ὁ οὐρανὸς
 μοι θρόνος ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
 50 μοι λέγει κύριος ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου. οὐχὶ ἡ χεὶρ μου
 51* ἐποίησεν ταῦτα πάντα. σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ
 καὶ τοῖς ὠσίν ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε ὡς οἱ πατέρες
 52* ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ
 ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ δικαίου οὗ
 53 νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγέννησθε. οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς
 54 διαταγὰς ἀγγέλων καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο
 55 ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. ὑπάρχων
 δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ
 56* καὶ ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. καὶ εἶπεν ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς
 οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ
 57 θεοῦ. κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ᾧα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν
 58* ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν
 καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου
 59 καλουμένου σαύλου. καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν στέφανον ἐπικαλούμενον
 60* καὶ λέγοντα κύριε ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου. θεῖς δὲ τὰ γόνατα

v.43 καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ μολοχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ [υμῶν]^v ὑμῶν^{T.μ.κ} ραιφαν^v
 ρεμφαν^{T.μ.κ} τοὺς τυποὺς οὓς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα βαβυλῶνος.
v.44 ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν ἐν^T τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ
 μωσῇ^v μωσῇ^{T.μ.κ} ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑώρακει. **v.45** ἦν καὶ εἰσηγαγον διαδεξάμενοι
 οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῶσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων
 ἡμῶν ἕως τῶν ἡμερῶν δαβίδ^{μ.ν} δαβίδ^{T.κ}. **v.46** ὃς εὗρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἠτήσατο εὐρεῖν
 σκηνῶμα τῷ οἴκῳ^v θεῷ^{T.μ.κ} ἰακώβ. **v.47** σολομῶν δὲ οἰκοδόμησεν^v ὠκοδόμησεν^{T.μ.κ} αὐτῷ οἶκον.
v.48 ἀλλ' οὐχ ὁ ὑπιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς^{T.μ.κ} κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει. **v.51** σκλη-
 ροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι καρδίαις^v τῇ^{T.μ.κ} καρδίᾳ^{T.μ.κ} καὶ τοῖς ὠσίν ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ
 ἁγίῳ ἀντιπίπτετε ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. **v.52** τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες
 ὑμῶν καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ δικαίου οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται
 καὶ φονεῖς ἐγενεσθε^v γεγεννησθε^{T.μ.κ}. **v.56** καὶ εἶπεν ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς διανοιγμένους^v
 ἀνεωγμένους^{T.μ.κ} καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ. **v.58** καὶ ἐκβαλόντες
 ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν^{T.κ.ν} παρὰ τοὺς πόδας νεανίου
 καλουμένου σαύλου.

ἔκραζεν φωνῇ μεγάλη κύριε μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ **8***
 τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν ἱεροσολύμοις πάν-
 τες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς ἰουδαίας καὶ σαμαρείας πλὴν
 τῶν ἀποστόλων. συνεκόμισαν δὲ τὸν στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ **2***
 ἐποίησαν τὸ κοπετὸν μέγαν ἐπ’ αὐτῷ. σαῦλος δὲ ἐλυμαίνεται τὴν ἐκκλη- **3**
 σίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας
 παρεδίδου εἰς φυλακὴν. οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον εὐαγγε- **4**
 λιζόμενοι τὸν λόγον. φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας **5***
 ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν χριστόν. προσεῖχον τὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις **6***
 ὑπὸ τοῦ φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ
 σημεῖα ἃ ἐποίει. πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα **7***
 μεγάλη φωνῇ ἐξήρχετο πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύ-
 θησαν. καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. ἀνὴρ δὲ τις **8*, 9***
 ὀνόματι σίμων προὔπηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος
 τῆς σαμαρείας λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν. ᾧ προσεῖχον πάντες **10***
 ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ
 μεγάλη. προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἰκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστα- **11**
 κέναι αὐτούς. ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ **12***
 τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ ἐβαπτί-
 ζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. ὁ δὲ σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν καὶ **13***
 βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ φιλίππῳ θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνά-
 μεις μεγάλας γινομένας ἐξίστατο. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν ἱεροσολύμοις **14***

v.60 θεις δε τα γονατα εκραζεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις ταυτην^v την αμαρτιαν ταυτην^{τ.μ.κ} και τουτο ειπων εκοιμηθη. **8 v.1** σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες δε^{μ.ν} τε^{τ.κ} διεσπαρησαν κατα τας χωρας της ιουδαίας και σαμαρειας πλην των αποστολων. **v.2** συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαν^v εποιησαντο^{τ.μ.κ} κοπετον μεγαν επι αυτω. **v.5** φιλιππος δε κατελθων εις [την]^v πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον. **v.6** προσειχον δε^v τε^{τ.μ.κ} οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει. **v.7** πολλοι^v πολλων^{τ.μ.κ} γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βοωντα μεγαλη^{τ.κ} φωνη μεγαλη^{μ.ν} εξηρχοντο^v εξηρχετο^{τ.μ.κ} πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν. **v.8** και^{τ.μ.κ} εγενετο δε^v πολλη^v χαρα μεγαλη^{τ.μ.κ} εν τη πολει εκεινη. **v.9** ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστανων^v εξιστων^{τ.μ.κ} το εθνος της σαμαρειας λεγων εινα τινα εαυτον μεγαν. **v.10** ω προσειχον παντες^{τ.κ.ν} απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η καλουμενη^v μεγαλη. **v.12** οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα^{τ.μ.κ} περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος του^{τ.κ} ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες. **v.13** ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε Ασημια^τ Ακαι^τ δυναμεις και^{κ.μ} σημεια^{κ.μ} γινομενα^{κ.μ} Αμεγαλας^τ Αγινομενας^τ εξιστατο. **v.14** ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους τον^{τ.μ.κ} πετρον και ιωαννην.

ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀπέστειλαν πρὸς
 15 αὐτοὺς τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην. οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ
 16* αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον. οὕτω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν
 ἐπιπεπωκός μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
 17* ἰησοῦ. τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα
 18* ἅγιον. θεασάμενος δὲ ὁ σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν
 ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα.
 19* λέγων δότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ᾧ ἂν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμ-
 20 βάνη πνεῦμα ἅγιον. πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν τὸ ἀργύριόν σου σὺν
 σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων
 21* κτᾶσθαι. οὐκ ἔστιν σοι μερίς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἡ γὰρ
 22* καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μετανόησον οὖν ἀπὸ
 τῆς κακίας σου ταύτης καὶ δεήθητι τοῦ θεοῦ εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοὶ ἡ
 23 ἐπίνοια τῆς καρδίας σου. εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας
 24 ὀρώ σε ὄντα. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ σίμων εἶπεν δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ
 25* πρὸς τὸν κύριον ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε. οἱ μὲν οὖν
 διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεψαν εἰς
 26 ἱερουσαλήμ πολλὰς τε κώμας τῶν σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. ἄγγελος
 δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς φίλιππον λέγων ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ
 μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ ἱερουσαλήμ εἰς γά-
 27* ζαν αὕτη ἐστὶν ἔρημος. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ αἰθίοψ
 εὐνοῦχος δυνάστης κανδάκης τῆς βασιλείσης αἰθίοπων ὃς ἦν ἐπὶ πά-
 28* σης τῆς γάζης αὐτῆς ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς ἱερουσαλήμ. ἦν
 τε ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν
 29 τὸν προφήτην ἠσαΐαν. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ φιλίππῳ πρόσελθε καὶ
 30* κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ. προσδραμὼν δὲ ὁ φίλιππος ἤκουσεν αὐ-

v.16 ουδεπω^υ ουπω^{τ.μ.κ} γαρ ην επι ουдени αυτων επιπεπωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις
 το ονομα του χριστου^μ κυριου^{τ.κ.υ} ιησου. **v.17** τοτε επιειθεσαν^υ επιειθουν^{τ.μ.κ} τας χειρας επι
 αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον. **v.18** ιδων^υ θεασαμενος^{τ.μ.κ} δε ο σιμων οτι δια της επιθε-
 σεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το^{τ.μ.κ} αγιον^{τ.μ.κ} προσηνεγκεν αυτοις χρηματα.
v.19 λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν^{κ.μ.υ} αν^τ επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον.
v.21 ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια εναντι^υ
 ενωπιον^{τ.μ.κ} του θεου. **v.22** μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του κυριου^υ
 θεου^{τ.μ.κ} ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου. **v.25** οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και
 λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεφον^υ υπεστρεψαν^{τ.μ.κ} εις ιεροσολυμα^υ ιερουσαλημ^{τ.μ.κ}
 πολλας τε κωμας των σαμαρειτων^υ σαμαρειτων^{τ.μ.κ} ευηγγελιζοντο^υ ευηγγελισαντο^{τ.μ.κ}. **v.27** και
 αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης της^{τ.μ.κ} βασιλεισης αιθιοπων
 ος ην επι πασης της γαζης αυτης ος εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ. **v.28** ην τε υποστρεφων
 και καθήμενος επι του αρματος αυτου και^{τ.μ.υ} ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν. **v.30** προσδρα-
 μων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος ησαιαν^υ τον προφητην ησαιαν^{τ.μ.κ} και ειπεν αρα
 γε γινωσκεις α αναγινωσκεις.

τοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην ἠσαΐαν καὶ εἶπεν ἄρά γε γινώσκεις
 ἃ ἀναγινώσκεις. ὁ δὲ εἶπεν πῶς γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μὴ τις ὁδήγησῃ 31*
 με παρεκάλεσέν τε τὸν φίλιππον ἀναβάνατα καθίσαι σὺν αὐτῷ. ἡ δὲ 32*
 περιοχή τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν
 ἤχθη καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος οὕτως οὐκ
 ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη 33*
 τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐ-
 τοῦ. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ φιλίππῳ εἶπεν δέομαί σου περὶ τίνος 34
 ὁ προφήτης λέγει τοῦτο περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἑτέρου τινός. ἀνοίξας δὲ ὁ 35
 φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγ-
 γελίσατο αὐτῷ τὸν ἰησοῦν. ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν ἦλθον ἐπὶ τι 36
 ὕδωρ καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος ἰδοὺ ὕδωρ τί κωλύει με βαπτισθῆναι. εἶπεν 37*
 δὲ ὁ φίλιππος εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἔξεστιν ἀποκριθεὶς δὲ
 εἶπεν πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ εἶναι τὸν ἰησοῦν χριστόν. καὶ ἐκέλευ- 38
 σεν στήναι τὸ ἄρμα καὶ κατέβησαν ἀμφοτέροι εἰς τὸ ὕδωρ ὃ τε φίλιππος
 καὶ ὁ εὐνοῦχος καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος 39
 πνεῦμα κυρίου ἤρπασεν τὸν φίλιππον καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν οὐκέτι ὁ εὐ-
 νοῦχος ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς 40
 ἄζωτον καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἐλθεῖν
 αὐτόν εἰς καισάρειαν.

ὁ δὲ σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ 9
 κυρίου προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ. ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς 2
 δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς ὅπως ἐὰν τινὰς εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας
 ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς ἱερουσαλήμ. ἐν δὲ 3*
 τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ δαμασκῷ καὶ ἐξαίφνης περιή-
 στραψεν αὐτόν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν 4
 φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ σαοὺλ σαοὺλ τί με διώκεις. εἶπεν δὲ τίς εἶ κύριε ὁ 5*
 δὲ κύριος εἶπεν ἐγὼ εἶμι ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
 λακτίζεις. τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπεν κύριε τί μέ θέλεις ποιῆσαι καὶ ὁ 6*

v.31 ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγησει^v οδηγηση^{T.M.K} με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω. **v.32** η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειραντος^v κειροντος^{T.M.K} αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου. **v.33** εν τη ταπεινωσει [αυτου]^v αυτου^{T.M.K} η κρισις αυτου ηρθη την δε^{T.M.K} γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου. **v.37** ειπεν^{T.K} δε^{T.K} ο^{T.K} φιλιππος^{T.K} ει^{T.K} πιστευεις^{T.K} εξ^{T.K} ολης^{T.K} της^{T.K} καρδιας^{T.K} εξεστιν^{T.K} αποκριθεις^{T.K} δε^{T.K} ειπεν^{T.K} πιστευω^{T.K} τον^{T.K} υιον^{T.K} του^{T.K} θεου^{T.K} ειναι^{T.K} τον^{T.K} ιησουν^{T.K} χριστον^{T.K}. **9 v.3** εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και^{T.M.K} εξαιφνης τε^v περιηστραψεν^{T.M.K} αυτον περιηστραψεν^v φως εκ^v απο^{T.M.K} του ουρανου. **v.5** ειπεν δε τις ει κυριε ο δε κυριος^{T.M.K} ειπεν^{T.M.K} εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις σκληρον^{T.K} σοι^{T.K} προς^{T.K} κεντρα^{T.K} λακτιζειν^{T.K}.

κύριος πρὸς αὐτόν ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν καὶ λαληθήσεται
 7* σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν
 8* ἔννεοί ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ θεωροῦντες. ἠγέρθη δὲ ὁ
 9 σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδένα ἔβλε-
 10 πεν χειραγωγοῦντες δὲ αὐτόν εἰσήγαγον εἰς δαμασκόν. καὶ ἦν ἡμέρας
 11 τρεῖς μὴ βλέπων καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. ἦν δὲ τις μαθητῆς ἐν
 12 δαμασκῷ ὀνόματι ἀνανίας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ὁ κύριος ἐν ὄραματι
 13 ἀνανία ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ κύριε. ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτόν ἀναστὰς
 14 πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην εὐθειᾶν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
 15 ἰούδα σαῦλον ὀνόματι ταρσέα ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται. καὶ εἶδεν ἐν ὄρα-
 16 ματι ἄνδρα ὀνόματι ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα ὅπως
 17 ἀναβλέψη. ἀπεκρίθη δὲ ὁ ἀνανίας κύριε ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ
 18 ἀνδρὸς τούτου ὅσα κακὰ ἐποίησεν τοῖς ἁγίοις σου ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ
 19 ᾧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δηῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμέ-
 20 νους τὸ ὄνομά σου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ κύριος πορεύου ὅτι σκευὸς
 ἐκλογῆς μοι ἐστίν οὗτος τοῦ βασιτάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ
 βασιλέων υἱῶν τε ἰσραήλ. ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτόν ὑπὲρ
 τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. ἀπηλθεν δὲ ἀνανίας καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν
 οἰκίαν καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας εἶπεν σαοὺλ ἀδελφέ ὁ κύριος
 ἀπέσταλκέν με ἰησοῦς ὁ ὀφθεις σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἤρχου ὅπως ἀναβλέ-
 ψης καὶ πλησθῆς πνεύματος ἁγίου. καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες ἀνέβλεψέν τε παραχρῆμα καὶ ἀναστὰς
 ἔβαπτίσθη. καὶ λαβὼν τροφήν ἐνίσχυσεν ἐγένετο δὲ ὁ σαῦλος μετὰ τῶν
 ἐν δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς. καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς

v.6 ἀλλα^{μ.ν} τρεμων^{τ.κ} τε^{τ.κ} και^{τ.κ} θαμβων^{τ.κ} ειπεν^{τ.κ} κυριε^{τ.κ} τι^{τ.κ} με^{τ.κ} θελεις^{τ.κ} ποιησαι^{τ.κ} και^{τ.κ} ο^{τ.κ} κυριος^{τ.κ} προς^{τ.κ} αυτον^{τ.κ} αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι ο^ν τι σε δει ποιειν. **v.7** οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν εννοι^{μ.ν} εννοι^{τ.κ} ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες. **v.8** ηγερθη δε ο^{τ.μ.κ} σαυλος απο της γης ανεωγμενων τε^μ δε^{τ.κ.ν} των οφθαλμων αυτου ουδεν^ν ουδεν^{τ.μ.κ} εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον. **v.10** ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον ο^{τ.μ.κ} κυριος^{τ.μ.κ} εν οραματι ο^ν κυριος^ν ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε. **v.12** και ειδεν εν^{τ.μ.κ} οραματι^{τ.μ.κ} ανδρα [εν^ν οραματι]^ν ονοματι^{τ.μ.κ} ανανιαν ονοματι^ν εισελθοντα και επιθεντα αυτω [τας]^ν χειρας^ν χειρα^{τ.μ.κ} οπως αναβλεψη. **v.13** απεκριθη δε ο^{τ.κ} ανανιας κυριε ηκουσα^ν ακηκοα^{τ.μ.κ} απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν^ν τοις αγιοις σου εποιησεν^ν εν ιερουσαλημ. **v.15** ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογης μοι^{τ.μ.κ} εστιν μοι^ν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων τε^ν και βασιλεων υιων τε ισραηλ. **v.17** απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επι αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ιησους^{τ.κ.ν} ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πλησθης πνευματος αγιου. **v.18** και ευθεως απεπεσαν^ν αυτου^ν απεπεσον^{τ.μ.κ} απο των οφθαλμων ως^ν αυτου^{τ.μ.κ} ωσει^{τ.μ.κ} λεπιδες ανεβλεψεν τε [παραχρημα]^μ παραχρημα^{τ.κ} και αναστας εβαπτισθη. **v.19** και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο^{τ.μ.κ} σαυλος^{τ.μ.κ} μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας.

ἐκήρυσσεν τὸν χριστὸν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ 21*
πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν ἱερουσα-
λήμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα
δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγη ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς. σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυ- 22*
ναμοῦτο καὶ συνέχυνεν τοὺς ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν δαμασκῶ
συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. ὥς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί 23
συνεβουλεύσαντο οἱ ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν. ἐγνώσθη δὲ τῷ σαύλῳ ἡ 24*
ἐπιβουλὴ αὐτῶν παρετηροῦν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως
αὐτὸν ἀνέλωσιν. λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς καθῆκαν διὰ 25*
τοῦ τείχους χαλάσαντες ἐν σφυρίδι. παραγενόμενος δὲ ὁ σαῦλος εἰς 26*
ἱερουσαλήμ ἐπειράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς καὶ πάντες ἐφοβοῦντο
αὐτόν μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητῆς. βαρναβᾶς δὲ ἐπιλαβόμενος 27
αὐτόν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ
ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ πῶς ἐν δαμασκῶ ἐπαρ-
ρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ. καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος 28*
καὶ ἐκπορευόμενος ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόμα- 29*
τί τοῦ κυρίου ἰησοῦ ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς ἑλληνιστὰς οἱ δὲ
ἐπεχείρουν αὐτόν ἀνελεῖν. ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτόν 30
εἰς καισάρειαν καὶ ἔξαπέστειλαν αὐτόν εἰς ταρσόν. αἱ μὲν οὖν ἐκκλη- 31*
σίαι καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας καὶ γαλιλαίας καὶ σαμαρείας εἶχον εἰρήνην
οἰκοδομουμέναι καὶ πορευομέναι τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλή-
σει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο. ἐγένετο δὲ πέτρον διερχόμενον 32*
διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας λύδδαν.
εὔρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα αἰνέαν ὀνόματι ἐξ ἑτῶν ὀκτὼ κατακείμενον 33*

v.20 και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον ιησουν^v χριστον^{T.M.K} οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου. **v.21** εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εις^v εν^{T.M.K} ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτο και ωδε εις τουτο εληλυθεν^M εληλυθει^{T.K.v} ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις. **v.22** σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν^v συνεχυνεν^{T.M.K} [τους]^v τους^{T.M.K} ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος. **v.24** εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουντο^v δε^v και^v παρετηρουν^{T.M.K} τε^{T.M.K} τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν. **v.25** λαβοντες δε αυτον^{T.M.K} οι μαθηται αυτου^v νυκτος καθηκαν^{T.M.K} δια του τειχους καθηκαν^v αυτον^v χαλασαντες εν σφυριδι. **v.26** παραγενομενος δε ο^{T.M.K} σαυλος^{T.M.K} εν^M εις^{T.K.v} ιερουσαλημ επειραζεν^v επειρατο^{T.M.K} κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης. **v.28** και ην μετ αυτων εισπορευομενος [και^M και^{T.K} εκπορευομενος]^M εκπορευομενος^{T.K} εις^M εν^{T.K} ιερουσαλημ^{T.M.K} και εκπορευομενος^v εις^v ιερουσαλημ^v παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου^{T.M.K}. **v.29** ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον^{T.M.K} ανελειν αυτον^v. **v.31** η^v αι^{T.M.K} μεν ουν εκκλησια^v εκκλησιαι^{T.M.K} καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχεν^v ειχον^{T.M.K} ειρηνην οικοδομουμενη^v οικοδομουμεναι^{T.M.K} και πορευομενη^v πορευομεναι^{T.M.K} τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνετο^v επληθυνοντο^{T.M.K}. **v.32** εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδα^v λυδδαν^{T.M.K}.

- 34* ἐπὶ κραββάτω ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πέτρος αἰνέα
 ἰᾶταί σε ἰησοῦς ὁ χριστός ἀνάστηθι καὶ στῶσον σεαυτῷ καὶ εὐθέως ἀνέ-
 35* στη. καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες λύδδαν καὶ τὸν σαρῶναν
 36* οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον. ἐν ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνό-
 ματι ταβιθά ἢ διερμηνευομένη λέγεται δορκάς αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν
 37* ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
 38* ἐγγὺς δὲ οὔσης λύδδης τῇ ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι πέτρος
 ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ
 39 ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. ἀναστὰς δὲ πέτρος συνήλθεν αὐτοῖς ὄν
 παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶνον καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι
 αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει
 40* μετ' αὐτῶν οὔσα ἢ δορκάς. ἐκβαλὼν δὲ ἕξω πάντας ὁ πέτρος θείς τὰ γό-
 νατα προσηύξατο καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν ταβιθά ἀνάστηθι
 ἢ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἰδοῦσα τὸν πέτρον ἀνεκάθισεν.
 41 δούς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς
 42* χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς ἰόπ-
 43* πης καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν κύριον. ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς
 μεῖναι αὐτὸν ἐν ἰόππῃ παρά τινι σίμωνι βυρσεῖ.
- 10* ἀνὴρ δέ τις ἦν ἐν καισαρείᾳ ὀνόματι κορνήλιος ἑκατοντάρχης ἐκ
 2* σπειρῆς τῆς καλουμένης ἰταλικῆς. εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν
 σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεό-
 3* μενος τοῦ θεοῦ διαπαντός. εἶδεν ἐν ὄραματι φανερώς ὡσεὶ ὄραν ἐννάτην

v.33 ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν^{Τ.Μ.Κ} ονοματι αινεαν^ν εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραβατου^ν κραββατω^{Τ.Μ.Κ} ος ην παραλελυμενος. **v.34** και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους ο^{Τ.Μ.Κ} χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη. **v.35** και ειδαν^ν ειδον^{Τ.Μ.Κ} αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδα^ν λυδδαν^{Τ.Μ.Κ} και τον ασσαρωνα^Μ σαρωνα^{Κ.ν} σαρωναν^Τ οτι-νες επεστρεψαν επι τον κυριον. **v.36** εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβηθα^Μ ταβιθα^{Τ.Κ.ν} η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης αγαθων^{Τ.Μ.Κ} εργαων αγαθων^ν και ελεημοσυνων ων εποει. **v.37** εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθηνησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην^{Τ.Μ.Κ} εθηκαν [αυτην]^ν εν υπερω. **v.38** εγγυς δε ουσης λυδδας^ν λυδδης^{Τ.Μ.Κ} τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο^{Τ.Κ.ν} ανδρας^{Τ.Κ.ν} προς αυτον παρακα-λουντες μη οκνησης^ν οκνησαι^{Τ.Μ.Κ} διελθειν εως ημων^ν αυτων^{Τ.Μ.Κ}. **v.40** εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος και^ν θεις τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβηθα^Μ ταβιθα^{Τ.Κ.ν} αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν. **v.42** γνωστον δε εγενετο καθ ολης της ιοπιης και πολλοι^{Τ.Μ.Κ} επιστευσαν πολλοι^ν επι τον κυριον. **v.43** εγενετο δε ημερας καναας μειναι αυτον^{Τ.Μ.Κ} εν ιοπη παρα τινι σιμωνι βυρσει. **10 v.1** ανηρ δε τις ην^{Τ.Μ.Κ} εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης. **v.2** ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε^{Τ.Μ.Κ} ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια^{Μ.ν} παντος^{Μ.ν} διαπαντος^{Τ.Κ.}. **v.3** ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει περι^ν ωραν ενατην^ν ενατην^Μ εννατην^{Τ.Κ} της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε.

τῆς ἡμέρας ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα αὐτῷ
 κορνήλιε. ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπεν τί ἐστίν κύ- 4*
 ριε εἶπεν δὲ αὐτῷ αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν
 εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ νῦν πέμψον εἰς ἰόππην ἄνδρας 5*
 καὶ μετάπεμψαι σίμωνά ὃς ἐπικαλεῖται πέτρος. οὗτος ξενίζεται παρά 6*
 τινι σίμωνι βυρσεῖ ᾧ ἐστίν οἰκία παρά θάλασσαν οὗτος λαλήσει σοι τί σε
 δεῖ ποιεῖν. ὥς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ κορνηλίῳ φωνήσας δύο 7*
 τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ.
 καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἰόππην. 8*
 τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη 9
 πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὥραν ἕκτην. ἐγένετο δὲ πρό- 10*
 σπεινος καὶ ἤθελεν γεύσασθαι παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων ἐπέπεσεν
 ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις. καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον καὶ καταβαῖνον 11*
 ἐπ' αὐτὸν σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον καὶ
 καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς. ἐν ᾧ ὑπῆρχεν πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ 12*
 τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο φωνή 13
 πρὸς αὐτὸν ἀναστάς πέτρε θῦσον καὶ φάγε. ὁ δὲ πέτρος εἶπεν μηδαμῶς 14*
 κύριε ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. καὶ φωνὴ πάλιν 15
 ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοίνου. τοῦτο δὲ 16*
 ἐγένετο ἐπὶ τρίς καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκευὸς εἰς τὸν οὐρανόν. ὥς δὲ 17*
 ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν καὶ ἰδοὺ οἱ ἄνδρες
 οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν σίμωνος
 ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα. καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ σίμων ὁ 18
 ἐπικαλούμενος πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται. τοῦ δὲ πέτρου ἐνθυμουμένου 19*

v.4 ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον εμπροσθεν^v ενωπιον^{τ.μ.κ} του θεου. **v.5** και νυν πεμψον ανδρας^v εις ιοππην ανδρας^{τ.μ.κ} και μεταπεμψαι σιμωνα τινα^v τον^μ ος^{τ.κ.ν} επικαλουμενον^μ επικαλεται^{τ.κ.ν} πετρον^μ πετρος^{τ.κ.ν}. **v.6** ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ουτος^{τ.κ} λαλησει^{τ.κ} σοι^{τ.κ} τι^{τ.κ} σε^{τ.κ} δει^{τ.κ} ποιειν^{τ.κ}. **v.7** ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων αυτω^v τω^{τ.μ.κ} κορνηλιω^{τ.μ.κ} φωνησας δυο των οικειων αυτου^{τ.μ.κ} και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουστων αυτω. **v.8** και εξηγησαμενος αυτοις^{τ.μ.κ} απαντα αυτοις^v απεστειλεν αυτοις εις την ιοππην. **v.10** εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε αυτων^v εκεινων^{τ.μ.κ} εγενετο^v επεπεσεν^{τ.μ.κ} επ αυτον εκστασις. **v.11** και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις δεδεμενον^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} καθιεμενον επι της γης. **v.12** εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα και^v ερπετα^v της γης και τα^{τ.μ.κ} θηρια^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} τα^{τ.μ.κ} ερπετα^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} τα^{τ.μ.κ} πετεινα του ουρανου. **v.14** ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον και^v η^{τ.μ.κ} ακαθαρτον. **v.16** τουτο δε εγενετο επι τρις και ευθυς^v παλιν^{τ.μ.κ} ανελημφθη^v ανελημφθη^{τ.μ.κ} το σκευος εις τον ουρανον. **v.17** ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και^{τ.μ.κ} ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι υπο^v απο^{τ.μ.κ} του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν του^v σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα.

περι τοῦ ὁράματος εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα ἰδοὺ ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσιν σε.
 20* ἀλλὰ ἀναστάς καταβῆθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν διακρινόμενος
 21* διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. καταβάς δὲ πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς
 ἀπεσταλμενοὺς ἀπὸ τοῦ κορνηλίου πρὸς αὐτὸν εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι ὄν
 22* ζητεῖτε τίς ἢ αἰτία δι' ἣν πάρεστε. οἱ δὲ εἶπον κορνήλιος ἑκατοντάρχης
 ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὄλου τοῦ
 ἔθνους τῶν ἰουδαίων ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαι
 23* σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. εἰσκαλεσάμενος
 οὖν αὐτούς ἐξένισεν τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ πέτρος ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς καὶ τι-
 24* νες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. καὶ τῇ ἐπαύριον
 εἰσηλθὼν εἰς τὴν καισάρειαν ὁ δὲ κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς συγ-
 25* καλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. ὡς δὲ
 ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν πέτρον συναντήσας αὐτῷ ὁ κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ
 26* τοὺς πόδας προσεκύνησεν. ὁ δὲ πέτρος αὐτὸν ἤγειρεν λέγων ἀνάστηθι
 27 κα' γὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἶμι. καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσηλθὼν καὶ εὐ-
 28* ρίσκει συνεληλυθότας πολλούς. ἔφη τε πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἐπίστασθε
 ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἄλλοφύλῳ
 καὶ ἐμοὶ ὁ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.
 29 διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμφθεῖς πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ
 30* μετεπέμψασθέ με. καὶ ὁ κορνήλιος ἔφη ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι
 ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσευχόμενος
 31 ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ. καὶ
 φησὶν κορνήλιε εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου
 32* ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. πέμψον οὖν εἰς ἰόππην καὶ μετακά-

v.19 του δε πετρου διενθυμουμενου^{μ.ν} ενθυμουμενου^{τ.κ} περι του οραματος ειπεν [αυτω]^ν αυτω^{τ.μ.κ} το πνευμα ιδου ανδρες τρεις^{τ.κ.ν} ζητουντες^ν ζητουσιν^{τ.μ.κ} σε. **v.20** αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος οτι^ν διοτι^{τ.μ.κ} εγω απεσταλκα αυτους. **v.21** καταβας δε πετρος προς τους ανδρας τους^{τ.κ} απεσταλμενους^{τ.κ} απο^{τ.κ} του^{τ.κ} κορνηλιου^{τ.κ} προς^{τ.κ} αυτον^{τ.κ} ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητετε τις η αιτια δι ην παρεστε. **v.22** οι δε ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου. **v.23** εισκαλεσαμενος συν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον αναστας^ν ο^{τ.μ.κ} πετρος^{τ.μ.κ} εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο της^{τ.κ} ιοππης συνηλθον αυτω. **v.24** και^{τ.μ.κ} τη δε^ν επαυριον εισηλθεν^ν εισηλθον^{τ.μ.κ} εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους. **v.25** ως δε εγενετο του^{μ.ν} εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν. **v.26** ο δε πετρος αυτον^{τ.μ.κ} ηγειρεν αυτον^ν λεγων αναστηθι και^ν εγω^ν καγω^{τ.μ.κ} αυτος ανθρωπος ειμι. **v.28** εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω καμοι^ν και^{τ.μ.κ} εμοι^{τ.μ.κ} ο θεος εδειξεν μηδεν κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον. **v.30** και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην νηστευων^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} την ενατην^{μ.ν} εννατην^{τ.κ} ωραν^{τ.μ.κ} προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα.

λεσαι σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται πέτρος οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ σίμωνος
 βυρσέως παρὰ θάλασσαν ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι. ἐξαυτῆς οὖν 33*
 ἔπεμψα πρὸς σέ σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος νῦν οὖν πάν-
 τες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα
 σοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ἀνοίξας δὲ πέτρος τὸ στόμα εἶπεν ἐπὶ ἀληθείας κατα- 34*
 λαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήπτης ὁ θεός. ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει 35
 ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἐστιν.
 τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ 36*
 ἰησοῦ χριστοῦ οὗτός ἐστιν πάντων κύριος. ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμε- 37*
 νον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς γαλιλαίας μετὰ
 τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν ἰωάννης. ἰησοῦν τὸν ἀπὸ ναζαρέτ ὡς ἔχρισεν 38*
 αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει ὃς διήλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώ-
 μενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου ὅτι ὁ θεὸς
 ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε 39*
 τῇ χώρᾳ τῶν ἰουδαίων καὶ ἐν ἱερουσαλήμ ὃν ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ
 ξύλου. τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ 40*
 γενέσθαι. οὐ παντὶ τῷ λαῷ ἀλλὰ μάρτυσιν τοῖς προκεχειροτονημένοις 41
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἡμῖν οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ
 ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ 42*
 καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτῆς
 ζώντων καὶ νεκρῶν. τούτῳ πάντες οἱ προφήται μαρτυροῦσιν ἄφεσιν 43
 ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐ-
 τόν. ἔτι λαλοῦντος τοῦ πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα 44
 τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ 45*
 περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνήλθον τῷ πέτρῳ ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ

v.32 πεμψον ουν εις ιοπιην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ος ^{Τ.Μ.Κ} παραγενομενος ^{Τ.Μ.Κ} λαλησει ^{Τ.Μ.Κ} σοι ^{Τ.Μ.Κ}. **v.33** εξαιτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλως εποιησας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του κυριου ^Υ θεου ^{Τ.Μ.Κ}. **v.34** ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπιτης ^Υ προσωποληπιτης ^{Τ.Μ.Κ} ο θεος. **v.36** τον λογον [ον] ^Υ ον ^{Τ.Μ.Κ} απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος. **v.37** υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενος ^Υ αρξαμενον ^{Τ.Μ.Κ} απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης. **v.38** ιησους τον απο ναζαρεθ ^{Κ.Υ} ναζαρετ ^{Τ.Μ.} ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου. **v.39** και ημεις εσμεν ^{Τ.Μ.Κ} μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και [εν] ^Υ εν ^{Τ.Μ.Κ} ιερουσαλημ ον και ^{Μ.Υ} ανειλαν ^Υ ανειλον ^{Τ.Μ.Κ} κρεμασαντες επι ξυλου. **v.40** τουτον ο θεος ηγειρεν [εν] ^Υ τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι. **v.42** και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι ουτος ^Υ αυτος ^{Τ.Μ.Κ} εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων. **v.45** και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον ^Υ συνηλθον ^{Τ.Μ.Κ} τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχυται.

46* τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται. ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσ-
 47* σαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν τότε ἀπεκρίθη ὁ πέτρος. μήτι τὸ ὕδωρ
 κωλύσαι δύναται τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ
 48* ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς. προσέταξεν τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν
 τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

11 ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν ἰουδαίαν
 2* ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτε ἀνέβη πέ-
 3* τρος εἰς ἱεροσόλυμα διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς. λέγοντες
 ὅτι πρὸς ἄνδρα ἀκροβυστίαν ἔχοντα εἰσηλθες καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.
 4*, 5* ἀρξάμενος δὲ ὁ πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων. ἐγὼ ἤμην ἐν
 πόλει ἰόπη προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα καταβαῖνον
 6* σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐ-
 7* ρανοῦ καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ. εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν καὶ εἶδον
 8* τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινά τοῦ
 9* οὐρανοῦ. ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι ἀναστάς πέτρε θύσον καὶ
 10* φάγε. εἶπον δὲ μηδαμῶς κύριε ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε
 11* εἰσηλθεν εἰς τὸ στόμα μου. ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοίνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
 12* τρίς καὶ πάλιν ἀνεσπίασθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς
 13* τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἤμην ἀπεσταλμένοι ἀπὸ
 καισαρείας πρὸς με. εἶπεν δὲ μοι τὸ πνεῦμά συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν
 διακρινόμενον ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοῖ οὗτοι καὶ εἰσηλ-
 13* θομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός. ἀπήγγειλεν τε ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν

v.46 ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο^{τ.μ.κ} πετρος.
v.47 μητι το υδωρ κωλυσαι^{τ.μ.κ} δυναται κωλυσαι^υ τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το
 αγιον ελαβον ωσ^υ καθωσ^{τ.μ.κ} και ημεις. **v.48** προσεταξεν δε^υ τε^{τ.μ.κ} αυτους βαπτισθηναι^{τ.μ.κ} εν τω
 ονοματι ιησου^υ χριστου^υ βαπτισθηναι^υ του^{τ.μ.κ} κυριου^{τ.μ.κ} τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας
 τινας. **11 v.2** και^{τ.μ.κ} οτε δε^υ ανεβη πετρος εις ιερουσαλημ^υ ιεροσολυμα^{τ.μ.κ} διεκρινοντο πρως
 αυτον οι εκ περιτομης. **v.3** λεγοντες οτι εισηλθες^υ πρως ανδρα ακροβυστιαν εχοντα εισηλθες^{τ.μ.κ}
 και συνεφαγες αυτοις. **v.4** αρξαμενος δε ο^{τ.μ.κ} πετρος εξετιθετο αυτοις καθεξης λεγων. **v.5** εγω
 ημην εν πολει ιοπη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ωσ οθονην
 μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι^υ αχρις^{τ.μ.κ} εμου. **v.7** ηκουσα
 δε και^υ φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε. **v.8** ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι
 παν^{τ.μ.κ} κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου. **v.9** απεκριθη δε μοι^{τ.μ.κ} φωνη
 εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρσεν συ μη κοινου. **v.10** τουτο δε εγενετο επι τρις
 και παλιν^{τ.μ.κ} ανεσπιασθη παλιν^υ απαντα εις τον ουρανον. **v.11** και ιδου εξαυτης τρεις ανδρες
 επεστησαν επι την οικιαν εν η ημεν^υ ημην^{τ.μ.κ} απεσταλμενοι απο καισαρειας πρως με. **v.12** ειπεν
 δε μοι^{τ.μ.κ} το πνευμα μοι^υ συνελθειν αυτοις μηδεν διακριναντα^υ διακρινομενον^{τ.μ.κ} ηλθον δε συν
 εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος. **v.13** απηγγειλεν δε^υ τε^{τ.μ.κ}
 ημιν πωσ ειδεν [τον]^υ τον^{τ.μ.κ} αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω^{τ.μ.κ} αποστειλον
 εις ιοπην ανδρα^{τ.μ.κ} και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον.

ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα αὐτῷ ἀπόστειλον εἰς
 ἰόππην ἄνδρας καὶ μετάπεμψαι σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον πέτρον. ὃς 14
 λαλήσει ῥήματα πρὸς σέ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. ἐν δὲ 15
 τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ’ αὐτοὺς ὡσερ
 καὶ ἐφ’ ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος κυρίου ὡς ἔλεγεν 16*
 ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
 εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασι 17*
 ἐπὶ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστόν ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλύσαι τὸν
 θεόν. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες 18*
 ἄραγε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν. οἱ μὲν οὖν 19
 διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ στεφάνῳ διῆλθον ἕως
 φοινίκης καὶ κύπρου καὶ ἀντιοχείας μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ
 μόνον ἰουδαίοις. ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες κύπριοι καὶ κυρηναῖοι 20*
 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς ἑλληνιστὰς εὐαγ-
 γελιζόμενοι τὸν κύριον ἰησοῦν. καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ’ αὐτῶν πολὺς 21*
 τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος 22*
 εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν καὶ ἐξαπέ-
 στειλαν βαρναβᾶν διελθεῖν ἕως ἀντιοχείας. ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν 23*
 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐχάρη καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρ-
 δίας προσμένειν τῷ κυρίῳ. ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος 24
 ἁγίου καὶ πίστεως καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ. ἐξῆλθεν δὲ 25*
 εἰς ταρσὸν ὁ βαρναβᾶς ἀναζητῆσαι σαῦλον. καὶ εὗρὼν αὐτὸν ἤγαγεν 26*
 αὐτὸν εἰς ἀντιόχειαν ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανὸν χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν ἀντιοχείᾳ
 τοὺς μαθητὰς χριστιανούς. ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ 27
 ἱεροσολύμων προφητῆται εἰς ἀντιόχειαν. ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι 28*

v.16 ἐμνησθην δε του ρηματος του^v κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθη-
 σεσθε εν πνευματι αγιω. **v.17** ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασι
 επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε^{T.M.K} τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον. **v.18** ακουσαντες
 δε ταυτα ησυχασαν και εδοξασαν^v εδοξαζον^{T.M.K} τον θεον λεγοντες αρα^v αραγε^{T.M.K} και τοις εθνεσιν
 ο θεος την μετανοιαν εδωκεν^{T.M.K} εις ζωην εδωκεν^v. **v.20** ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι
 και κυρηναιοι οιτινες ελθοντες^v εισελθοντες^{T.M.K} εις αντιοχειαν ελαλουν και^v προς τους ελληνιστας
 ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν. **v.21** και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος ο^v πιστευ-
 σας επεστρεψεν επι τον κυριον. **v.22** ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της ουσης^v εν
 ιερουσαλημ^v ιεροσολυμοις^{T.M.K} περὶ αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν [διελθειν]^v διελθειν^{T.M.K} εως
 αντιοχειας. **v.23** ος παραγενομενος και ιδων την χαριν [την]^v του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας
 τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω. **v.25** εξηλθεν δε εις ταρσον ο^{T.M.K} βαρναβας^{T.M.K}
 αναζητησαι σαυλον. **v.26** και ευρων αυτον^{T.K} ηγαγεν αυτον^{T.M.K} εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτοις^v
 και^v αυτοις^{T.M.K} ενιαυτον ολον συναχθηναι εν^{T.K.v} τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι
 τε πρωτως^v πρωτον^{T.M.K} εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους.

ἀγαθος ἐσήμανεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ'
 29* ὅλην τὴν οἰκουμένην ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ κλαυδίου καίσαρος. τῶν
 δὲ μαθητῶν καθὼς ἠύπορεῖτό τις ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν
 30 πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς. ὁ καὶ ἐποίησαν ἀπο-
 στείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς βαρναβᾶ καὶ σαύλου.
12 κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας
 2* κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. ἀνεῖλεν δὲ ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν
 3* ἰωάννου μαχαίρα. καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστὸν ἐστὶν τοῖς ἰουδαίοις προσέθετο
 4 συλλαβεῖν καὶ πέτρον ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων. ὃν καὶ πιάσας
 ἔθετο εἰς φυλακὴν παραδοὺς τέσσαρσιν τετραδίσι στρατιωτῶν φυλάσ-
 5* σειν αὐτὸν βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν
 οὖν πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη
 6* ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν
 προάγειν ὁ ἡρώδης τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο
 7* στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσειν δυσὶν φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτή-
 8* ρουν τὴν φυλακὴν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν
 ἐν τῷ οἰκῆματι πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων
 8* ἀνάστα ἐν τάχει καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπεν τε
 ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὸν περιζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου ἐποίη-
 9* σεν δὲ οὕτως καὶ λέγει αὐτῷ περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει
 9* μοι. καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ
 10* γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. διελθόντες δὲ
 πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν
 φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοιχθῆ αὐτοῖς καὶ ἐξελθόντες

v.28 αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαθος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαλην^v
 μεγαν^{τ.μ.κ} μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην ητις^v οστις^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} εγενετο επι κλαυ-
 διου καισαρος^{τ.μ.κ}. **v.29** των δε μαθητων καθως ευπορειτο^{μ.ν} ηυπορειτο^{τ.κ} τις ωρισαν εκαστος
 αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις. **12 v.2** ανειλεν δε ιακωβον
 τον αδελφον ιωαννου μαχαιρη^v μαχαιρα^{τ.μ.κ}. **v.3** και^{τ.μ.κ} ιδων δε^v οτι αρεστον εστιν τοις ιου-
 δαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε [αι]^v αι^μ ημεραι των αζυμων. **v.5** ο μεν ουν πετρος
 ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενωσ^v εκτενης^{τ.μ.κ} γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον
 θεον περι^v υπερ^{τ.μ.κ} αυτου. **v.6** οτε δε ημελλεν^v προαγαγειν^v εμελλεν^{τ.μ.κ} αυτον προαγειν^{τ.μ.κ}
 ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσειν
 δυσιν φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην. **v.7** και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φως
 ελαμψεν εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και
 εξεπεσαν^v εξεπεσον^{τ.μ.κ} αυτου αι αλυσεις εκ των χειρων. **v.8** ειπεν δε^v τε^{τ.μ.κ} ο αγγελος προς αυ-
 τον ζωσαι^v περιζωσαι^{τ.μ.κ} και υποδησαι τα σανδαλια σου εποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου
 το ιματιον σου και ακολουθει μοι. **v.9** και εξελθων ηκολουθει αυτω^{τ.μ.κ} και ουκ ηδει οτι αληθες
 εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν. **v.10** διελθοντες δε πρωτην φυλακην
 και δευτερην ηλθον^v ηλθον^{τ.μ.κ} επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη
 ηνοιγη^v ηνοιχθη^{τ.μ.κ} αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ
 αυτου.

προήλθον ῥύμην μίαν καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. καὶ 11*
ὁ πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπεν νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν
κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετο με ἐκ χειρὸς ἠρώδου καὶ πάσης
τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων. συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰ- 12*
κίαν μαρίας τῆς μητρὸς ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου μάρκου οὗ ἦσαν
ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. κρούσαντος δὲ τοῦ πέτρου 13*
τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσήλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι ῥόδη.
καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξεν τὸν 14
πυλῶνα εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶ-
νος. οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον μαινῆ ἢ δὲ διῖσχυρίζετο οὕτως ἔχειν οἱ δ' 15*
ἔλεγον ὁ ἄγγελός αὐτοῦ ἐστίν. ὁ δὲ πέτρος ἐπέμενε κρούων ἀνοίξαν- 16*
τες δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν 17*
διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς εἶπέν
δὲ ἀπαγγείλατε ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη
εἰς ἕτερον τόπον. γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς 18
στρατιώταις τί ἄρα ὁ πέτρος ἐγένετο. ἠρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ 19*
μὴ εὐρῶν ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι καὶ κατελθὼν
ἀπὸ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν καισάρειαν διέτριβεν. ἦν δὲ ὁ ἠρώδης θυμο- 20*
μαχῶν τυρίοις καὶ σιδωνίοις ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήσαν πρὸς αὐτὸν καὶ
πεΐσαντες βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἤτουντο εἰρήνην
διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. τακτῇ δὲ ἡμέρα 21*
ὁ ἠρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος
ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ 22*
ἀνθρώπου. παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ 23*

v.11 και ο πετρος γενομενος^{Τ.Μ.Κ} εν εαυτω γενομενος^Υ ειπεν νυν οιδα αληθως οτι εξαπεστειλεν [ο]^Υ κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλατο^Υ εξειλετο^{Τ.Μ.Κ} με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκίας του λαου των ιουδαιων. **v.12** συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν της^Υ μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι. **v.13** κρουσαντος δε αυτου^Υ του^{Τ.Μ.Κ} πετρου^{Τ.Μ.Κ} την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη. **v.15** οι δε προς αυτην ειπαν^Υ ειπον^{Τ.Μ.Κ} μαινη η δε διισχυριζετο ουτως εχειν οι δε^{Μ.Υ} δ^{Τ.Κ} ελεγον ο αγγελος αυτου^{Τ.Μ.Κ} εστιν αυτου^Υ. **v.16** ο δε πετρος επεμενε κρουων ανοιξαντες δε ειδαν^Υ ειδον^{Τ.Μ.Κ} αυτον και εξεστησαν. **v.17** κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο [αυτοις]^Υ αυτοις^{Τ.Μ.Κ} πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν τε^Υ δε^{Τ.Μ.Κ} απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον. **v.19** ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την^{Τ.Μ.Κ} καισαρειαν διετριβεν. **v.20** ην δε ο^{Τ.Μ.Κ} ηρωδης^{Τ.Μ.Κ} θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης. **v.21** τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην [και]^Υ και^{Τ.Μ.Κ} καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους. **v.22** ο δε δημος επεφωνει θεου^{Τ.Κ.Υ} φωνη θεου^Μ και ουκ ανθρωπου. **v.23** παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθ' ων ουκ εδωκεν την^{Τ.Κ.Υ} δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν.

- 24 ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν. ὁ δὲ
 25* λόγος τοῦ θεοῦ ἠϋζάνεν καὶ ἐπληθύνετο. βαρναβᾶς δὲ καὶ σαῦλος ὑπέ-
 στρεψαν ἐξ ἱερουσαλήμ πληρώσαντες τὴν διακονίαν συμπαραλαβόντες
 καὶ ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα μάρκον.
- 13* ἦσαν δὲ τινες ἐν ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφηῆται καὶ
 διδάσκαλοι ὃ τε βαρναβᾶς καὶ συμεὼν ὁ καλούμενος νίγερ καὶ λούκιος
 ὁ κυρηναῖος μαναὴν τε ἠρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος καὶ σαῦλος.
 2* λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν τε βαρναβᾶν καὶ τὸν σαῦλον εἰς τὸ ἔργον
 3 ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. τότε νηστεύσαντες καὶ προσευζάμενοι καὶ
 4* ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. οὗτοί μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες
 ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου κατήλθον εἰς τὴν σελεύκειαν ἐκεῖθεν τε
 5 ἀπέπλευσαν εἰς τὴν κύπρον. καὶ γενόμενοι ἐν σαλαμῖνι κατήγγελλον
 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν ἰουδαίων εἶχον δὲ καὶ ἰωάν-
 6* νην ὑπηρέτην. διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι πάφου εὗρον τινὰ μάγον
 7 ψευδοπροφήτην ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα βαριησοῦς. ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπά-
 τῳ σεργίῳ παύλῳ ἀνδρὶ συνετῷ οὗτος προσκαλεσάμενος βαρναβᾶν καὶ
 8 σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς
 ἐλύμας ὁ μάγος οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζητῶν δια-
 9* στρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. σαῦλος δὲ ὁ καὶ παῦλος πλη-
 10* σθεις πνεύματος ἁγίου καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν. εἶπεν ᾧ πλήρης παντὸς
 δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας υἱὲ διαβόλου ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης
 11* οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς κυρίου τὰς εὐθείας. καὶ νῦν ἰδοὺ χεῖρ
 τοῦ κυρίου ἐπὶ σέ καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ πα-
 ραχρημά δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος καὶ περιάγων ἐζήτει
 12 χειραγωγούς. τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν ἐκπλησό-

v.25 βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ^{μ.ν} εξ ^{τ.κ} ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμ-
 παραλαβοντες και ^{τ.μ.κ} ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον. **13 v.1** ησαν δε τινες ^{τ.μ.κ} εν αντιοχεια
 κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ
 και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετρααρχου ^{τ.μ.κ} τετραρχου ^{τ.μ.κ} συντροφος και σαυλος.
v.2 λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον
 τε ^{τ.κ} βαρναβαν και τον ^{τ.μ.κ} σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους. **v.4** αυτοι ^{τ.μ.κ} ουτοι ^{τ.μ.κ}
 μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του πνευματος ^{τ.μ.κ} του ^{τ.μ.κ} αγιου πνευματος ^{τ.μ.κ} κατηλθον εις την ^{τ.μ.κ} σε-
 λευκειαν εκειθεν δε ^μ τε ^{τ.κ.ν} απεπλευσαν εις την ^{τ.μ.κ} κυπρον. **v.6** διελθοντες δε ολην ^{τ.μ.κ} την νησον
 αχρι παφου ευρον ανδρα ^ν τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησου ^{τ.μ.κ} βαριησου ^{τ.μ.κ}.
v.9 σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου και ^{τ.μ.κ} ατενισας εις αυτον. **v.10** ειπεν ω
 πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση δια-
 στρεφων τας οδους [του] ^ν κυριου τας ευθειας. **v.11** και νυν ιδου χειρ του ^{τ.κ} κυριου επι σε και εση
 τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα τε ^ν δε ^{τ.μ.κ} επεσεν ^ν επεπεσεν ^{τ.μ.κ} επ αυτον
 αχλυσ και σκοτος και περιαγων εξητει χειραγωγους.

μενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου. ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς πάφου οἱ περὶ 13*
τὸν παῦλον ἦλθον εἰς πέργην τῆς παμφυλίας ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας
ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς ἱεροσόλυμα. αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς 14*
πέργης παρεγένοντο εἰς ἀντιόχειαν τῆς πσιδίας καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν
συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν 15*
τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς
λέγοντες ἄνδρες ἀδελφοί εἴ ἔστιν λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν
λαὸν λέγετε. ἀναστὰς δὲ παῦλος καὶ κατασεῖσας τῇ χειρὶ εἶπεν ἄνδρες 16
ἰσραηλῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεὸν ἀκούσατε. ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ 17*
τούτου ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ
παροικίᾳ ἐν γῆ αἰγύπτῳ καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς
ἐξ αὐτῆς. καὶ ὡς τεσσαρακονταετὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ 18*
ἐρήμῳ. καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῆ χανάν κατακληροδότησεν αὐτοῖς 19*
τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσιν τετρακοσίοις καὶ πενήκοντα 20*
ἔδωκεν κριτὰς ἕως σαμουὴλ τοῦ προφήτου. κάκειθεν ἠτήσαντο βασιλέα 21*
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν σαοὺλ υἱὸν κίς ἄνδρα ἐκ φυλῆς βενιαμὶν
ἔτη τεσσαράκοντα. καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν δαβὶδ εἰς 22*
βασιλέα ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας εὐρον δαβὶδ τὸν τοῦ ἰεσοαὶ ἄνδρα κατὰ
τὴν καρδίαν μου ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. τούτου ὁ θεὸς 23*
ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγειρεν τῷ ἰσραὴλ σωτῆρα ἰησοῦν.
προκηρύξαντος ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα 24*
μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ ἰσραὴλ. ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ ἰωάννης τὸν δρόμον 25*

v.13 αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον^{Τ.Μ.Κ} παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα. **v.14** αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν την^Υ της^{Τ.Μ.Κ} πσιδιαν^Υ πσιδίας^{Τ.Μ.Κ} και ^Υεισελθοντες^Υ εισελθοντες^{Τ.Μ.Κ} εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν. **v.15** μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει τις^Υ εστιν λογος^{Τ.Μ.Κ} εν υμιν λογος^Υ παρακλησεως προς τον λαον λεγετε. **v.17** ο θεος του λαου τουτου ισραηλ^{Τ.Κ.Υ} εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτου^Υ αιγυπτω^{Τ.Μ.Κ} και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης. **v.18** και ως τεσερακονταετη^Υ τεσσαρακονταετη^{Τ.Μ.Κ} χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω. **v.19** και καθελων εθνη επτα εν γη χanaan κατακληρονομησεν^{Μ.Υ} κατακληροδοτησεν^{Τ.Κ} αυτοις^{Τ.Μ.Κ} την γην αυτων. **v.20** και^{Τ.Μ.Κ} μετα^{Τ.Μ.Κ} ταυτα^{Τ.Μ.Κ} ως ετεσιν τετρακοσιοις και πενηκοντα και^Υ μετα^Υ ταυτα^Υ εδωκεν κριτας εως σαμουηλ [του]^Υ του^{Τ.Μ.Κ} προφητου. **v.21** κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κις ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσερακοντα^Υ τεσσαρακοντα^{Τ.Μ.Κ}. **v.22** και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις^{Τ.Μ.Κ} τον δαυιδ^{Μ.Υ} αυτοις^Υ δαβιδ^{Τ.Κ} εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ^{Μ.Υ} δαβιδ^{Τ.Κ} τον του ιεσοαι ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου. **v.23** τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν^{Μ.Υ} ηγειρεν^{Τ.Κ} τω ισραηλ σωτηριαν^Μ σωτηρα^{Τ.Κ.Υ} ιησουν^{Τ.Κ.Υ}. **v.24** προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας παντι^{Τ.Κ.Υ} τω λαω^{Τ.Κ.Υ} ισραηλ. **v.25** ως δε επληρου [ο]^Μ ο^{Τ.Κ} ιωαννης τον δρομον ελεγεν τι^Υ τινα^{Τ.Μ.Κ} εμε^Υ με^{Τ.Μ.Κ} υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι.

ἔλεγεν τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι οὐκ εἰμι ἐγὼ ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ
 26* οὗ οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ἄνδρες ἀδελφοί υἱοὶ
 γένους ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν ὑμῖν ὁ λόγος τῆς
 27* σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν ἱερουσαλήμ καὶ οἱ
 ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς
 28 κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν. καὶ μη-
 δεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ῥητήσαντο πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.
 29* ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα καθελόντες ἀπὸ τοῦ
 30, 31* ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. ὃς
 ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας εἰς
 32 ἱερουσαλήμ οἵτινες εἰσιν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. καὶ ἡμεῖς
 ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην.
 33 ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν ἀναστήσας
 ἰησοῦν ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται υἱὸς μου εἶ σύ ἐγὼ
 34* σήμερον γεγέννηκά σε. ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλ-
 λοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν οὕτως εἶρηκεν ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια
 35* δαβὶδ τὰ πιστά. διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν δια-
 36* φθοράν. δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοι-
 37 μήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν. ὃν
 38 δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν οὐκ εἶδεν διαφθοράν. γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ἄνδρες
 39* ἀδελφοί ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται. καὶ ἀπὸ
 πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ μωσέως δικαιωθῆναι ἐν τούτῳ πᾶς
 40* ὁ πιστεύων δικαιούται. βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον
 41* ἐν τοῖς προφήταις. ἴδετε οἱ καταφρονηταί καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανί-
 σθητε ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἔργον ᾧ οὐ μὴ
 42* πιστεύσητε ἐὰν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν. ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν

v.26 ἀνδρες ἀδελφοί υἱοὶ γένους ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεὸν ἡμῖν^v ὑμῖν^{τ.μ.κ} ὁ
 λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἐξαπεσταλῆ^v ἀπεσταλῆ^{τ.μ.κ}. **v.27** οἱ γὰρ κατοικοῦντες [ἐν]^μ ἐν^{τ.κ.ν}
 ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἀρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν
 σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν. **v.29** ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα^{μ.ν} ἅπαντα^{τ.κ} τὰ περὶ
 αὐτοῦ γεγραμμένα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἐθηκαν εἰς μνημεῖον. **v.31** ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους
 τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας εἰς ἱερουσαλήμ οἵτινες [νυν]^v εἰσιν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν
 λαόν. **v.34** ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν οὕτως
 εἶρηκεν ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια δαβὶδ^{μ.ν} δαβὶδ^{τ.κ} τὰ πιστά. **v.35** διότι^v διό^{τ.μ.κ} καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει
 οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. **v.36** δαβὶδ^{μ.ν} δαβὶδ^{τ.κ} μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ
 τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν. **v.39** [καὶ]^v
 καὶ^{τ.μ.κ} ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ^{τ.μ.κ} νόμῳ μωσέως^{μ.ν} μωσέως^{τ.κ} δικαιωθῆναι ἐν τούτῳ
 πᾶς ὁ πιστεύων δικαιούται. **v.40** βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ'^{τ.μ.κ} ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς
 προφήταις. **v.41** ἴδετε οἱ καταφρονηταί καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανισθητε ὅτι ἔργον ἐγὼ^{τ.μ.κ} ἐργάζομαι
 ἐγὼ^v ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ο^μ ἔργον^{τ.κ.ν} ο^v ὦ^{τ.κ} οὐ μὴ πιστεύσητε ἐὰν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

ιουδαίων παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς
 τὰ ῥήματα ταῦτα. λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ 43*
 τῶν ιουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ παύλῳ καὶ τῷ βαρναβᾷ
 οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ
 θεοῦ. τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκούσαι 44*
 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ιουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν 45*
 ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ παύλου λεγομένοις ἀντιλέγοντες καὶ
 βλασφημοῦντες. παρρησιασάμενοί δὲ ὁ παῦλος καὶ ὁ βαρναβᾶς εἶπον 46*
 ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐπειδὴ δὲ
 ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς ἰδοὺ
 στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. οὕτως γὰρ ἐντέταται ἡμῖν ὁ κύριος τέθεικά σε 47
 εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ἀκούοντα 48*
 δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ ἐπίστευσαν
 ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυ- 49
 ρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. οἱ δὲ ιουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας 50*
 γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως καὶ ἐπή-
 γειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν παῦλον καὶ τὸν βαρναβᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς
 ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. οἱ δὲ ἐκτιναζάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν 51*
 αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς ἰκόνιον. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς 52*
 καὶ πνεύματος ἁγίου.

ἐγένετο δὲ ἐν ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγω- 14
 γὴν τῶν ιουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι ιουδαίων τε καὶ
 ἐλλήνων πολὺ πλῆθος. οἱ δὲ ἀπειθοῦντες ιουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκά- 2*
 κωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον 3*

v.42 ἐξιόντων δε αυτων^v εκ^{T.M.K} της^{T.M.K} συναγωγης^{T.M.K} των^{T.M.K} ιουδαιων^{T.M.K} παρεκαλουν
 τα^{T.M.K} εθνη^{T.M.K} εἰς το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα [ταυτα]^m ταυτα^{T.K.v}. **v.43** λυ-
 θεισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω
 και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες αυτοις^{T.K.v} επειθον αυτοους προσμενειν^v επιμενειν^{T.M.K} τη χα-
 ριτι του θεου. **v.44** τω τε^m δε^{T.K.v} ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι
 τον λογον του κυριου^v θεου^{T.M.K}. **v.45** ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου
 και αντελεγον τοις υπο του^{T.M.K} παυλου λαλουμενοις^v λεγομενοις^{T.M.K} αντιλεγοντες^{T.M.K} και^{T.M.K}
 βλασφημουντες. **v.46** παρρησιασαμενοι τε^v δε^{T.M.K} ο παυλος και ο βαρναβας ειπαν^v ειπον^{T.M.K}
 υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε^{T.M.K} απωθεισθε αυτον και ουκ
 αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εἰς τα εθνη. **v.48** ακουοντα δε τα εθνη
 εχαιρεν^m εχαιρον^{T.K.v} και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εἰς
 ζωην αιωνιον. **v.50** οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας και^{T.M.K} τας ευσχημονας
 και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον^{T.M.K} βαρναβαν και εξε-
 βαλον αυτοους απο των οριων αυτων. **v.51** οι δε εκτιναζαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων^{T.M.K}
 επ αυτοους ηλθον εἰς ικονιον. **v.52** οι τε^v δε^{T.M.K} μαθηται επληροουντο χαρας και πνευματος αγιου.
14 v.2 οι δε απειθησαντες^v απειθουντες^{T.M.K} ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των
 εθνων κατα των αδελφων.

διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς
 χάριτος αὐτοῦ καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν
 4 αὐτῶν. ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς
 5 ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἔθνῶν τε
 καὶ ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς.
 6 συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς λυκαονίας λύστραν καὶ δέρ-
 7*, 8* βην καὶ τὴν περίχωρον. κάκει ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. καὶ τις ἀνὴρ ἐν
 λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο χῶλός ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ
 9* ὑπάρχων ὃς οὐδέποτε περιπεπατήκει. οὗτος ἤκουεν τοῦ παύλου λα-
 10* λούντος ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι. εἶπεν
 μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός καὶ ἤλλετο καὶ
 11* περιεπάτει. οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ παῦλος ἐπήραν τὴν φωνὴν
 αὐτῶν λυκαονιστὶ λέγοντες οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν
 12* πρὸς ἡμᾶς. ἐκάλουν τε τὸν μὲν βαρναβᾶν διὰ τὸν δὲ παῦλον ἔρμῆν
 13* ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ διὸς τοῦ
 ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας
 14* ἐνέγκας σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν θύειν. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι
 15* τὸν ὄχλον κρᾶζοντες. καὶ λέγοντες ἄνδρες τί ταῦτα ποιεῖτε καὶ ἡμεῖς
 ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων
 τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρα-
 16 νὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. ὃς ἐν ταῖς
 παρωχημέναις γενεαῖς εἶασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐ-
 17* τῶν. καὶ τοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν οὐρανόθεν

v.3 ικανον μεν συν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι [επι] τω λογω της χαριτος αυτου και διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων. **v.7** κακει ησαν ευαγγελιζομενοι ησαν. **v.8** και τις ανηρ αδυνατος εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων ος ουδεποτε περιεπατησεν περιεπεπατηκει. **v.9** ουτος ηκουσεν του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει πιστιν του σωθηναι. **v.10** ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τους ποδας σου ορθως ορθος και ηλατο ηλλετο και περιεπατει. **v.11** οι τε δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας. **v.12** εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου. **v.13** ο τε δε ιερευς του διος του οντος προ της πολεως αυτων ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν. **v.14** ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εξεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες. **v.15** και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις.

ἡμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ
 εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν. καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυ- 18
 σαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς. ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ ἀντιοχείας καὶ 19*
 ἰκονίου ἰουδαῖοι καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν παῦ-
 λον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι. κυκλωσάντων 20*
 δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν ἀναστάς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ τῇ ἐπαύριον
 ἐξῆλθεν σὺν τῷ βαρναβᾶ εἰς δέρβην. εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκεῖ- 21*
 νην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν λύστραν καὶ ἰκόνιον
 καὶ ἀντιόχειαν. ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν παρακαλοῦντες 22
 ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ’ 23*
 ἐκκλησίαν προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς
 ὃν πεπιστεύκεισαν. καὶ διελθόντες τὴν πεισιδίαν ἦλθον εἰς παμφυλίαν. 24*
 καὶ λαλήσαντες ἐν πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν εἰς ἀπάλειαν. κάκειθεν 25, 26
 ἀπέπλευσαν εἰς ἀντιόχειαν ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ
 εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκ- 27*
 κλησίαν ἀνήγγειλάν ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ’ αὐτῶν καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς
 ἔθνεσιν θύραν πίστεως. διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς 28*
 μαθηταῖς.

καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι 15*
 ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει μωϋσέως οὐ δύνασθε σωθῆναι. γενομένης 2*
 οὖν στάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ παύλῳ καὶ τῷ βαρναβᾶ πρὸς
 αὐτοὺς ἔταξαν ἀναβαίνειν παῦλον καὶ βαρναβᾶν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐ-
 τῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς ἱερουσαλήμ περὶ τοῦ

v.17 καιτοι^v καιτοιγε^{mt} και^{T.K} τοι^{T.K} γε^{T.K} ουκ αμαρτυρον αυτον^v εαυτον^{T.mt.K} αφηκεν αγαθουργων^v
 αγαθοποιων^{T.mt.K} ουρανοθεν υμιν^{mt.v} ημιν^{T.K} υετους διδους και καιρους καρποφορους εμπιπλων τρο-
 φης και ευφροσυνης τας καρδιας υμων^v ημων^{T.mt.K}. **v.19** επηλθαν^v επηλθον^{T.mt.K} δε απο αντιο-
 χειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως
 νομιζοντες^v νομισαντες^{T.mt.K} αυτον τεθηκεναι^v τεθαναι^{T.mt.K}. **v.20** κυκλωσαντων δε αυτον^{T.mt.K}
 των μαθητων αυτον^v αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην.
v.21 ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν
 και εις^v ικονιον και εις^v αντιοχειαν. **v.23** χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερους^{T.mt.K} κατ εκκλη-
 σιαν πρεσβυτερους^v προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν.
v.24 και διελθοντες την πεισιδιαν ηλθον εις την^v παμφυλιαν. **v.27** παραγενομενοι δε και συναγα-
 γοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν^{T.mt.K} οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν
 τοις εθνεσιν θυραν πιστεως. **v.28** διετριβον δε εκει^{T.mt.K} χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις.
15 v.1 και τινες κατελθοντες απο της ιουδαϊας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτεμηθητε^v
 περιτεμνησθε^{T.mt.K} τω εθει τω^v μωυσεως ου δυνασθε σωθηναι. **v.2** γενομενης δε^v συν^{T.mt.K} στασεως
 και ζητησεως^{mt.v} συζητησεως^{T.K} ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους εταξαν αναβαι-
 νειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις
 ιερουσαλημ περὶ του ζητηματος τουτου.

3* ζητήματος τούτου. οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρ-
 χοντο τὴν φοινίκην καὶ σαμάρειαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν
 4* ἔθνῶν καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. παραγενόμενοι
 δὲ εἰς ἱερουσαλήμ ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν.
 5 ἔξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν φαρισαίων πεπιστευ-
 κότες λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν
 6* νόμον μωϋσέως. συνήχθησάν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν
 7* περὶ τοῦ λόγου τούτου. πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης ἀναστὰς
 πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἄνδρες ἀδελφοί ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμε-
 ρῶν ἀρχαίων ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι
 8* τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. καὶ ὁ καρδιογνώ-
 στης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δούς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς
 9* καὶ ἡμῖν. καὶ οὐδὲν διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν τῇ πίστει
 10 καθαρίας τὰς καρδίας αὐτῶν. νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν ἐπιθεῖ-
 ναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε
 11* ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι. ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος κυρίου ἰησοῦ χρι-
 12 στοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κάκεῖνοι. ἐσίγησεν δὲ πᾶν
 τὸ πλῆθος καὶ ἤκουον βαρναβᾶ καὶ παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν
 13 ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν. μετὰ δὲ τὸ σι-
 γῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη ἰάκωβος λέγων ἄνδρες ἀδελφοί ἀκούσατέ μου.
 14* συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἔθνῶν
 15 λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προ-
 16* φητῶν καθὼς γέγραπται. μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω
 τὴν σκηνὴν δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικο-
 17* δομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν. ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν

v.3 οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε^v φοινίκην καὶ σαμάρειαν ἐκδιε-
 γούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. **v.4** παραγε-
 νομενοι δὲ εἰς ἱερουσαλήμ παρεδέχθησαν^v ἀπεδέχθησαν^{τ.μ.κ} ἀπο^v ὑπο^{τ.μ.κ} τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν
 ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. **v.6** συνήχθησαν
 τε^v δε^{τ.μ.κ} οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. **v.7** πολλῆς δὲ συζητήσεως^v
 συζητήσεως^{τ.μ.κ} γενομένης ἀναστὰς πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἄνδρες ἀδελφοί ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ'
 ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ^{τ.μ.κ} θεὸς^{τ.μ.κ} ἐν ὑμῖν^v ἡμῖν^{τ.μ.κ} ἐξελέξατο ὁ^v θεὸς^v διὰ τοῦ στόματός μου ἀκου-
 σαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. **v.8** καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν
 αὐτοῖς δούς αὐτοῖς^{τ.μ.κ} τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν. **v.9** καὶ οὐδὲν^v οὐδεν^{τ.μ.κ} διέκρινεν
 μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν τῇ πίστει καθαρίας τὰς καρδίας αὐτῶν. **v.11** ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ^{μ.ν}
 κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ^{τ.κ} πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κάκεῖνοι. **v.14** συμεὼν ἐξηγήσατο κα-
 θὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἔθνῶν λαὸν ἐπὶ^{τ.μ.κ} τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. **v.16** μετὰ ταῦτα
 ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν δαβὶδ^{μ.ν} δαβὶδ^{τ.κ} τὴν πεπτωκυῖαν καὶ τὰ κατεσκαμμένα
 αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν.

ἀνθρώπων τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα. γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος 18* ἐστὶν τῷ θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς 19 ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν. ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ 20* ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος. μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν 21* τοὺς κηρῦσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος. τότε ἔδοξεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις 22* σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς ἀντιόχειαν σὺν τῷ παύλῳ καὶ βαρναβᾶ ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον βαρσαβᾶν καὶ σιλᾶν ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. γράψαντες διὰ χειρὸς 23* αὐτῶν τάδε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν ἀντιόχειαν καὶ συρίαν καὶ κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις 24* ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον οἷς οὐ διεστείλαμεθα. ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν ἐκλε- 25* ξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν βαρναβᾶ καὶ παύλῳ. ἀνθρώποις παραδεδωκόσιν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ 26* ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἀπεστάλκαμεν οὖν ἰούδαν 27 καὶ σιλᾶν καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά. ἔδοξεν γὰρ 28* τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων. ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνι- 29* κτοῦ καὶ πορνείας ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε ἔρρωσθε. οἱ 30*

v.17 ὡς ἀν ἐκζητησῶσιν οἱ καταλοιποὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτούς λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα *T.M.K.*. **v.18** γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος ἐστὶν *T.M.K.* τῷ θεῷ πάντα *T.M.K.* τὰ *T.M.K.* ἔργα *T.M.K.* αὐτοῦ *T.M.K.*. **v.20** ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ *T.M.K.* τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος. **v.21** μωσῆς *M.V.* μωσῆς *T.K.* γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρῦσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομενος. **v.22** τότε ἔδοξε *V.* ἔδοξεν *T.M.K.* τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς ἀντιόχειαν σὺν τῷ *T.K.V.* παύλῳ καὶ βαρναβᾶ ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον *V.* ἐπικαλούμενον *T.M.K.* βαρσαβᾶν *M.V.* βαρσαβᾶν *T.K.* καὶ σιλᾶν ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. **v.23** γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε *T.M.K.* οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ *T.M.K.* οἱ *T.M.K.* ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν ἀντιόχειαν καὶ συρίαν καὶ κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. **v.24** ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν [ἐξελθόντες] *V.* ἐξελθόντες *T.M.K.* ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν λέγοντες *T.M.K.* περιτέμνεσθαι *T.M.K.* καὶ *T.M.K.* τηρεῖν *T.M.K.* τὸν *T.M.K.* νόμον *T.M.K.* οἷς οὐ διεστείλαμεθα. **v.25** ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν ἐκλεξαμένους *T.M.K.* ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν βαρναβᾶ καὶ παύλῳ. **v.26** ἀνθρώποις παραδεδωκόσιν *V.* παραδεδωκόσιν *T.M.K.* τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. **v.28** ἔδοξεν γὰρ τῷ ἁγίῳ *T.M.K.* πνεύματι τῷ ἁγίῳ *V.* καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τούτων *V.* τῶν ἐπάναγκες τούτων *T.M.K.*. **v.29** ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτῶν *V.* πνικτοῦ *T.M.K.* καὶ πορνείας ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε ἔρρωσθε.

μέν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς ἀντιόχειαν καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος
 31 ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν. ἀναγνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.
 32* ἰούδας τε καὶ σιλᾶς καὶ αὐτοὶ προφητῆται ὄντες διὰ λόγου πολλοῦ παρε-
 33* κάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐπεστήριζαν. ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπε-
 34* λύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. ἔδοξεν
 35 δὲ τῷ σίλα ἐπιμεῖναι αὐτοῦ. παῦλος δὲ καὶ βαρναβᾶς διέτριβον ἐν ἀν-
 36* τιοχεία διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν
 37* λόγον τοῦ κυρίου. μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν παῦλος πρὸς βαρναβᾶν
 ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πό-
 38* λιν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου πῶς ἔχουσιν. βαρναβᾶς
 39* δὲ ἐβούλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν ἰωάννην τὸν καλούμενον μάρκον.
 40* παῦλος δὲ ἡξίου τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ παμφυλίας καὶ μὴ συ-
 41* νελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. ἐγένετο οὖν
 παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων τὸν τε βαρναβᾶν
 40* παραλαβόντα τὸν μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς κύπρον. παῦλος δὲ ἐπιλεξά-
 41* μενος σιλᾶν ἐξῆλθεν παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.
 41* διήρχετο δὲ τὴν συρίαν καὶ κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.
16* κατήνησεν δὲ εἰς δέρβην καὶ λύστραν καὶ ἰδοὺ μαθητῆς τις ἦν ἐκεῖ
 ὀνόματι τιμόθεος υἱὸς γυναικὸς τινος ἰουδαίας πιστῆς πατὴρ δὲ Ἕλλη-
 2, 3* νος. ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν λύστροις καὶ ἰκονίῳ ἀδελφῶν. τοῦτον
 ἠθέλησεν ὁ παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεῖν καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ
 τοὺς ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ἥδεισαν γὰρ ἅπαντες
 4* τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλληνα ὑπήρχεν. ὥς δὲ διεπορεύοντο τὰς πό-

v.30 οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατήλθον^v ἦλθον^{T. m. K} εἰς ἀντιόχειαν καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέ-
 δωκαν τὴν ἐπιστολήν. **v.32** ἰουδας δε^K τε^{T. m. v} καὶ σιλᾶς καὶ αὐτοὶ προφητῆται ὄντες διὰ λόγου
 πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐπεστήριζαν. **v.33** ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπελυθησαν μετ
 εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστειλάντας^v αὐτοὺς^v ἀποστόλους^{T. m. K}. **v.34** ἔδοξεν^{T. K}
 δε^{T. K} τῷ^{T. K} σίλα^{T. K} ἐπιμεῖναι^{T. K} αὐτοῦ^{T. K}. **v.36** μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν παῦλος^{T. m. K} πρὸς
 βαρναβᾶν παῦλος^v ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν^{T. m. K} κατὰ πᾶσαν^{T. m. K} πό-
 λιν πᾶσαν^v ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου πῶς ἔχουσιν. **v.37** βαρναβᾶς δὲ ἐβουλεύετο^v
 ἐβουλεύσατο^{T. m. K} συμπαραλαβεῖν καὶ^v τὸν ἰωάννην τὸν καλούμενον μάρκον. **v.38** παῦλος δὲ ἡξίου
 τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον μὴ συμπαραλαμβάνειν^v
 συμπαραλαβεῖν^{T. m. K} τοῦτον. **v.39** ἐγένετο δε^v οὖν^{T. m. K} παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς
 ἀπ' ἀλλήλων τὸν τε βαρναβᾶν παραλαβόντα τὸν μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς κύπρον. **v.40** παῦλος δὲ ἐπιλε-
 ξάμενος σιλᾶν ἐξῆλθεν παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου^v θεοῦ^{T. m. K} ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. **v.41** διήρχετο
 δὲ τὴν συρίαν καὶ [τὴν]^v κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας. **16 v.1** κατήνησεν δε [καὶ]^v εἰς
 δέρβην καὶ εἰς^v λύστραν καὶ ἰδοὺ μαθητῆς τις ἦν ἐκεῖ ὀνοματι τιμόθεος υἱὸς γυναικὸς τινος^{T. m. K}
 ἰουδαίας πιστῆς πατρός δε Ἕλληνας. **v.3** τοῦτον ἠθέλησεν ὁ παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεῖν καὶ λαβὼν
 περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ἠδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν^{T. m. K}
 πατέρα^{T. m. K} αὐτοῦ^{T. m. K} ὅτι Ἕλληνα ο^v πατὴρ^v αὐτοῦ^v ὑπήρχεν. **v.4** ὥς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις
 παρεδίδουσαν^v παρεδίδουν^{T. m. K} αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ
 τῶν^{T. m. K} πρεσβυτέρων τῶν ἐν ἱεροσολυμοῖς^v ἱερουσαλήμ^{T. m. K}.

λεις παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν
 ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν ἱερουσαλήμ. αἱ μὲν οὖν ἐκ- 5
 κλησῖαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.
 διελθόντες δὲ τὴν φρυγίαν καὶ τὴν γαλατικὴν χώραν κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ 6*
 ἁγίου πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν τῇ ἀσίᾳ. ἐλθόντες κατὰ τὴν μυ- 7*
 σίαν ἐπέειραζον κατὰ τὴν βιθυνίαν πορεύεσθαι καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ
 πνεῦμα. παρελθόντες δὲ τὴν μυσίαν κατέβησαν εἰς τρωάδα. καὶ ὄραμα 8, 9*
 διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ παύλῳ ἀνὴρ τις ἦν μακεδῶν ἐστὼς παρακαλῶν
 αὐτὸν καὶ λέγων διαβάς εἰς μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. ὡς δὲ τὸ ὄραμα 10*
 εἶδεν εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν μακεδονίαν συμβιβάζοντες ὅτι
 προσκέκληται ἡμᾶς ὁ κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς. ἀναχθέντες οὖν 11*
 ἀπὸ τῆς τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς σαμοθράκην τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς
 νεάπολιν. ἐκειθὲν τε εἰς φιλίππους ἧτις ἐστὶν πρώτη τῆς μερίδος τῆς 12*
 μακεδονίας πόλις κολωνία ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατριβόντες ἡμέ-
 ρας τινάς. τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξηλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ 13*
 ποταμὸν οὗ ἐνομιζέτο προσευχὴ εἶναι καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς
 συνελθούσαις γυναῖξιν. καὶ τις γυνὴ ὀνόματι λυδία πορφυρόπωλις πό- 14
 λεως θυατείρων σεβομένη τὸν θεὸν ἤκουεν ἧς ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν
 καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ παύλου. ὡς δὲ ἐβαπτίσθη 15*
 καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς παρεκάλεσεν λέγουσα εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυ-
 ρίῳ εἶναι εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένате καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.
 ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν 16*
 πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν ἧτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς
 κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη κατακολουθήσασα τῷ παύλῳ καὶ 17*

v.6 διηλθον^v διελθοντες^{T.M.K} δε την φρυγιαν και την^{T.M.K} γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια. **v.7** ελθοντες δε^v κατα την μυσιαν επειραζον εις^v κατα^{T.M.K} την βιθυνιαν πορευθηναι^v πορευεσθαι^{T.M.K} και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα ιησου^v. **v.9** και οραμα δια [της]^v της^{T.M.K} νυκτος ωφθη^{T.M.K} τω παυλω ωφθη^v ανηρ μακεδων^v τις ην μακεδων^{T.M.K} εστως και^v παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν. **v.10** ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εξητησαμεν εξελθειν εις την^{T.M.K} μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο θεος^v κυριος^{T.M.K} ευαγγελισασθαι αυτους. **v.11** αναχθεντες δε^v συν^{T.M.K} απο της^{T.M.K} τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη δε^v τε^{T.M.K} επιουση εις νεαν^v πολιν^v νεαπολιν^{T.M.K}. **v.12** κακειθεν^v εκειθεν^{T.M.K} τε^{T.M.K} εις φιλιππους ητις εστιν^v πρωτης^v πρωτη^{T.M.K} της^{T.M.K} μεριδος της μακεδονιας πολις κολωνια^M κολωνια^{T.K.v} ημεν δε εν αυτη^M ταυτη^{T.K.v} τη πολει διατριβοντες ημερας τινας. **v.13** τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πυλης^v πολεως^{T.M.K} παρα ποταμον ου ενομιζομεν^v ενομιζετο^{T.M.K} προσευχη^v προσευχη^{T.M.K} ειναι και καθισαντες ελαλοουμεν ταϊς συνελθουσαις γυναιξιν. **v.15** ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μενετε^v μεινате^{T.M.K} και παρεβιασατο ημας. **v.16** εγενετο δε πορευομενων ημων εις την^v προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνα^v πυθωνος^{T.M.K} υπαντησαι^v απαντησαι^{T.M.K} ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη.

ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου
 18* εἰσὶν οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ
 πολλὰς ἡμέρας διαπονηθεὶς δὲ ὁ παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι
 εἶπεν παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς
 19 καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἢ ἐλπίς
 τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι τὸν παῦλον καὶ τὸν σιλᾶν εἴλκυσαν εἰς
 20* τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρα-
 τηγοῖς εἶπον οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν ἰουδαῖοι
 21 ὑπάρχοντες. καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι
 22* οὐδὲ ποιεῖν ῥωμαίοις οὖσιν. καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν καὶ οἱ
 23 στρατηγοὶ περιρρήζαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν. πολλὰς
 τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν παραγγείλαντες τῷ δε-
 24* σμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς. ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς
 ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφα-
 25 λίσασατο εἰς τὸ ξύλον. κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον παῦλος καὶ σιλᾶς προ-
 26* σευχόμενοι ὕμνουν τὸν θεὸν ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. ἄφνω
 δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου
 ἀνεώχθησαν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.
 27* ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς
 φυλακῆς σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν νομίζων ἐκπε-
 28* φευγῆναι τοὺς δεσμίους. ἐφώνησεν δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ παῦλος λέγων
 29* μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακὸν ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. αἰτήσας δὲ
 φῶτα εἰσεπήδησεν καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ παύλῳ καὶ
 30 τῷ σιλᾶ. καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη κύριοι τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα
 31* σωθῶ. οἱ δὲ εἶπον πιστεύσον ἐπὶ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστὸν καὶ σωθήσῃ

v.17 αὐτὴ κατακολουθούσα^v κατακολουθήσασα^{T.μt.κ} τῷ παύλῳ καὶ ἡμῖν ἐκράζεν λέγουσα οὗτοι οἱ
 ἄνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν^v ἡμῖν^{T.μt.κ} ὁδὸν σωτηρίας.
v.18 τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διαπονηθεὶς δὲ ο^{T.μt.κ} παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι
 εἶπεν παραγγέλλω σοι ἐν τῷ^{T.μt.κ} ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.
v.20 καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπαν^v εἶπον^{T.μt.κ} οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσου-
 σιν ἡμῶν τὴν πόλιν ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες. **v.22** καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν καὶ οἱ στρατη-
 γοὶ περιρρήζαντες^v περιρρηζάντες^{T.μt.κ} αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν. **v.24** ὃς παραγγελίαν
 τοιαύτην λαβὼν^v εἰληφώς^{T.μt.κ} ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν^{T.μt.κ}
 ἠσφαλίσασατο αὐτῶν^v εἰς τὸ ξύλον. **v.26** ἀφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια
 τοῦ δεσμωτηρίου ἀνεώχθησαν^v ἀνεώχθησαν^{T.μt.κ} δε^v τε^{T.μt.κ} παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων
 τὰ δεσμὰ ἀνέθη. **v.27** ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς
 φυλακῆς σπασάμενος [τὴν]^v μάχαιραν ἔμελλεν^v ἐμελλεν^{T.μt.κ} ἑαυτὸν ἀναιρεῖν νομίζων ἐκπεφευγε-
 ναι τοὺς δεσμίους. **v.28** ἐφώνησεν δὲ φωνῇ^{T.μt.κ} μεγάλη φωνῇ^v [ο]^v ο^{T.μt.κ} παῦλος λέγων μηδὲν
 πράξης σεαυτῷ κακὸν ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. **v.29** αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν καὶ ἔντρομος
 γενόμενος προσέπεσεν τῷ παύλῳ καὶ [τῷ]^v τῷ^{T.μt.κ} σιλᾶ. **v.31** οἱ δὲ εἶπαν^v εἶπον^{T.μt.κ} πιστεύσον
 ἐπὶ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστὸν^{T.μt.κ} καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκος σου.

σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ πᾶσιν 32*
 τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς 33
 νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάν-
 τες παραχρῆμα. ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκεν 34*
 τράπεζαν καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. ἡμέρας δὲ γε- 35
 νομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες ἀπόλυσον
 τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους 36*
 τούτους πρὸς τὸν παῦλον ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε
 νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ παῦλος ἔφη πρὸς αὐτοὺς 37*
 δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους ἀνθρώπους ῥωμαίους ὑπάρχον-
 τας ἔβαλον εἰς φυλακὴν καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν οὐ γὰρ ἀλλὰ
 ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν. ἀνήγγειλάν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ 38*
 ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι ῥωμαῖοι
 εἰσιν. καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελ- 39*
 θεῖν τῆς πόλεως. ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσηλθον εἰς τὴν λυδίαν 40*
 καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφούς παρεκάλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξῆλθον.

διοδεύσαντες δὲ τὴν ἀμφίπολιν καὶ ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς θεσσαλο- 17*
 νικὴν ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν ἰουδαίων. κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ παύλῳ 2*
 εἰσηλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν
 γραφῶν. διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ 3*
 ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς ἰησοῦς ὃν ἐγὼ κα-
 ταγγέλλω ὑμῖν. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν 4*
 τῷ παύλῳ καὶ τῷ σιλᾷ τῶν τε σεβομένων ἐλλήνων πολὺ πλῆθος γυναικῶν
 τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες ἰουδαῖοι καὶ 5*

v.32 και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου συν^v και^{T.M.K} πασιν τοις εν τη οικια αυτου. **v.34** ανα-
 γαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου^{T.M.K} παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο^m ηγαλλιασατο^{T.K.v}
 πανοικι^{T.M.K} πανοικει^v πεπιστευκως τω θεω. **v.36** απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους
 [τουτους]^v τουτους^{T.M.K} προς τον παυλον οτι απεσταλκαν^v απεσταλκασιν^{T.M.K} οι στρατηγοι ινα απο-
 λυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη. **v.37** ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας
 δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιους υπαρχοντιας εβαλαν^v εβαλον^{T.M.K} εις φυλακην και νυν
 λαθρα ημας εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι ημας^{T.K.v} εξαγαγετωσαν. **v.38** απηγγειλαν^v
 ανηγγειλαν^{T.M.K} δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και^{T.M.K} εφοβηθησαν δε^v ακουσαν-
 τες οτι ρωμαιοι εισιν. **v.39** και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων απελθειν^v
 απο^v εξελθειν^{T.M.K} της πολεως. **v.40** εξελθοντες δε απο^v εκ^{T.M.K} της φυλακης εισηλθον προς^{m.v}
 εις^{T.K} την λυδιαν και ιδοντες τους^{T.M.K} αδελφους^{T.M.K} παρεκαλεσαν τους^v αδελφους^v αυτους^{T.M.K}
 και εξηλθαν^v εξηλθον^{T.M.K}. **17 v.1** διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και την^v απολλωνιαν ηλθον
 εις θεσσαλονικην οπου ην η^{T.M.K} συναγωγη των ιουδαιων. **v.2** κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν
 προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο^{m.v} διελεγετο^{T.K} αυτοις απο των γραφων. **v.3** διανοιγων
 και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος
 [ο]^v ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν. **v.4** και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω
 παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ^{T.M.K} πληθος πολυ^v γυναικων τε των πρωτων ουκ
 ολιγαι.

προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς καὶ ὀχλοποιήσαν-
 6* ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον. μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον τὸν ἰάσονα
 καὶ τινὰς ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην
 7* ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε παρέεισιν. οὓς ὑποδέδεκται ἰάσων καὶ
 οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων καίσαρος πράττουσιν βασιλέα λέ-
 8 γοντες ἕτερον εἶναι ἰησοῦν. ἐτάραζαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας
 9 ἀκούοντας ταῦτα. καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ ἰάσονος καὶ τῶν
 10* λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμ-
 φαν τὸν τε παῦλον καὶ τὸν σιλᾶν εἰς βέροϊαν οἵτινες παραγενόμενοι εἰς
 11* τὴν συναγωγὴν τῶν ἰουδαίων ἀπήεσαν. οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν
 ἐν θεσσαλονίκη οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας τὸ
 12 καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. πολλοὶ μὲν
 οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν καὶ τῶν ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων
 13* καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. ὥς δὲ ἐγνώσαν οἱ ἀπὸ τῆς θεσσαλονικῆς ἰου-
 δαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ βεροΐᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
 14* ἦλθον κάκεῖ σαλεύοντες τοὺς ὄχλους. εὐθέως δὲ τότε τὸν παῦλον ἐξα-
 πέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορευέσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὑπέμενον δὲ ὁ τε
 15* σιλᾶς καὶ ὁ τιμόθεος ἐκεῖ. οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν παῦλον ἤγαγον αὐτὸν
 ἕως ἀθηνῶν καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν σιλᾶν καὶ τιμόθεον ἵνα ὡς
 16* τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν ἐξήεσαν. ἐν δὲ ταῖς ἀθήναις ἐκδεχομένου
 αὐτοῦ τοῦ παύλου παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντι
 17 κατείδωλον οὔσαν τὴν πόλιν. διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς
 ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς

v.5 προσλαβομενοι^ἄ ζηλωσαντες^{τ.κ.ν} δε οι απειθουντες^{τ.κ} ιουδαιοι οι^ἄ και^{τ.κ.ν} απειθουντες^ἄ προσλαβομενοι^{τ.κ.ν} των αγοραιων τινας^{τ.ἄ.κ} ανδρας τινας^ν πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν και^ν επισταντες τε^{τ.ἄ.κ} τη οικια ιασονος εξητουν αυτους προαγαγειν^ν αγαγειν^{τ.ἄ.κ} εις τον δημον. **v.6** μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον^{τ.ἄ.κ} ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βοωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεεισιν. **v.7** ους υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσοουσιν^{ἄ.ν} πραττουσιν^{τ.κ} βασιλεα λεγοντες^{τ.ἄ.κ} ετερον λεγοντες^ν ειναι ιησουν. **v.10** οι δε αδελφοι ευθεως δια της^{τ.ἄ.κ} νυκτος εξεπεμφαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροϊαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην απηεσαν^ἄ των ιουδαιων απηεσαν^{τ.κ.ν}. **v.11** ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το^{τ.ἄ.κ} καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχοι ταυτα ουτως. **v.13** ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες και^ν ταρασσοντες^ν τους οχλους. **v.14** ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι εως^ν ως^{τ.ἄ.κ} επι την θαλασσαν υπεμειναν^ν υπεμενον^{τ.ἄ.κ} τε^ν δε^{τ.ἄ.κ} ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει. **v.15** οι δε καθιστανοντες^ν καθιστωντες^{τ.ἄ.κ} τον παυλον ηγαγον αυτον^{τ.ἄ.κ} εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τον^ν τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξηεσαν. **v.16** εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντος^ν θεωρουντι^{τ.ἄ.κ} κατειδωλον ουσαν την πολιν.

τούς παρατυγχάνοντας. τινές δὲ τῶν ἐπικουρείων καὶ τῶν στωϊκῶν φι- 18*
 λосоφῶν συνέβαλλον αὐτῷ καὶ τινες ἔλεγον τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος
 οὗτος λέγειν οἱ δὲ ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι ὅτι τὸν ἰη- 19
 σοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο. ἐπιλαθόμενοι τε αὐτοῦ ἐπὶ
 τὸν ἄρειον πάγον ἤγαγον λέγοντες δυνάμεθα γνῶναι τίς ἢ καινὴ αὕτη ἢ 20*
 ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ. ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς
 ἡμῶν βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι. ἀθηναῖοι δὲ πάν- 21*
 τες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ
 ἀκούειν καινότερον. σταθεῖς δὲ ὁ παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ ἀρείου πάγου 22*
 ἔφη ἄνδρες ἀθηναῖοι κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.
 διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμὸν 23*
 ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο ἀγνώστῳ θεῷ ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε τοῦτον ἐγὼ
 καταγγέλλω ὑμῖν. ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐ- 24*
 τῷ οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς
 κατοικεῖ. οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τις 25*
 αὐτὸς διδούς πᾶσιν ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα. ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς 26*
 αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς
 ὀρίσας προτεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν.
 ζητεῖν τὸν κύριον εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν καίτοιγε οὐ 27*
 μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ 28
 κινούμεθα καὶ ἐσμέν ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν τοῦ
 γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν 29
 νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως
 ἀνθρώπου τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας 30*

v.18 τινες δε και ^{μη.ν} των επικουρειων και των ^{τ.μη.κ} στοικων ^{μη.ν} στωικων ^{τ.κ} φιλοσοφων συνεβαλλον
 αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευς
 ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν αυτοις ^{τ.κ} ευηγγελιζετο. **v.20** ξενιζοντα γαρ τινα εισφε-
 ρεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωναι τινα ^ν θελει ^{τι} ^{τ.μη.κ} αν ^{τ.μη.κ} θελοι ^{τ.μη.κ} ταυτα ειναι.
v.21 αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ηυκαιρου ^ν ευκαιρου ^{τ.μη.κ} η λε-
 γειν τι η ^ν και ^{τ.μη.κ} ακουειν τι ^ν καινότερον. **v.22** σταθεις δε [ο] ^ν ο ^{τ.μη.κ} παυλος εν μεσω του αρειου
 παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω. **v.23** διερχομενος γαρ
 και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ο ^ν ο ^{τ.μη.κ} ουν
 αγνοουντες ευσεβειτε τουτο ^ν τουτον ^{τ.μη.κ} εγω καταγγελλω υμιν. **v.24** ο θεος ο ποιησας τον κοσμον
 και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος ^{τ.μη.κ} υπαρχων κυριος ^ν ουκ εν χειροποιητοις
 ναοις κατοικει. **v.25** ουδε υπο χειρων ανθρωπων ^ν ανθρωπων ^{τ.μη.κ} θεραπευεται προσδεομενος
 τινος αυτος διδους πασι ^ν πασιν ^{τ.μη.κ} ζωην και πνοην και ^{κ.ν} τα ^{κ.ν} κατα ^{τ.μη.κ} παντα. **v.26** εποησεν
 τε εξ ενος αιματος ^{τ.μη.κ} παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παντος ^ν προσωπου ^ν παν ^{τ.μη.κ} το ^{τ.μη.κ}
 προσωπον ^{τ.μη.κ} της γης ορισας προτεταγμενους ^{μη.ν} προτεταγμενους ^{τ.κ} καιρους και τας οροθεσιας
 της κατοικιας αυτων. **v.27** ζητειν τον θεον ^ν κυριον ^{τ.μη.κ} ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν
 και ^ν γε ^ν καιγε ^{μη} καιτοιγε ^{τ.κ} ου μακρην απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα. **v.30** τους μεν ουν χρο-
 νους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις παντας ^ν πασιν ^{τ.μη.κ} πανταχου
 μετανοειν.

- ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πάσιν πανταχοῦ
 31* μετανοεῖν. διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ἧ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν
 δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισεν πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν
 32* ἐκ νεκρῶν. ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον οἱ δὲ
 33 εἶπον ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. καὶ οὕτως ὁ παῦλος ἐξῆλθεν
 34 ἐκ μέσου αὐτῶν. τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν ἐν οἷς
 καὶ διονύσιος ὁ ἄρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν
 αὐτοῖς.
- 18* μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ παῦλος ἐκ τῶν ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς κόρινθον.
 2* καὶ εὐρῶν τινα ἰουδαῖον ὀνόματι ἀκύλαν ποντικὸν τῷ γένει προσφάτως
 ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς ἰταλίας καὶ πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ τὸ δια-
 τεταχέναι κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς ἰουδαίους ἐκ τῆς ῥώμης
 3* προσῆλθεν αὐτοῖς. καὶ διὰ τὸ ὁμοτεχνον εἶναι ἔμενον παρ' αὐτοῖς καὶ
 4 εἰργάζετο ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην. διελέγετο δὲ ἐν τῇ συ-
 5* ναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον ἔπειθὲν τε ἰουδαίους καὶ ἔλληνας. ὥς δὲ
 κατῆλθον ἀπὸ τῆς μακεδονίας ὁ τε σιλᾶς καὶ ὁ τιμόθεος συνείχετο τῷ
 πνεύματι ὁ παῦλος διαμαρτυρούμενος τοῖς ἰουδαίοις τὸν χριστὸν ἰησοῦν.
 6 ἀντιπασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναζάμενος τὰ ἱμάτια
 εἶπεν πρὸς αὐτούς τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς ἐγώ
 7* ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς
 οἰκίαν τινὸς ὀνόματι ἰούστου σεβομένου τὸν θεὸν οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομο-
 8 ροῦσα τῇ συναγωγῇ. κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ
 σὺν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τῶν κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευσον
 9* καὶ ἐβαπτίζοντο. εἶπεν δὲ ὁ κύριος δι' ὀράματος ἐν νυκτὶ τῷ παύλῳ
 10* μὴ φοβοῦ ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης. διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σου καὶ
 οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαί σε διότι λαὸς ἐστὶν μοι πολὺς ἐν τῇ

v.31 καθοι^v διοτι^{T.M.K} εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ο
 ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων. **v.32** ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων
 οι μεν εχλευαζον οι δε ειπαν^v ειπον^{T.M.K} ακουσομεθα σου παλιν^{T.M.K} περι τουτου. **18 v.1** μετα
 δε^{T.M.K} ταυτα χωρισθεις ο^{T.M.K} παυλος^{T.M.K} εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον. **v.2** και ευρων
 τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλ-
 λαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι^m διατεταχεναι^{T.K.v} κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους
 απο^v εκ^{T.M.K} της ρωμης προσηλθεν αυτοις. **v.3** και δια το ομοτεχνον ειναι εμενον παρ αυτοις
 και ηργαζετο^v ειργαζετο^{T.M.K} ησαν γαρ σκηνοποιοι τη^v την^{T.M.K} τεχνη^v τεχνη^{T.M.K}. **v.5** ως δε
 κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω λογω^v πνευματι^{T.M.K} ο παυ-
 λος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις ειναι^v τον χριστον ιησουν. **v.7** και μεταβας εκειθεν εισηλθεν^v
 ηλθεν^{T.M.K} εις οικιαν τινος ονοματι τιτου^v ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα
 τη συναγωγη. **v.9** ειπεν δε ο κυριος δι^{T.M.K} οραματος^{T.M.K} εν νυκτι δι^v οραματος^v τω παυλω μη
 φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης. **v.10** διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του
 κακωσαι σε διοτι λαος εστι^v εστιν^{T.M.K} μοι πολυς εν τη πολει ταυτη.

πόλει ταύτη. ἐκάθισεν τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ διδασκῶν ἐν αὐτοῖς τὸν 11*
 λόγον τοῦ θεοῦ. γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς ἀχαΐας κατεπέστη- 12*
 σαν ὁμοθυμαδὸν οἱ ἰουδαῖοι τῷ παύλῳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα.
 λέγοντες ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι 13*
 τὸν θεόν. μέλλοντος δὲ τοῦ παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα εἶπεν ὁ γαλλίων 14*
 πρὸς τοὺς ἰουδαίους εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρὸν
 ᾧ ἰουδαῖοι κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμην ὑμῶν. εἰ δὲ ζήτημά ἐστιν περὶ 15*
 λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς ὄψεσθε αὐτοὶ κριτῆς γὰρ
 ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βῆμα- 16
 τος. ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες σωσθένην τὸν ἀρχισυναγωγὸν 17*
 ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος καὶ οὐδὲν τούτων τῷ γαλλίῳ ἔμελεν.
 ὁ δὲ παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος 18*
 ἐξέπλει εἰς τὴν συρίαν καὶ σὺν αὐτῷ πρίσκιλλα καὶ ἀκύλας κειράμενος
 τὴν κεφαλὴν ἐν κεγχρεαῖς εἶχεν γὰρ εὐχήν. κατήνησεν δὲ εἰς ἔφεσον 19*
 κάκεινους κατέλιπεν αὐτοῦ αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διε-
 λέχθη τοῖς ἰουδαίοις. ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μείναι 20*
 παρ' αὐτοῖς οὐκ ἐπένευσεν. ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς εἰπὼν δεῖ με πάντως 21*
 τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς ἱεροσόλυμα πάλιν δὲ ἀνακάμψω
 πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς ἐφέσου. καὶ κα- 22
 τελθὼν εἰς καισάρειαν ἀναβάς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν κατέβη
 εἰς ἀντιόχειαν. καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν διερχόμενος καθεξῆς 23
 τὴν γαλατικὴν χώραν καὶ φρυγίαν ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.
 ἰουδαῖος δὲ τις ἀπολλῶς ὀνόματι ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει ἀνὴρ λόγιος κα- 24
 τήνησεν εἰς ἔφεσον δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. οὗτος ἦν κατηχημένος 25*

v.11 εκαθισεν δε^v τε^{T.M.K} ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου. **v.12** γα-
 λιωνος δε ανθυπατου^v οντος^v ανθυπατευοντος^{T.M.K} της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι
 τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα. **v.13** λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος^{T.M.K} αναπειθει
 ουτος^v τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον. **v.14** μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο
 γαλλιον προς τους ιουδαιους ει μεν συν^{T.M.K} ην αδικομα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα
 λογον αν ανεσχομην^v ηνεσχομην^{T.M.K} υμων. **v.15** ει δε ζητηματα^v ζητημα^{T.M.K} εστιν περι λογου
 και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ^{T.M.K} εγω τουτων ου βουλομαι ειναι.
v.17 επιλαβομενοι δε παντες οι^{T.M.K} ελληνες^{T.M.K} σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν
 του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελλεν^ω εμελεν^{T.K.v}. **v.18** ο δε παυλος επι προσμεινας
 ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας^v
 κειραμενος την^{T.M.K} κεφαλην^{T.M.K} εν κεγχραις την^v κεφαλην^v ειχεν γαρ ευχην. **v.19** κατηνησαν^v
 κατηνησεν^{T.M.K} δε εις εφεσον και^ω εκεινους^ω κακεινους^{T.K.v} κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελ-
 θων εις την συναγωγην διελεξατο^v διελεχθη^{T.M.K} τοις ιουδαιοις. **v.20** ερωτωντων δε αυτων επι
 πλειονα χρονον μειναι παρ^{T.M.K} αυτοις^{T.M.K} ουκ επενευσεν. **v.21** αλλα^v αλλ^{T.M.K} αποταξαμενος^v
 απεταξατο^{T.M.K} και^v αυτοις^{T.M.K} ειπων δει^{T.M.K} με^{T.M.K} παντως^{T.M.K} την^{T.M.K} εορτην^{T.M.K} την^{T.M.K}
 ερχομενην^{T.M.K} ποιησαι^{T.M.K} εις^{T.M.K} ιεροσολυμα^{T.M.K} παλιν δε^{T.M.K} ανακαμψω προς υμας του θεου
 θελοντος και^{T.M.K} ανηχθη απο της εφεσου.

τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς
 26* τὰ περὶ τοῦ κυρίου ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα ἰωάννου. οὗτός τε
 ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ ἀκύλας
 καὶ πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν
 27 τοῦ θεοῦ ὁδόν. βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν ἀχαΐαν προ-
 τρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτὸν ὃς
 παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος.
 28 εὐτόνως γὰρ τοῖς ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνύς διὰ τῶν
 γραφῶν εἶναι τὸν χριστὸν ἰησοῦν.

19* ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ἀπολλῶ εἶναι ἐν κορίνθῳ παῦλον διελθόντα τὰ
 2* ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς ἔφεσον καὶ εὐρών τινας μαθητάς. εἶπέν
 πρὸς αὐτούς εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐ-
 3* τὸν ἀλλ οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν. εἶπέν τε πρὸς αὐτούς
 4* εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε οἱ δὲ εἶπον εἰς τὸ ἰωάννου βάπτισμα. εἶπεν δὲ
 παῦλος ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ λέγων εἰς
 τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσιν τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν χριστὸν
 5 ἰησοῦν. ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἰησοῦ.
 6* καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ παύλου τὰς χεῖρας ἦλθεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 7* ἐπ' αὐτούς ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευσον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες
 8* ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο
 ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
 9* θεοῦ. ὥς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθουν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν
 ἐνώπιον τοῦ πλήθους ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς καθ'
 10* ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ τυράννου τινός. τοῦτο δὲ ἐγένετο

v.25 ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του ιησου^v κυριου^{τ.μ.κ} επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου. **v.26** ουτος τε ηρξατο παρρησιάζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλας^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} πρισκιλλα και^v ακυλας^v προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του^{τ.μ.κ} θεου^{τ.μ.κ} οδον [του^v θεου]^v. **19 v.1** εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερικα μερη^v κατελθειν^v ελθειν^{τ.μ.κ} εις εφεσον και ευρειν^v ευρων^{τ.μ.κ} τινας μαθητας. **v.2** ειπεν τε^v προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον^{τ.μ.κ} προς αυτον αλλ ουδ^v ουδε^{τ.μ.κ} ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν. **v.3** ειπεν τε προς^{τ.μ.κ} αυτους^{τ.μ.κ} εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} εις το ιωαννου βαπτισμα. **v.4** ειπεν δε παυλος ιωαννης μεν^{τ.μ.κ} εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ^{μ.ν} εστιν^{μ.ν} τουτεστιν^{τ.κ} εις τον χριστον^{τ.μ.κ} ιησουν. **v.6** και επιθεντος αυτοις του παυλου [τας]^v τας^{τ.μ.κ} χειρας ηλθε^v ηλθεν^{τ.μ.κ} το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και προφητευσον^v προεφητευσον^{τ.μ.κ}. **v.7** ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δωδεκα^v δεκαδυο^{τ.μ.κ}. **v.8** εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιάζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων [τα]^v τα^{τ.μ.κ} περι της βασιλειας του θεου. **v.9** ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος^{τ.μ.κ}. **v.10** τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου^{τ.μ.κ} ιουδαιους τε και ελληνας.

ἐπὶ ἔτη δύο ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου ἰησοῦ ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας. δυνάμεις τε οὐ τὰς 11*
 τυχούσας ἐποίει ὁ θεὸς διὰ τῶν χειρῶν παύλου. ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθε- 12*
 νοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχε-
 σθαι ἀπ' αὐτῶν. ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων ἰουδαίων 13*
 ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἰησοῦ λέγοντες ὀρκίζομεν ὑμᾶς τὸν ἰησοῦν ὃν ὁ παῦλος κη-
 ρύσσει. ἦσαν δέ τινές υἱοὶ σκευᾶ ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ οἱ τοῦτο 14*
 ποιοῦντες. ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν τὸν ἰησοῦν γινώ- 15*
 σκω καὶ τὸν παῦλον ἐπίσταμαι ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ. καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' 16*
 αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν ἴσχυεν κατ' αὐτῶν ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυ-
 γεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν ἰουδαίοις τε 17
 καὶ Ἕλλησιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν ἔφεσον καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάν-
 τας αὐτούς καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἰησοῦ. πολλοὶ τε τῶν 18
 πεπιστευκῶτων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πρά-
 ξεις αὐτῶν. ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραζάντων συνενέγκαντες τὰς 19
 βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὐρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε. οὕτως κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ 20*
 κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν. ὥς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα ἔθετο ὁ παῦλος 21*
 ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν μακεδονίαν καὶ ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς ἱε-
 ρουσάλημ εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ ῥώμην ἰδεῖν.
 ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ τιμόθεον 22
 καὶ ἔραστον αὐτὸς ἐπέσχευεν χρόνον εἰς τὴν ἀσίαν. ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν 23
 καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. δημήτριος γάρ 24*

v.11 δυναμεις τε ου τας τυχουσας εποειε^{Τ.Μ.Κ} ο θεος εποειε^Υ δια των χειρων παυλου. **v.12** ωστε και επι τους ασθενουντας αποφερεσθαι^Υ επιφερεσθαι^{Τ.Μ.Κ} απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εκπορευεσθαι^Υ εξερχεσθαι^{Τ.Μ.Κ} απ^{Τ.Μ.Κ} αυτων^{Τ.Μ.Κ}. **v.13** επεχειρησαν δε τινες και^Υ απο^{Τ.Μ.Κ} των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζω^Υ ορκιζομεν^{Τ.Μ.Κ} υμας τον ιησουν ον ο^{Τ.Μ.Κ} παυλος κηρυσσει. **v.14** ησαν δε τινος^Υ τινες^{Τ.Μ.Κ} υιοι^{Τ.Μ.Κ} σκευα ιουδαιου αρχιερεως επτα υιοι^Υ οι^{Τ.Μ.Κ} τουτο ποιουντες. **v.15** αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν αυτοις^Υ τον [μεν]^Υ ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες εστε. **v.16** και εφαλομενος^Υ εφαλλομενος^{Τ.Μ.Κ} επ^{Τ.Μ.Κ} αυτους^{Τ.Μ.Κ} ο ανθρωπος επ^Υ αυτους^Υ εν ω ην το πνευμα το πονηρον και^{Τ.Μ.Κ} κατακυριευσαν^Μ κατακυριευσας^{Τ.Κ.Υ} αμφοτερων^Υ αυτων^{Τ.Μ.Κ} ισχυεν κατ αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου. **v.20** ουτως κατα κρατος ο^{Τ.Μ.Κ} λογος^{Τ.Μ.Κ} του κυριου ο^Υ λογος^Υ ηυξανεν και ισχυεν. **v.21** ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιεροσολυμα^Υ ιερουσαλημ^{Τ.Μ.Κ} ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν.

τις ὀνόματι ἀργυροκόπος ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς ἀρτέμιδος παρείχεται
 25* τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην. οὗς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ
 τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν ἄνδρες ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας
 26 ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστίν. καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον ἐφέ-
 σου ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς ἀσίας ὁ παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν
 27* ἵκανὸν ὄχλον λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. οὐ μόνον
 δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν ἀλλὰ καὶ
 τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι μέλλειν δὲ
 καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς ἣν ὅλη ἡ ἀσία καὶ ἡ οἰκου-
 28 μένη σέβεται. ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον
 29* λέγοντες μεγάλη ἡ ἄρτεμις ἐφεσίων. καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγ-
 χύσεως ὠρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον συναρπάσαντες γάϊον
 30* καὶ ἀρίσταρχον μακεδόνας συνεκδήμους τοῦ παύλου. τοῦ δὲ παύ-
 λου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί.
 31 τινὲς δὲ καὶ τῶν ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι πέμψαντες πρὸς αὐτὸν πα-
 32* ρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι
 ἔκραζον ἣν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν
 33* τίνας ἔνεκεν συνεληλύθεισαν. ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν ἀλέξανδρον
 προβαλόντων αὐτὸν τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα
 34* ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ. ἐπιγνόντων δὲ ὅτι ἰουδαῖός ἐστιν φωνὴ
 ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων μεγάλη ἡ ἄρτεμις
 35* ἐφεσίων. καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησὶν ἄνδρες ἐφέ-
 σοι τίς γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον
 36* οὔσαν τῆς μεγάλης θεᾶς ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς. ἀναντιρρήτων

v.24 δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους αργυρους αρτεμιδος παρειχεται τοις τεχνι-
 ταις εργασιαν^{Τ.Μ.Κ} ουκ ολιγην εργασιαν^ν. **v.25** ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας
 ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημιν^ν ημων^{Τ.Μ.Κ} εστιν. **v.27** ου μονον
 δε τουτο κινδυνευει ημιν το μέρος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας αρτεμιδος^{Τ.Κ.ν} ιε-
 ρον αρτεμιδος^Μ εις ουθεν^{Μ.ν} ουδεν^{Τ.Κ} λογισθηναι μελλειν τε^{Κ.ν} δε^{Τ.Μ} και καθαιρεισθαι της^ν την^{Τ.Μ.Κ}
 μεγαλειοτητος^ν μεγαλειοτητα^{Τ.Μ.Κ} αυτης ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται. **v.29** και επλησθη
 η πολις ολη^{Τ.Μ.Κ} της^{Μ.ν} συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και
 αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους του^{Τ.Κ} παυλου. **v.30** παυλου^ν του^{Τ.Μ.Κ} δε παυλου^{Τ.Μ.Κ} βου-
 λομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται. **v.32** αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην
 γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκα^ν ενεκεν^{Τ.Μ.Κ} συνεληλυθεισαν.
v.33 εκ δε του οχλου συνεβιβασαν^ν προεβιβασαν^{Τ.Μ.Κ} αλεξανδρον προβαλοντων^ν προβαλοντων^Κ
 αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω
 δημω. **v.34** επιγνοντες^{Μ.ν} επιγνοντων^{Τ.Κ} δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ως επι
 ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων. **v.35** κατασειλας δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν
 ανδρες εφεσοι τις γαρ εστιν ανθρωπων^ν ανθρωπος^{Τ.Μ.Κ} ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον
 ουσαν της μεγαλης θεας^{Τ.Μ.Κ} αρτεμιδος και του διοπετους. **v.36** αναντιρρητων ουν οντων τουτων
 δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπιετες πρρασειν^{Μ.ν} πρρατειν^{Τ.Κ}.

οὖν ὄντων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μηδὲν προπετεῖς πράττειν. ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὔτε ἱεροσού- 37*
λους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν. εἰ μὲν οὖν δημήτριος καὶ 38*
οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρὸς τινα λόγον ἔχουσιν ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀν-
θύπατοί εἰσιν ἐγκαλείωσαν ἀλλήλοις. εἰ δέ τι περὶ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε 39*
ἐν τῇ ἐνόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκα- 40*
λεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ
δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. καὶ ταυτὰ εἰπὼν 41
ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον προσκαλεσάμενος ὁ παῦλος τοὺς 20*
μαθητὰς καὶ ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορευθῆναι εἰς τὴν μακεδονίαν.
διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἦλθεν 2
εἰς τὴν ἑλλάδα. ποιήσας τε μῆνας τρεῖς γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς 3*
ὑπὸ τῶν ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν συρίαν ἐγένετο γνώμη
τοῦ ὑποστρέφειν διὰ μακεδονίας. συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς ἀσίας 4*
σώπατρος βεροιαῖος θεσσαλονικέων δὲ ἀρίσταρχος καὶ σεκουῦνδος καὶ
γαῖος δερβαῖος καὶ τιμόθεος ἀσιανοὶ δὲ τυχικός καὶ τρόφιμος. οὗτοι 5*
προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν τρωάδι. ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς 6*
ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ φιλίππων καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν
τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε οὐ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ. ἐν δὲ τῇ 7*
μῇ τῶν σαββάτων συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον ὁ παῦλος
διελέγετο αὐτοῖς μέλλον ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον παρέτεινέν τε τὸν λόγον
μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῷ οὗ ἦσαν 8*
συνηγμένοι. καθήμενος δὲ τις νεανίας ὀνόματι εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρί- 9*

v.37 ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἀνδρας τουτους ουτε ἱεροσουλους ουτε βλασφημουντας την θεον^{μ.ν} θεαν^{τ.κ} ὑμων^{τ.μ.κ} ἡμων^ν. **v.38** εἰ μὲν οὖν δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται εχουσι^ν εχουσι^μ πρὸς τινα λογον εχουσι^ν αγοραιοι ἀγονται καὶ ἀνθύπατοι εἰσιν ἐγκαλειτωσαν ἀλληλοις. **v.39** εἰ δὲ τι περαιτερω^ν περὶ^{τ.μ.κ} ετερων^{τ.μ.κ} ἐπιζητετε ἐν τῇ ἐνομῳ ἐκκλησια ἐπιλυθησεται. **v.40** καὶ γὰρ κινδυνευομεν ἐγκαλεισθαι στασεως περὶ τῆς σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περὶ οὐ [ου]^ν οὐ^μ δυνησομεθα δουναι^μ ἀποδουναι^{τ.κ.ν} λογον περὶ^ν τῆς συστροφῆς ταυτης. **20 v.1** μετὰ δὲ τὸ παυσασθαι τὸν θορυβον μεταπεμψαμενος^ν προσκαλεσαμενος^{τ.μ.κ} ὁ παυλος τοὺς μαθητας καὶ παρακαλεσας^ν ἀσπασαμενος ἐξῆλθεν πορευεσθαι^ν πορευθῆναι^{τ.μ.κ} εἰς τὴν^{τ.μ.κ} μακεδονιαν. **v.3** ποιησας τε μηνας τρεις γενομενης αυτω^{τ.μ.κ} ἐπιβουλης αυτω^ν ὑπο τῶν ἰουδαιων μελλοντι ἀναγεσθαι εἰς τὴν συριαν ἐγενετο γνωμης^ν γνωμη^{τ.μ.κ} του υποστρεφειν δια μακεδονιας. **v.4** συνειπετο δε αυτω ἀχρι^{τ.μ.κ} τῆς^{τ.μ.κ} ἀσιας^{τ.μ.κ} σωπατρος πυρρου^ν βεροιαιος θεσσαλονικεων δε ἀρισταρχος καὶ σεκουνδος καὶ γαιος δερβαιος καὶ τιμοθεος ἀσιανοὶ δε τυχικος καὶ τροφιμος. **v.5** οὗτοι δε^ν προσελθοντες^μ προελθοντες^{τ.κ.ν} ἐμενον ἡμας ἐν τρωαδι. **v.6** ἡμεῖς δε ἐξεπλευσαμεν μετὰ τὰς ἡμερας τῶν ἀζυμων ἀπο φιλιππων καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτους εἰς τὴν τρωαδα ἀχρι^{μ.ν} ἀχρισ^{τ.κ} ἡμερων πεντε οπου^ν οὐ^{τ.μ.κ} διετριψαμεν ἡμερας επτα. **v.7** ἐν δε τῇ μια τῶν σαββατων συνηγμενων ἡμων^ν τῶν^{τ.μ.κ} μαθητων^{τ.μ.κ} του^{τ.κ} κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλον εξιεναι τῇ ἐπαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου. **v.8** ἦσαν δε λαμπαδες ἱκαναὶ ἐν τῷ υπερῷ οὐ ἦμεν^{μ.ν} ἦσαν^{τ.κ} συνηγμενοι.

δος καταφερόμενος ὑπνω βαθεῖ διαλεγόμενου τοῦ παύλου ἐπὶ πλείων
κατενεχθεῖς ἀπὸ τοῦ ὑπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἦρθη
10 νεκρός. καταβάς δὲ ὁ παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν
11* μὴ θορυβεῖσθε ἢ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ἀναβάς δὲ καὶ κλάσας
ἄρτον καὶ γευσάμενος ἐφ' ἵκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς οὕτως ἐξῆλ-
12, 13* θεν. ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. ἡμεῖς
δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνήχθημεν εἰς τὴν ἄσσον ἐκεῖθεν μέλ-
14* λοντες ἀναλαμβάνειν τὸν παῦλον οὕτως γὰρ ἦν διατεταγμένος μέλλων
15* αὐτὸς πεζεύειν. ὥς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν ἄσσον ἀναλαβόντες αὐτὸν
16* ἦλθομεν εἰς μιτυλήνην. κάκειθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντή-
σαμεν ἀντικρὺ χίου τῇ δὲ ἑτέρα παρεβάλομεν εἰς σάμον καὶ μείναντες ἐν
17* τρωγυλλίῳ τῇ ἐχομένῃ ἦλθομεν εἰς μίλητον. ἔκρινεν γὰρ ὁ παῦλος πα-
ραπλευσαι τὴν ἔφεσον ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ ἀσίᾳ
ἔσπευδεν γὰρ εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι
18 εἰς ἱεροσόλυμα. ἀπὸ δὲ τῆς μιλήτου πέμπσας εἰς ἔφεσον μετεκαλέσατο
19* τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. ὥς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν εἶπεν
αὐτοῖς ὑμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν ἀσίαν
20* πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην. δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ
πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρῶν καὶ πειρασμῶν τῶν συμ-
21* βάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν ἰουδαίων. ὥς οὐδὲν ὑπεστείλαμην
τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ
22* κατ' οἴκου. διαμαρτυρόμενος ἰουδαίοις τε καὶ ἔλλησιν τὴν εἰς τὸν θεὸν
μετάνοιαν καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν. καὶ νῦν
23* ἰδοὺ ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς ἱερουσαλήμ τὰ ἐν αὐτῇ
συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς. πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν

v.9 καθεζόμενος^v καθημένος^{T.M.K} δε τις νεανίας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειων κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος. **v.11** αναβας δε και κλασας τον^v αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρι^v αχρις^{T.M.K} αυγης ουτως εξηλθεν. **v.13** ημεις δε προσελθοντες^m προελθοντες^{T.K.v} επι το πλοιοι ανηχθημεν επι^v εις^{T.M.K} την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην^{T.M.K} διατεταγμενος ην^v μελλων αυτος πεζευειν. **v.14** ως δε συνεβαλλεν^v συνεβαλεν^{T.M.K} ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην. **v.15** κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνητησαμεν αντικρυς^v αντικρυ^{T.M.K} χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και^{T.M.K} μειναντες^{T.M.K} εν^{T.M.K} τρωγυλλιω^{T.M.K} τη δε^v εχομενη ηλθομεν εις μιλητον. **v.16** κεκρικει^v εκρινεν^{T.M.K} γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατόν ειη^v ην^{T.M.K} αυτω την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα. **v.19** δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πολλων^{T.M.K} δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταϊς επιβουλαις των ιουδαιων. **v.21** διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν την εις τον^{T.M.K} θεον μετανοιαν και πιστιν την^{T.M.K} εις τον κυριον ημων ιησουν χριστον^{T.K}. **v.22** και νυν ιδου εγω^{T.M.K} δεδεμενος εγω^v τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδως.

διαμαρτύρεται λέγον ὅτι δεσμὰ με καὶ θλίψεις μένουσιν. ἀλλ' οὐδενὸς 24*
 λόγον ποιῶμαι οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμὴν ἐμαυτῷ ὡς τελειῶσαι
 τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυ-
 ρίου ἰησοῦ διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ. καὶ 25*
 νῦν ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες ἐν
 οἷς διήλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν 26*
 ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων. οὐ 27*
 γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ.
 προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ 28*
 ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ ἣν περιε-
 ποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο ὅτι εἰσελεύσονται 29*
 μετὰ τὴν ἀφίξιν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.
 καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ 30
 ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. διὸ γρηγορεῖτε μνημονεύοντες 31
 ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν νοσηθῶν
 ἕνα ἕκαστον. καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς ἀδελφοὶ τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ 32*
 τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κλη-
 ρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ 33
 οὐδενὸς ἐπεθύμησα. αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεαίαις μου καὶ τοῖς 34*
 οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι 35*
 οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων μνημονεύειν τε
 τῶν λόγων τοῦ κυρίου ἰησοῦ ὅτι αὐτὸς εἶπεν μακάριόν ἐστιν διδόναι
 μᾶλλον ἢ λαμβάνειν. καὶ ταῦτα εἰπὼν θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν 36
 αὐτοῖς προσηύξατο. ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων καὶ ἐπιπε- 37*

v.23 πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται μοι^ν λεγον οτι δεσμα με^{τ.μ.κ} και θλιψεις με^ν μενουσιν. **v.24** αλλ ουδενος λογου^ν λογον^{τ.μ.κ} ποιουμαι ουδε^{τ.μ.κ} εχω^{τ.μ.κ} την ψυχην μου^{τ.μ.κ} τιμιαν εμαυτω ως τελειωσαι τον δρομον μου μετα^{τ.μ.κ} χαρας^{τ.μ.κ} και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου. **v.25** και νυν ιδου εγω οιδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οις διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του^{τ.μ.κ} θεου^{τ.μ.κ}. **v.26** διοτι^{μ.ν} διο^{τ.κ} μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρως εμι^ν εγω^{τ.μ.κ} απο του αιματος παντων. **v.27** ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν^{τ.μ.κ} πασαν την βουλην του θεου υμιν^ν. **v.28** προσεχετε ουν^{τ.μ.κ} εαυτοις και παντι τω ποιμνω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαειν την εκκλησιαν του κυριου^μ και^μ θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου^{τ.μ.κ} αιματος του^ν ιδιου^ν. **v.29** εγω γαρ^{τ.μ.κ} οιδα τουτο^{τ.μ.κ} οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου. **v.32** και τα^{κ.μ.ν} νυν^{κ.μ.ν} τανυν^τ παρατιθεμαι υμας αδελφοι^{τ.μ.κ} τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω οικοδομησαι^ν εποικοδομησαι^{τ.μ.κ} και δουναι την^ν υμιν^{τ.μ.κ} κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν. **v.34** αυτοι δε^{τ.κ} γινωσκετε οτι ταις χρεαις μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρητησαν αι χειρες αυται. **v.35** παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν διδοναι^{τ.κ} μαλλον διδοναι^{μ.ν} η λαμβανειν. **v.37** ικανος δε εγενετο^{τ.μ.κ} κλαυθμος εγενετο^ν παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον.

- 38 σόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ παύλου κατεφίλου ἀυτόν. ὀδυνώμενοι
 μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
 θεωρεῖν προέπεμπον δὲ αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον.
- 21* ὥς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν εὐθυδρο-
 μήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν κῶν τῆ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν ῥόδον κάκειθεν εἰς
 2 πάταρα. καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς φοινίκην ἐπιβάντες ἀνήχθη-
 3* μεν. ἀναφάναντες δὲ τὴν κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον
 ἐπλέομεν εἰς συρίαν καὶ κατήχθημεν εἰς τύρον ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον
 4* ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητὰς ἐπεμείνα-
 μεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ οἵτινες τῷ παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ
 5* ἀναβαίνειν εἰς ἱερουσαλήμ. ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας
 ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναίξιν καὶ
 τέκνοις ἕως ἕξω τῆς πόλεως καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προ-
 6* σηζάμεθα. καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον ἐκεῖνοι
 7 δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ τύρου
 κατηντήσαμεν εἰς πτολεμαῖδα καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείνα-
 8* μεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. τῆ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν
 παῦλον ἤλθον εἰς καισάρειαν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον φιλίππου
 9* τοῦ εὐαγγελιστοῦ τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. τούτῳ
 10* δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι. ἐπιμενόντων
 δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους κατήλθεν τις ἀπὸ τῆς ἰουδαίας προφήτης ὀνό-
 11* ματι ἄγαθος. καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ παύλου
 δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας εἶπεν τάδε λέγει τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη οὕτως δήσουσιν ἐν ἱερουσα-

21 v.1 ὡς δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κω^v κων^{τ.μ.κ} τη δε εξης εις την ροδον κακειθεν εις παταρα. **v.3** αναφανεντες^μ αναφαναντες^{τ.κ.ν} δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηλθομεν^v κατηχθημεν^{τ.μ.κ} εις τυρον εκεισε γαρ ην^{τ.μ.κ} το πλοιον ην^v αποφορτιζομενον τον γομον. **v.4** και^{τ.μ.κ} ανευροντες δε^v Ατους^τ μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη επιβαινειν^v αναβαινειν^{τ.μ.κ} εις ιεροσολυμα^v ιερουσαλημ^{τ.μ.κ}. **v.5** οτε δε εγενετο ημας εξαρτισαι τας ημερας εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξι^v γυναιξιν^{τ.μ.κ} και τεκνοις εως εξω της πολεως και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσευξαμενοι^v προσηυξαμεθα^{τ.μ.κ}. **v.6** απησπασαμεθα^v και^{τ.μ.κ} ασπασαμενοι^{τ.μ.κ} αλληλους και^v ανεβημεν^v επεβημεν^{τ.μ.κ} εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια. **v.8** τη δε επαυριον εξελθοντες οι^{τ.μ.κ} περι^{τ.μ.κ} τον^{τ.μ.κ} παυλον^{τ.μ.κ} ηλθομεν^{κ.ν} ηλθον^{τ.μ} εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου του^{τ.κ} οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω. **v.9** τουτω δε ησαν θυγατερες παρθενοι^{τ.μ.κ} τεσσαρες παρθενοι^v προφητευουσαι. **v.10** επιμενοντων δε ημων^{τ.μ.κ} ημερας πλειους κατηλθεν τις απο της ιουδαϊας προφητης ονοματι αγαθος. **v.11** και ελθων προς ημας και αρας την ζωνην του παυλου δησας εαυτου^v τε^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} τας^{τ.κ} χειρας^{τ.κ} και^{τ.κ} τους ποδας και^{μ.ν} τας^{μ.ν} χειρας^{μ.ν} ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων.

λήμ οί ιουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἔθνων. ὡς δὲ ἠκούσαμεν 12
ταῦτα παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐ-
τὸν εἰς ἱερουσαλήμ. ἀπεκρίθη δὲ ὁ παῦλος τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ 13*
συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ καὶ
ἀποθανεῖν εἰς ἱερουσαλήμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου
ἰησοῦ. μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἠσυχάσαμεν εἰπόντες τὸ θέλημα τοῦ 14*
κυρίου γενέσθω. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαί- 15*
νομεν εἰς ἱερουσαλήμ. συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ καισαρείας 16
σὺν ἡμῖν ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν μνάσωνί τινι κυπρίῳ ἀρχαίῳ μα-
θητῇ. γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς ἱεροσόλυμα ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ 17*
ἀδελφοί. τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσήει ὁ παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς ἰάκωβον πάντες 18
τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς ἐξηγεῖτο καθ' 19
ἓν ἕκαστον ᾧ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.
οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν κύριον εἰπόν τε αὐτῷ θεωρεῖς ἀδελφέ 20*
πόσοι μυριάδες εἰσὶν ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων καὶ πάντες ζηλωταὶ
τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν. κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν δι- 21*
δάσκεις ἀπὸ μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας ἰουδαίους λέγων μὴ
περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθνεσιν περιπατεῖν. τί οὖν ἐστὶν 22*
πάντως δεῖ πληθὸς συνελθεῖν ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας. τοῦτο οὖν 23
ποίησον ὃ σοὶ λέγομεν εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐπ'
ἑαυτῶν. τούτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπάνησον ἐπ' 24*
αὐτοῖς ἵνα ζυρήσωνται τὴν κεφαλὴν καὶ γνῶσιν πάντες ὅτι ᾧ κατήχην-
ται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστὶν ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.
περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνων ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν κρίναντες μηδὲν 25*
τοιούτου τηρεῖν αὐτοὺς εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλόθυτον

v.13 τότε^v απεκριθη τε^m δε^{t.k} ο παυλος τι ποιεε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμως εχω υπερ του ονοματος του κυριου ιησου. **v.14** μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το^{t.m.k} θελημα^{t.m.k} του κυριου το^v θελημα^v γινεσθω^v γενεσθω^{t.m.k}. **v.15** μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι^{m.v} αποσκευασαμενοι^{t.k} ανεβαινομεν εις ιεροσολυμα^v ιερουσαλημ^{t.m.k}. **v.17** γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενωσ απεδεξαντο^v εδεξαντο^{t.m.k} ημασ οι αδελφοι. **v.20** οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον^{t.m.k} ειποντες^m θεον^v ειπον^{t.k.v} τε^{t.k.v} αυτω θεωρεισ αδελφε ποσοι μυριαδες εισιν εν^v τοις^v ιουδαιοις^v ιουδαιων^{t.m.k} των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν. **v.21** κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωσεωσ^{m.v} μωσεωσ^{t.k} τουσ κατα τα εθνη παντασ ιουδαιοουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτουσ τα τεκνα μηδε τοισ εθεσιν περιπατειν. **v.22** τι ουν εστιν παντως δει^{t.m.k} πληθος^{t.m.k} συνελθειν^{t.m.k} ακουσονται γαρ^{t.m.k} οτι εληλυθασ. **v.24** τουτους παραλαβων αγνισθητι σун αυτοισ και δαπανησον επ αυτοισ ινα ζυρησονται^v ζυρησονται^{t.m.k} την κεφαλην και γνωσονται^v γνωσιν^{t.m.k} παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυτωσ φυλασσων^v τον νομον φυλασσων^{t.m.k}. **v.25** περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεισ επεσειλαμεν κριναντες μηδεν^{t.m.k} τοιουτου^m τοιουτου^{t.k} τηρειν^{t.m.k} αυτουσ^{t.m.k} ει^{t.m.k} μη^{t.m.k} φυλασσεσθαι αυτουσ το τε ειδωλοθυτον και το^{t.m.k} αιμα και πνικτον και πορνειαν.

26 και τό αίμα και πνικτόν και πορνεϊάν. τότε ό παύλος παραλαβών τούς
 άνδρας τῆ έχομένη ήμέρα συν αύτοίς άγνισθεις εισήει εις τό ιερόν διαγ-
 γέλλων τήν έκπλήρωσιν τών ήμερών του άγνισμού έως ού προσηνέχθη
 27* ύπερ ένός έκάστου αύτών ή προσφορά. ώς δε έμελλον αι έπτά ήμέραι
 συντελειοθαι οι άπο τής άσιας ιουδαίοι θεασάμενοι αύτόν έν τῷ ιερῷ συ-
 28* νέχεον πάντα τόν όχλον και επέβαλον τās χειρας επ' αύτόν. κράζοντες
 άνδρες ισραηλιται βοηθείτε ουτός έστιν ό άνθρωπος ό κατα του λαου
 και του νόμου και του τόπου τούτου παντας πανταχου διδάσκων έτι
 τε και έλληνας εισήγαγεν εις τό ιερόν και κεκοίνωκεν τόν άγιον τόπον
 29* τουτον. ήσαν γαρ προεωρακότες τροφιμον τόν έφεσιον έν τῆ πόλει
 30 συν αύτῷ όν ένόμιζον ότι εις τό ιερόν εισήγαγεν ό παύλος. εκινήθη
 τε ή πόλις όλη και έγένετο συνδρομή του λαου και έπιλαβόμενοι του
 παύλου ειλικον αύτόν έξω του ιερου και εύθέως εκλείσθησαν αι θύραι.
 31* ζητούντων δε αύτόν άποκτείναι άνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τής σπειρης
 32* ότι όλη συγκεχυται ιερουσαλήμ. ός εξαυτης παραλαβών στρατιώτας
 και εκατοντάρχους κατέδραμεν επ' αυτούς οι δε ιδόντες τόν χιλίαρχον
 33* και τούς στρατιώτας επαύσαντο τυπποντες τόν παύλον. τότε έγγίσας ό
 χιλίαρχος επελάβετο αύτου και εκέλευσεν δεθηναι αλύσειν δυσίν και
 34* έπυνθάνετο τίς άν ειή και τί έστιν πεποικώς. άλλοι δε άλλο τι έβόων έν
 τῷ όχλῳ μη δυναμένος δε γνώναι τό ασφαλές δια τόν θόρυβον εκέλευσεν
 35 άγεσθαι αύτόν εις τήν παρεμβολήν. ότε δε έγένετο επί τούς αναβαθ-
 μους συνέβη βαστάζεσθαι αύτόν ύπο τών στρατιωτών δια τήν βίαν του
 36*, 37* όχλου. ήκολούθει γαρ τό πληθος του λαου κραζον αιρε αύτόν. μέλλων
 τε εισάγεσθαι εις τήν παρεμβολήν ό παύλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ ει έξεστιν
 38 μοι ειπειν τι προς σε ό δε έφη ελληνιστι γινώσκεις. ούκ άρα συ ει ό

v.27 ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελειοθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τῷ ιερῷ συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τας^{τ.μ.κ} χειρας^{τ.μ.κ} επι αυτον τας^ν χειρας^ν. **v.28** κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχ^ν πανταχου^{τ.μ.κ} διδασκων επι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον. **v.29** ησαν γαρ εωρακοτες^μ προεωρακοτες^{τ.κ.ν} τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον νομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλος. **v.31** ζητούντων τε^ν δε^{τ.μ.κ} αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τῷ χιλιαρχῳ της σπειρης οτι ολη συγχυννεται^ν συγκεχυται^{τ.μ.κ} ιερουσαλημ. **v.32** ος εξαυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχας^ν εκατονταρχους^{τ.μ.κ} κατεδραμεν επι αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπποντες τον παυλον. **v.33** τοτε^{τ.κ.ν} εγγισας δε^μ ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι^ν αλυσειν^{τ.μ.κ} δυσι^ν δυσιν^{τ.μ.κ} και επυνθανετο τις αν^{τ.μ.κ} ειη και τι εστιν πεποικως. **v.34** αλλοι δε αλλο τι επεφωνουν^ν εβοων^{τ.μ.κ} εν τῷ οχλῳ μη δυναμενου^ν δυναμενος^{τ.μ.κ} δε αυτου^ν γνωνα το ασφαλες δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην. **v.36** ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζοντες^ν κραζον^{τ.μ.κ} αιρε αυτον. **v.37** μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τῷ χιλιαρχῳ ει εξεστιν μοι ειπειν τι^{τ.κ.ν} προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις.

αἰγύπτιος ὁ πρό τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων. εἶπεν δὲ ὁ παῦ- 39
λος ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἶμι ἰουδαῖος ταρσεὺς τῆς κιλικίας οὐκ ἀσήμου
πόλεως πολίτης δέομαι δέ σου ἐπίτρεψόν μοι λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν.
ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισεν 40*
τῇ χειρὶ τῷ λαῷ πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησεν τῇ ἑβραϊδὶ
διαλέκτῳ λέγων.

ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολο- 22*
γίας. ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον 2
παρέσχον ἡσυχίαν καὶ φησίν. ἐγὼ μὲν εἶμι ἀνὴρ ἰουδαῖος γεγεννημένος 3*
ἐν ταρσῷ τῆς κιλικίας ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς
πόδας γαμαλιὴλ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου ζη-
λωτῆς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον. ὅς ταύτην 4
τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς
ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν 5
τὸ πρεσβυτέριον παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς
εἰς δαμασκὸν ἐπορευόμην ἄζων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς
ἱερουσαλήμ ἵνα τιμωρηθῶσιν. ἐγένετο δὲ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι 6
τῇ δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιεστράψαι
φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ. ἔπεσον τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς λε- 7*
γούσης μοι σαοὺλ σαοὺλ τί με διώκεις. ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην τίς εἶ κύριε 8
εἶπέν τε πρὸς με ἐγὼ εἶμι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις. οἱ δὲ σὺν 9*
ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο τὴν δὲ φωνὴν
οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. εἶπον δὲ τί ποιήσω κύριε ὁ δὲ κύριος 10
εἶπεν πρὸς με ἀναστὰς πορεύου εἰς δαμασκὸν κάκεῖ σοι λαληθήσεται
περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι. ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς 11
δόξης τοῦ φωτός ἐκείνου χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον
εἰς δαμασκόν. ἀνανίας δὲ τις ἀνὴρ εὐσεβῆς κατὰ τὸν νόμον μαρτυ- 12*
ρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων ἰουδαίων. ἐλθὼν πρὸς με καὶ 13
ἐπιστάς εἶπέν μοι σαοὺλ ἀδελφέ ἀνάβλεψον κάγῳ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα

v.40 επιτρεψαντος δε αυτου ο παυλος εστως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνει^{μη} προσεφωνησεν^{τ.κ.ν} τη εβραιδι διαλεκτω λεγων. **22 v.1** ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου της προς υμας νυνη^{μη.ν} νυν^{τ.κ} απολογιας. **v.3** εγω μεν^{τ.μη.κ} ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτης υπαρχων του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον. **v.7** επεσα^{μη.ν} επεσον^{τ.κ} τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεις. **v.9** οι δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο και^{τ.μη.κ} εμφοβοι^{τ.μη.κ} εγενοντο^{τ.μη.κ} την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι. **v.12** ανανιας δε τις ανηρ ευλαβης^ν ευσεβης^{τ.μη.κ} κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων.

14 εἰς αὐτόν. ὁ δὲ εἶπεν ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι
 τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόμα-
 15 τος αὐτοῦ. ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἑώρακας
 16* καὶ ἤκουσας. καὶ νῦν τί μέλλεις ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς
 17 ἁμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου. ἐγένετο δέ μοι
 ὑποστρέψαντι εἰς ἱερουσαλήμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέ-
 18* σθαι με ἐν ἑκστάσει. καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι σπεῦσον καὶ ἔξελθε
 ἐν τάχει ἐξ ἱερουσαλήμ διότι οὐ παραδέξονται σου τὴν μαρτυρίαν περὶ
 19 ἐμοῦ. κἀγὼ εἶπον κύριε αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ
 20* δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ. καὶ ὅτε ἐξεχειτο
 τὸ αἷμα στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστῶς καὶ συ-
 νευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων
 21 αὐτόν. καὶ εἶπεν πρὸς με πορεύου ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ
 22* σε. ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν
 αὐτῶν λέγοντες αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον οὐ γὰρ καθῆκον αὐτόν
 23* ζῆν. κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν
 24* βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα. ἐκέλευσεν αὐτόν ὁ χιλιάρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν
 παρεμβολὴν εἰπὼν μαστιξίν ἀνετάζεσθαι αὐτόν ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν
 25* οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. ὥς δὲ προέτεινεν αὐτόν τοῖς ἱμάσιν εἶπεν πρὸς
 τὸν ἐστώτα ἑκατόνταρχον ὁ παῦλος εἰ ἄνθρωπον ῥωμαῖον καὶ ἀκατά-
 26* κριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστιξίν. ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος προσελθὼν
 ἀπηγγεῖλεν τῷ χιλιάρχῳ λέγων ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν ὁ γὰρ ἄνθρωπος
 27* οὗτος ῥωμαῖός ἐστιν. προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ λέγε μοι
 28* εἰ σὺ ῥωμαῖός εἰ ὁ δὲ ἔφη ναί. ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος ἐγὼ πολλοῦ
 κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην ὁ δὲ παῦλος ἔφη ἐγὼ δὲ

v.16 και νυν τι μελλεις αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα αυτου^v του^{τ.μ.κ} κυριου^{τ.μ.κ}. **v.18** και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την^{τ.μ.κ} μαρτυριαν περι εμου. **v.20** και οτε εξεχυννετο^v εξεχειτο^{τ.μ.κ} το αιμα στεφανου του μαρτυρος σου και αυτος ημην εφεστως και συνευδοκων τη^{τ.μ.κ} αναιρεσει^{τ.μ.κ} αυτου^{τ.μ.κ} [και]^μ και^{τ.κ.ν} φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον. **v.22** ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες αιρε απο της γης τον τοιοουτον ου γαρ καθηκεν^{μ.ν} καθηκον^{τ.κ} αυτον ζην. **v.23** κραζοντων^μ κραυγαζοντων^{τ.κ.ν} τε^v δε^{τ.μ.κ} αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα. **v.24** εκελευσεν αυτον^{τ.μ.κ} ο χιλιαρχος εισαγεσθαι^v αυτον^v αγεσθαι^{τ.μ.κ} εις την παρεμβολην ειπας^v ειπων^{τ.μ.κ} μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτως επεφωνουν αυτω. **v.25** ως δε προτειναν^{κ.ν} προτεινεν^{τ.μ} αυτον τοις ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλος ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιξιν. **v.26** ακουσας δε ο εκατονταρχης^v εκατονταρχος^{τ.μ.κ} προσελθων απηγγειλεν^{τ.μ.κ} τω χιλιαρχω απηγγειλεν^v λεγων ορα^{τ.μ.κ} τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος ουτος ρωμαιος εστιν. **v.27** προσελθων δε ο χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι ει^{τ.μ.κ} συ ρωμαιος ει ο δε εφη ναι. **v.28** απεκριθη δε^v τε^{τ.μ.κ} ο χιλιαρχος εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι.

καὶ γεγέννημαι. εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν 29*
ἀνετάζειν καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι ῥωμαῖός ἐστιν καὶ
ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς. τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές 30*
τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν ἰουδαίων ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν
καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν καὶ
καταγαγῶν τὸν παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

ἀτενίσας δὲ ὁ παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν ἄνδρες ἀδελφοί ἐγὼ πάση 23
συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. ὁ 2
δὲ ἀρχιερεὺς ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστώσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ
στόμα. τότε ὁ παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός τοίχῃ 3
κεκονιαμένε καὶ σὺ κἀθὴ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον καὶ παρανομῶν
κελεύεις με τύπτεσθαι. οἱ δὲ παρεστώτες εἶπον τὸν ἀρχιερέα τοῦ 4*
θεοῦ λοιδορεῖς. ἔφη τε ὁ παῦλος οὐκ ἤδιδεν ἀδελφοί ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς 5*
γέγραπται γὰρ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἔρεις κακῶς. γνοὺς δὲ ὁ παῦ- 6*
λος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων ἔκραξεν
ἐν τῷ συνεδρίῳ ἄνδρες ἀδελφοί ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι υἱὸς φαρισαίου περὶ
ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλή- 7*
σαντος ἐγένετο στάσις τῶν φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων καὶ ἐσχίσθη
τὸ πλῆθος. σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μηδὲ 8*
ἄγγελον μήτε πνεῦμα φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα. ἐγένετο 9*
δὲ κραυγὴ μεγάλη καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν φα-
ρισαίων διεμάχοντο λέγοντες οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος μὴ θεομαχῶμεν. πολλῆς 10*
δὲ γενομένης στάσεως εὐλαβηθεῖς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ παῦλος

v.29 ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιάρχος δε εφοβηθη επιγνοους οτι ρωμαιος εστιν και οτι ην^{τ.μη.κ} αυτον ην^υ δεδεκως. **v.30** τη δε επαυριον βουλομενος γνωνα το ασφαλές το τι κατηγορεται υπο^υ παρα^{τ.μη.κ} των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο^{τ.μη.κ} των^{τ.μη.κ} δεσμων^{τ.μη.κ} και εκελευσεν συνελθειν^υ ελθειν^{τ.μη.κ} τους αρχιερεις και παν^υ ολον^{τ.μη.κ} το συνεδριον αυτων^{τ.μη.κ} και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους. **23 v.4** οι δε παρεστωτες ειπαν^υ ειπον^{τ.μη.κ} τον αρχιερα του θεου λοιδορεις. **v.5** εφη τε ο παυλος ουκ ηδιδεν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γεγραπται γαρ οτι^υ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως. **v.6** γνοους δε ο παυλος οτι το εν μέρος εστιν σαδδουκαίων το δε ετερον φαρισαίων εκραξεν^υ εκραξεν^{τ.μη.κ} εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος ειμι υιος φαρισαίων^υ φαρισαιου^{τ.μη.κ} περι ελπιδος και αναστασεως νεκρων [εγω]^υ εγω^{τ.μη.κ} κρινομαι. **v.7** τουτο δε αυτου ειποντος^υ λαλησαντος^{τ.μη.κ} εγενετο στασις των φαρισαίων [και^{μη} και^{τ.κ.υ} των^{τ.μη.κ} σαδδουκαίων]^{μη} σαδδουκαίων^{τ.κ.υ} και εσχισθη το πληθος. **v.8** σαδδουκαίοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μητε^υ μηδε^{τ.μη.κ} αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα. **v.9** εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες τινες^υ των^υ γραμματεων^υ οι^{τ.μη.κ} γραμματεις^{τ.μη.κ} του μέρους των φαρισαίων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος μη^{τ.μη.κ} θεομαχωμεν^{τ.μη.κ}. **v.10** πολλης δε γινομενης^υ γενομενης^{τ.μη.κ} στασεως φοβηθεις^υ ευλαβηθεις^{τ.μη.κ} ο χιλιάρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηται^{μη} και^{μη} καταβαν^{τ.κ.υ} αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην.

ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὸ σφάτευμα καταβάν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου
 11* αὐτῶν ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστάς αὐτῷ
 ὁ κύριος εἶπεν θάρσει παῦλε ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς ἱερου-
 12* σαλήμ οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς ῥώμην μαρτυρῆσαι. γενομένης δὲ ἡμέρας
 ποιήσαντες τινες τῶν ἰουδαίων συστροφὴν ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγον-
 13* τες μήτε φαγεῖν μήτε πίνειν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν παῦλον. ἦσαν δὲ
 14* πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποηκότες. οἵτινες
 προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον ἀναθέματι
 ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν
 15* παῦλον. νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως
 αὐριον αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκρι-
 βέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἔτοιμοί ἐσμεν
 16* τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς παύλου τὸ ἔνε-
 δρον παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ
 17* παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ παῦλος ἓνα τῶν ἑκατονταρχῶν ἔφη τὸν
 νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον ἔχει γὰρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐ-
 18* τῷ. ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ φησὶν
 ὁ δέσμιος παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίαν
 19 ἀγαγεῖν πρὸς σέ ἔχοντά τι λαλήσαι σοι. ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς
 αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο τί ἐστὶν ὃ
 20* ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι. εἶπεν δὲ ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι
 σε ὅπως αὐριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν παῦλον ὡς μέλλοντές
 21* τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. σὺ οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς

v.11 τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει παυλε^{Τ.Μ.Κ} ως γαρ διεμαρτυρω τα περι
 εμου εις ιερουσαλημ ουτω^ν ουτως^{Τ.Μ.Κ} σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι. **v.12** γενομενης δε ημερας
 ποιησαντες τινες^{Τ.Μ.Κ} των^{Τ.Μ.Κ} ιουδαιων^{Τ.Μ.Κ} συστροφην οι^ν ιουδαιοι^ν ανεθεματισαν εαυτους λεγον-
 τες μητε φαγειν μητε πεινι εως ου αποκτεινωσιν τον παυλον. **v.13** ησαν δε πλειους τεσσαρακοντα^ν
 τεσσαρακοντα^{Τ.Μ.Κ} οι ταυτην την συνωμοσιαν ποιησαμενοι^ν πεποηκότες^{Τ.Μ.Κ}. **v.14** οτινες προσελ-
 θοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ειπαν^ν ειπον^{Τ.Μ.Κ} αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους
 μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον. **v.15** νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιαρχω
 σουν τω συνεδριω οπως αυριον^{Τ.Μ.Κ} αυτον^{Τ.Μ.Κ} καταγαγη αυτον^ν εις^ν προς^{Τ.Μ.Κ} υμας ως μελλοντας
 διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν
 αυτον. **v.16** ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου την^{Κ.ν} το^{Τ.Μ} ενεδραν^{Κ.ν} ενεδρον^{Τ.Μ} παρα-
 γενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω. **v.17** προσκαλεσαμενος δε ο
 παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιαρχον και φησι τ^{Τ.Μ.Κ}
 απαγγειλαι τι^ν αυτω. **v.18** ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο
 δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανισκον^ν νεανιαν^{Τ.Μ.Κ} αγαγειν προς σε
 εχοντα τι λαλησαι σοι. **v.20** ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον τον^ν
 παυλον^ν καταγαγης^ν εις το συνεδριον καταγαγης^{Τ.Μ.Κ} τον^{Τ.Μ.Κ} παυλον^{Τ.Μ.Κ} ως μελλον^ν μελλοντα^Μ
 μελλοντες^{Τ.Κ} τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου.

ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα οἵτινες
 ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτὸν
 καὶ νῦν ἔτοιμοι εἰσιν προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. ὁ μὲν 22*
 οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσεν τὸν νεανίαν παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι
 ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς με. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκα- 23*
 τονταρχῶν εἶπεν ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν
 ἕως καισαρείας καὶ ἵππεῖς ἑβδομήκοντα καὶ δεξιολάβους διακοσίους
 ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός. κτήνη τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβιβάσαντες 24*
 τὸν παῦλον διασώσωσιν πρὸς φήλικα τὸν ἡγεμόνα. γράψας ἐπιστολὴν 25*
 περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον. κλαύδιος λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι 26
 φήλικι χαίρειν. τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν ἰουδαίων καὶ 27*
 μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιστάς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην
 αὐτὸν μαθῶν ὅτι ῥωμαῖός ἐστιν. βουλόμενός δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν 28*
 ἐνεκάλουν αὐτῷ κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν. ὃν εὐρον ἐγ- 29*
 καλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου
 ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα. μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα 30*
 μελλεῖν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σέ παραγγεί-
 λας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ ἔρρωσο. οἱ μὲν 31*
 οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν παῦλον
 ἦγαγον διὰ τῆς νυκτός εἰς τὴν ἀντιπατρίδα. τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαν- 32*
 τες τοὺς ἵππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.
 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν καισάρειαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ 33
 ἡγεμόνι παρέστησαν καὶ τὸν παῦλον αὐτῷ. ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν 34*

v.21 συ ουν μη πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσερακοντα^v
 τεσσαρακοντα^{τ.μ.κ} οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πειν εως ου ανελωσιν αυτον
 και νυν ετοιμοι^{τ.μ.κ} εισιν ετοιμοι^v προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν. **v.22** ο μεν ουν χι-
 λιαρχος απελυσε^v απελυσεν^{τ.μ.κ} τον νεανισκον^v νεανιαν^{τ.μ.κ} παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι
 ταυτα ενεφανισας προς με. **v.23** και προσκαλεσαμενος δυο [τινας]^v τινας^{τ.μ.κ} των εκατονταρ-
 χων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εως καισαρειας και ιππεις εβδομη-
 κοντα και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος. **v.24** κτηνη τε παραστησαι ινα
 επιβιθασαντες τον παυλον διασωσωσι^v διασωσωσιν^{τ.μ.κ} προς φηλικα τον ηγεμονα. **v.25** γραψας
 επιστολην εχουσαν^v περιεχουσαν^{τ.μ.κ} τον τυπον τουτον. **v.27** τον ανδρα τουτον συλλημφθεντα^v
 συλληφθεντα^{τ.μ.κ} υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι
 εξειλαμην^v εξειλομην^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} μαθων οτι ρωμαιος εστιν. **v.28** βουλομενος τε^v δε^{τ.μ.κ}
 επιγνωναι^v γνωνα^{τ.μ.κ} την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω κατηγαγον αυτον^{τ.μ.κ} εις το συνεδριον
 αυτων. **v.29** ον ευρον εγκαλουμενον περρι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν δε^{τ.κ.ν} αξιον θανα-
 του η δεσμων εγκλημα^{τ.μ.κ} εχοντα εγκλημα^v. **v.30** μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα
 μελλειν^{τ.μ.κ} εσεσθαι υπο^{τ.μ.κ} των^{τ.μ.κ} ιουδαιων^{τ.μ.κ} εξαυτης επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις
 κατηγοροις λεγειν [τα]^v τα^{τ.μ.κ} προς αυτον επι σου ερρωσο^{τ.μ.κ}. **v.31** οι μεν ουν στρατιωται κατα
 το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της^{τ.μ.κ} νυκτος εις την αντιπατριδα.
v.32 τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις απερχεσθαι^v πορευεσθαι^{τ.μ.κ} σουν αυτω υπεστρεψαν εις την
 παρεμβολην.

καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ κλι-
 35* κίας. διακούσομαί σου ἔφη ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται
 ἐκέλευσεν τε αὐτόν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

24* μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυ-
 τέρων καὶ ῥήτορος τερτύλλου τινός οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ
 2 τοῦ παύλου. κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ τέρτυλλος λέγων
 πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ
 3 ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας. πάντη τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα
 4 κράτιστε φηλιξ μετὰ πάσης εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖτόν σε ἐγκό-
 5* πτω παρακαλῶ ἀκούσαι σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. εὐρόντες
 γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινουῖντα στάσιν πᾶσιν τοῖς ἰουδαίοις
 τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τῶν ναζωραίων αἰρέσεως.
 6* ὅς καὶ τὸ ἱερόν ἐπέειρασεν βεβηλῶσαι ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τὸν
 7* ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν. παρελθὼν δὲ λυσίας ὁ χιλιαρχος
 8* μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγεν. κελεύσας τοὺς κα-
 τηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ
 9* πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. συνέθεντο δὲ
 10* καὶ οἱ ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν. ἀπεκρίθη δὲ ὁ παῦλος
 νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ
 ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύμωτερον τὰ περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολογουμαι.
 11* δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι ἢ δεκαδύο ἀφ'
 12* ἧς ἀνέβην προσκυρήσων ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν
 με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου οὔτε ἐν ταῖς
 13* συναγωγαῖς οὔτε κατὰ τὴν πόλιν. οὔτε παραστήσαι με δύνανταί περὶ

v.34 αναγνους δε ο^{Τ.Μ.Κ} ηγεμων^{Τ.Μ.Κ} και επερωτησας εκ ποιας επαρχειας^Υ επαρχιας^{Τ.Μ.Κ} εστιν και πυθομενος οτι απο κικικιας. **v.35** διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται κελευσας^Υ εκελευσεν^{Τ.Μ.Κ} τε^{Τ.Μ.Κ} αυτον^{Τ.Μ.Κ} εν τω πραιτωριω του^{Τ.Κ.Υ} ηρωδου φυλασσεσθαι αυτον^Υ. **24 v.1** μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς ανανιας μετα των^{Τ.Μ.Κ} πρεσβυτερων τινων^Υ και ρητορος τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου. **v.5** ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασεις^Υ στασιν^{Τ.Μ.Κ} πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεως. **v.6** ος και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν και^{Τ.Κ} κατα^{Τ.Κ} τον^{Τ.Κ} ημετερον^{Τ.Κ} νομον^{Τ.Κ} ηθελησαμεν^{Τ.Κ} κρινειν^{Τ.Κ}. **v.7** παρελθων^{Τ.Κ} δε^{Τ.Κ} λυσιας^{Τ.Κ} ο^{Τ.Κ} χιλιαρχος^{Τ.Κ} μετα^{Τ.Κ} πολλης^{Τ.Κ} βιας^{Τ.Κ} εκ^{Τ.Κ} των^{Τ.Κ} χειρων^{Τ.Κ} ημων^{Τ.Κ} απηγαγεν^{Τ.Κ}. **v.8** κελευσας^{Τ.Κ} τους^{Τ.Κ} κατηγορους^{Τ.Κ} αυτου^{Τ.Κ} ερχεσθαι^{Τ.Κ} επι^{Τ.Κ} σε^{Τ.Κ} παρ ου δυνηση αυτος ανακρινας περὶ παντων τουτων επιγνωναι ων ημεις κατηγοροουμεν αυτου. **v.9** συνεπεθεντο^{Μ.Υ} συνεθεντο^{Τ.Κ} δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν. **v.10** απεκριθη τε^Υ δε^{Τ.Μ.Κ} ο παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονος λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενος ευθυμωσ^Υ ευθυμωτερον^{Τ.Μ.Κ} τα περι εμαυτου απολογουμαι. **v.11** δυναμενου σου επιγνωναι^Υ γνωναι^{Τ.Μ.Κ} οτι ου πλειους εισιν μοι ημεραι η^{Τ.Κ} δεκαδωδεκα^Υ δεκαδω^{Τ.Μ.Κ} αφ ης ανεβην προσκυνησων εις^Υ εν^{Τ.Μ.Κ} ιερουσαλημ. **v.12** και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγόμενον η επιστασιν^Υ επισυστασιν^{Τ.Μ.Κ} ποιουντα οχλου ουτε εν ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν.

ὧν νῦν κατηγοροῦσίν μου. ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν 14*
 ἣν λέγουσιν αἴρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ πατρῷ θεῷ πιστεύων πάσιν τοῖς 15*
 κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμμένοις. ἐλπίδα ἔχων εἰς 16*
 τὸν θεόν ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι 17*
 νεκρῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων. ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον 18*
 συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός. δι’ 19*
 ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου 20*
 καὶ προσφοράς. ἐν οἷς εὐρόν με ἠγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ οὐ μετὰ ὄχλου 21*
 οὐδὲ μετὰ θορύβου τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖοί. οὓς δεῖ ἐπὶ σοῦ 22*
 παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς μέ. ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν 23*
 εἴ τί εὔρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα σάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου. ἢ περὶ μιᾶς 24*
 ταύτης φωνῆς ἣς ἔκραξα ἐστὼς ἐν αὐτοῖς ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν 25*
 ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ’ ὑμῶν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ φῆλιξ ἀνεβά-
 λειτο αὐτοὺς ἀκριθέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ εἶπων ὅταν λυσίας ὁ
 χιλιάρχος καταβῆ διαγνώσομαι τὰ καθ’ ὑμᾶς. διαταξάμενος τε τῷ ἑκα-
 τοντάρχη τηρεῖσθαι τὸν παῦλον ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν τῶν
 ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ. μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς
 παραγενόμενος ὁ φῆλιξ σὺν δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ οὔσῃ ἰουδαία
 μετεπέμψατο τὸν παῦλον καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πί-
 στεως. διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ
 τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι ἔμφοδος γενόμενος ὁ φῆλιξ ἀπε-
 κρίθη τὸ νῦν ἔχον πορεύου καιρὸν δὲ μεταλαβῶν μετακαλέσομαι σε.

v.13 ουδε^v ουτε^{τ.μ.κ} παρασησαι με^{τ.μ} δυνανται σοι^v περι ων νυνη^v νυν^{τ.μ.κ} κατηγορουσιν μου.

v.14 ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασι^v πασιν^{τ.μ.κ} τοις κατα τον νομον και τοις^v εν^v τοις προφηταις γεγραμμενοις. **v.15** ελπιδα εχων εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων^{τ.μ.κ} δικαίων τε και αδικων. **v.16** εν τωτω και^v δε^{τ.μ.κ} αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων^μ εχειν^{τ.κ.ν} προς τον θεον και τους ανθρωπους δια^{μ.ν} παντος^{μ.ν} διαπαντος^{τ.κ}. **v.17** δι ετων δε πλειονων παρεγενομην^{τ.μ.κ} ἐλεημοσυνας ποιησων εις το εθνος μου παρεγενομην^v και προσφορας. **v.18** εν αις^v οις^{τ.μ.κ} ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινες Αδε^τ απο της ασιας ιουδαιοι. **v.19** ους εδει^{κ.ν} δει^{τ.μ} επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς εμε^v με^{τ.μ.κ}. **v.20** η αυτοι ουτοι ειπατωσαν ει^{τ.κ} τι ευρον εν^{τ.μ.κ} εμοι^{τ.μ.κ} αδικημα σταντος μου επι του συνεδριου. **v.21** η περι μιας ταυτης φωνης ης εκεκραξα^v εκραξα^{τ.μ.κ} εστως^{τ.μ.κ} εν αυτοις εστως^v οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον εφ^v υφ^{τ.μ.κ} υμων. **v.22** ανεβαλειτο^v ακουσας^{τ.μ.κ} δε αυτους^v ταυτα^{τ.μ.κ} ο φηλιξ ανεβαλειτο^{τ.μ.κ} αυτους^{τ.μ.κ} ακριβεστερον ειδως τα περι της οδου ειπας^v ειπων^{τ.μ.κ} οταν λυσιας ο χιλιαρχος καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμας. **v.23** διαταξαμενος τε^{τ.μ.κ} τω εκατονταρχη τηρεισθαι αυτον^v τον^{τ.μ.κ} παυλον^{τ.μ.κ} εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η^{τ.μ.κ} προσερχεσθαι^{τ.μ.κ} αυτω. **v.24** μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο φηλιξ σун δρουσιλλη τη ιδια^v γυναικι αυτου^{τ.κ} ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον ιησουν^v πιστεως. **v.25** διαλεγόμενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εσεσθαι^{τ.μ.κ} εμφοδος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε.

- 26* ἄμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ παύλου ὅπως
λύση αὐτὸν διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει αὐτῷ.
- 27* διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διάδοχον ὁ φῆλιξ πόρκιον φῆστον θέ-
λων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς ἰουδαίοις ὁ φῆλιξ κατέλιπεν τὸν παῦλον
δεδεμένον.
- 25* φῆστος οὖν ἐπιβάς τῇ ἐπαρχίᾳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς ἱεροσό-
2* λυμα ἀπὸ καισαρείας. ἐνεφάνισάν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι
3 τῶν ἰουδαίων κατὰ τοῦ παύλου καὶ παρεκάλουν αὐτὸν. αἰτούμενοι
4 χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ ἐνέδραν
5 ποιούντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν. ὁ μὲν οὖν φῆστος ἀπεκρίθη
6 τηρεῖσθαι τὸν παῦλον ἐν καισαρείᾳ ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπο-
7 ρεύεσθαι. οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν φησὶν συγκαταβάντες εἴ τί ἐστιν ἐν
8 τῷ ἀνδρὶ τούτῳ κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ. διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέ-
9 ρας πλείους ἢ δέκα καταβάς εἰς καισαρείαν τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ
10 τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν παῦλον ἀχθῆναι. παραγενομένου δὲ αὐτοῦ
περιέστησαν οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων καταβεβηκότες ἰουδαῖοι πολλὰ καὶ
βαρῆα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ παύλου ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξει.
8* ἀπολογουμένου αὐτοῦ ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ
9* ἱερὸν οὔτε εἰς καισαρὰ τι ἤμαρτον. ὁ φῆστος δὲ τοῖς ἰουδαίοις θέλων
χάριν καταθέσθαι ἀποκριθεὶς τῷ παύλῳ εἶπεν θέλεις εἰς ἱεροσόλυμα
10 ἀναβάς ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ. εἶπεν δὲ ὁ παῦλος ἐπὶ
τοῦ βήματος καισαρὸς ἐστὼς εἰμι οὗ με δεῖ κρίνεσθαι ἰουδαίους οὐ-
11* δὲν ἠδίκησα ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ καὶ

v.26 αμα δε^{τ.κ} και ελπίζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπως^{τ.μ.κ} λυση^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} διο και πυκνότερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω. **v.27** διετιας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτα^{τ.μ.κ} χαριτας^{τ.μ.κ} καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπε^{τ.μ.κ} κατελιπεν^{τ.μ.κ} τον παυλον δεδεμενον. **25 v.1** φηστος ουν επιβας τη επαρχια^{τ.μ.κ} μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας. **v.2** ενεφανισαν τε^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} αυτω οι^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} αρχιερεις^{τ.μ.κ} αρχιερευς^{τ.μ.κ} και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον. **v.4** ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εις^{τ.μ.κ} εν^{τ.μ.κ} καισαρειαν^{τ.μ.κ} καισαρεια^{τ.μ.κ} εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι. **v.5** οι ουν δυνατοι^{τ.μ.κ} εν υμιν φησιν δυνατοι^{τ.μ.κ} συγκαταβαντες ει τι εστιν ατοπον^{τ.μ.κ} εν τω ανδρι ατοπον^{τ.μ.κ} τουτω^{τ.μ.κ} κατηγορειωσαν αυτου. **v.6** διατριψας δε εν αυτοις ημερας ου^{τ.μ.κ} πλειους οκτω^{τ.μ.κ} η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι. **v.7** παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν αυτον^{τ.μ.κ} οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεια αιτιωματα^{τ.μ.κ} αιτιωματα^{τ.μ.κ} φεροντες^{τ.μ.κ} κατα^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ} παυλου^{τ.μ.κ} α ουκ ισχυον αποδειξει. **v.8** του^{τ.μ.κ} παυλου^{τ.μ.κ} απολογουμενου αυτου^{τ.μ.κ} οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερων ουτε εις καισαρα τι ημαρτον. **v.9** ο φηστος δε θελων^{τ.μ.κ} τοις ιουδαιοις θελων^{τ.μ.κ} χαριν καταθεσθαι απκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κριθηναι^{τ.μ.κ} κρινεσθαι^{τ.μ.κ} επ εμου. **v.11** ει μεν ουν^{τ.μ.κ} γαρ^{τ.μ.κ} αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι.

ἄξιον θανάτου πέπραχά τι οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. τότε ὁ φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβου- 12
 λίου ἀπεκρίθη καίσαρα ἐπικέκλησαι ἐπὶ καίσαρα πορεύση. ἡμερῶν δὲ 13*
 διαγενομένων τινῶν ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ βερνίκη κατήντησαν εἰς
 καισάρειαν ἀσπασόμενοι τὸν φῆστον. ὥς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον 14*
 ἐκεῖ ὁ φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν παῦλον λέγων ἀνὴρ τίς
 ἐστὶν καταλελειμμένος ὑπὸ φήλικος δέσμιος. περὶ οὗ γενομένου μου 15*
 εἰς ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἰουδαίων
 αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην. πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος 16*
 ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν πρὶν ἢ ὁ κατηγορού-
 μενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς τόπον τε ἀπολογίας λάβοι
 περὶ τοῦ ἐγκλήματος. συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδε- 17*
 μίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι
 τὸν ἄνδρα. περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον 18*
 ὧν ὑπενόουν ἐγώ. ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἰ- 19
 χον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ τίνος ἰησοῦ τεθνηκότος ὃν ἔφασκεν ὁ παῦλος
 ζῆν. ἀπορούμενος δὲ ἐγώ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἔλεγον εἰ βου- 20*
 λοιτο πορεύεσθαι εἰς ἱερουσαλήμ κάκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων. τοῦ 21*
 δὲ παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ σεβαστοῦ διά-
 γνωσιν ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς καίσαρα.
 ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν φῆστον ἔφη ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου 22*
 ἀκοῦσαι ὃ δὲ αὐρίον φησὶν ἀκούσῃ αὐτοῦ. τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος 23*
 τοῦ ἀγρίππα καὶ τῆς βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων

v.13 ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι^{μλ.ν} ασπασομενοι^{τ.κ} τον φηστον. **v.14** ως δε πλειους ημερας διετριβεν^{μλ} διετριβον^{τ.κ.ν} εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος. **v.15** περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου καταδικην^ν δικην^{τ.μλ.κ}. **v.16** προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις^{τ.μλ.κ} απωλειαν^{τ.μλ.κ} πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος. **v.17** συνελθοντων ουν [αυτων]^ν αυτων^{τ.μλ.κ} ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα. **v.18** περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν εφερον^ν επεφερον^{τ.μλ.κ} ων υπενουσιν^{τ.μλ.κ} εγω υπενουσιν^ν πονηρων^ν. **v.20** απορουμενος δε εγω εις^{τ.κ} την περι τουτων^ν τουτου^{τ.μλ.κ} ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιεροσολυμα^ν ιερουσαλημ^{τ.μλ.κ} κακει κρινεσθαι περι τουτων. **v.21** του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου αναπεμψω^ν πεμψω^{τ.μλ.κ} αυτον προς καισαρα. **v.22** αγριππας δε προς τον φηστον εφη^{τ.μλ.κ} εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι ο^{τ.μλ.κ} δε^{τ.μλ.κ} αυριον φησιν ακουση αυτου. **v.23** τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον ουν τε τοις^{τ.μλ.κ} χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην ουσιν^{τ.μλ.κ} της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος.

- εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἔξοχὴν
 24* οὖσιν τῆς πόλεως καὶ κελεύσαντος τοῦ φήστου ἤχθη ὁ παῦλος. καὶ φη-
 σιν ὁ φῆστος ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες
 θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἐν τε
 25* ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι. ἐγὼ δὲ
 καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι καὶ αὐτοῦ δὲ
 26* τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν σεβαστὸν ἔκρινα πέμπειν αὐτὸν. περὶ οὗ
 ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν
 καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ βασιλεῦ ἀγρίππα ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης
 27 σχῶ τί γράψαι. ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς
 κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.
- 26* ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν παῦλον ἔφη ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ
 2* λέγειν τότε ὁ παῦλος ἀπελογεῖτο ἐκτείνας τὴν χεῖρα. περὶ πάντων ὧν
 ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ ἰουδαίων βασιλεῦ ἀγρίππα ἡγήμαι ἐμαυτὸν μακάριον
 3* μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον. μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάν-
 των τῶν κατὰ ἰουδαίους ἔθων τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαι σου μακρο-
 4* θύμως ἀκουσαί μου. τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος τὴν ἀπ'
 ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν ἱεροσολύμοις ἴσασι πάντες οἱ ἰου-
 5* δαῖοι. προγινώσκοντές με ἄνωθεν ἐὰν θέλωσιν μαρτυρεῖν ὅτι κατὰ τὴν
 6* ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα φαρισαῖος. καὶ
 νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ
 7* θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος. εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα
 νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκα-
 8* λοῦμαι βασιλεῦ ἀγρίππα ὑπὸ τῶν ἰουδαίων. τί ἄπιστον κρίνεται παρ'

v.24 και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου απαν^v παν^{τ.μ.κ} το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε βοωντες^v επιβοωντες^{τ.μ.κ} μη δειν ζην^{τ.μ.κ} αυτον ζην^v μηκετι. **v.25** εγω δε καταλαβομην^v καταλαβομενος^{τ.μ.κ} μηδεν αξιον θανατου^{τ.μ.κ} αυτον θανατου^v πεπραχεναι και^{τ.μ.κ} αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον^{τ.μ.κ}. **v.26** περι ου ασφαλές τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψω^v γραψαι^{τ.μ.κ}. **26 v.1** αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι περι^v υπερ^{τ.μ.κ} σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο^{τ.μ.κ} εκτεινας την χειρα απελογειτο^v. **v.2** περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον μελλων^{τ.κ} απολογεισθαι^{τ.κ} επι σου μελλων^{μ.ν} απολογεισθαι^μ σημερον απολογεισθαι^v. **v.3** μαλιστα γνωστην οντα σε ειδω^κ παντων των κατα ιουδαιους ηθων^μ εθων^{τ.κ.ν} τε και ζητηματων διο δεομαι σου^{τ.μ.κ} μακροθυμως ακουσαι μου. **v.4** την μεν ουν βιωσιν μου [την]^v την^{τ.μ.κ} εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν τε^v ιεροσολυμοις ιοασι^v ιοασιν^{τ.μ.κ} παντες [οι]^v οι^{τ.μ.κ} ιουδαιοι. **v.5** προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσι^v θελωσιν^{τ.μ.κ} μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εζησα φαρισαιος. **v.6** και νυν επι ελπιδι της εις^v προς^{τ.μ.κ} τους πατερας ημων^v επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος. **v.7** εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ^{τ.μ.κ} αγριππα^{τ.μ.κ} υπο των^{τ.κ} ιουδαιων βασιλευ^v.

ὑμῖν εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει. ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ 9
 ὄνομα ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πράξαι. ὃ καὶ ἐποίησα 10*
 ἐν ἱεροσολύμοις καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν
 παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα
 ψῆφον. καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς 11
 ἠνάγκαζον βλασφημεῖν περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς ἐδίωκον ἕως
 καὶ εἰς τὰς ἕξω πόλεις. ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν δαμασκὸν μετ' 12*
 ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων. ἡμέρας μέσης κα- 13
 τὰ τὴν ὁδὸν εἶδον βασιλεῦ οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου
 περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. πάντων δέ κα- 14*
 ταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ
 λέγουσαν τῇ ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ σαοὺλ σαοὺλ τί με διώκεις σκληρόν σοι
 πρὸς κέντρα λακτίζειν. ἐγὼ δὲ εἶπον τίς εἶ κύριε ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμι 15*
 ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου εἰς 16*
 τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε
 εἰδές ὧν τε ὀφθήσομαί σοι. ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν 17*
 εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω. ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι 18*
 ἀπὸ σκοτοῦς εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν τοῦ
 λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει
 τῇ εἰς ἐμέ. ὅθεν βασιλεῦ ἀγρίππα οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ 19
 ὀπασία. ἀλλὰ τοῖς ἐν δαμασκῷ πρῶτόν καὶ ἱεροσολύμοις εἰς πᾶσάν 20*
 τε τὴν χώραν τῆς ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλων μετανοεῖν καὶ
 ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. ἔνεκα 21*
 τούτων με οἱ ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο διαχειρίσα-
 σθαι. ἐπικουρίας οὖν τυχῶν τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης 22*

v.10 ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους τε^υ των αγιων εγω εν^υ φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον. **v.12** εν οις και^{τ.μ.κ} πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της παρα^{τ.μ.κ} των αρχιερων. **v.14** παντων τε^υ δε^{τ.μ.κ} καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λεγουσαν^υ λαλουσαν^{τ.μ.κ} προς με και^{τ.μ.κ} λεγουσαν^{τ.μ.κ} τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτίζειν. **v.15** εγω δε ειπα^υ ειπον^{τ.μ.κ} τις ει κυριε ο δε κυριος^υ ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις. **v.16** αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες [με]^υ ων τε οφθησομαι σοι. **v.17** εξαιρουμενος σε εκ του λαου και εκ^υ των εθνων εις ους εγω^{μ.υ} νυν^{τ.κ} σε^{τ.μ.κ} αποστελλω σε^υ. **v.18** ανοιξαι οφθαλμους αυτων και^κ του^{τ.μ.υ} επιστρεψαι^{τ.κ.υ} υποστρεψαι^μ απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφειν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε. **v.20** αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον τε^υ και ιεροσολυμοις εις^{τ.μ.κ} πασαν τε την χωραν της ιουδαίας και τοις εθνεσιν απηγγελων^{κ.υ} απηγγελων^{τ.μ} μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοίας εργα πρασσοντας. **v.21** ενεκα τουτων με^{τ.κ.υ} οι^{τ.μ.κ} ιουδαιοι με^μ συλλαβομενοι [οντα]^υ εν τω ιερω επειρῶντο διαχειρισασθαι.

ἔστηκα μαρτυρούμενος μικρῶ τε καὶ μεγάλῳ οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ
 23* προφήται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ μωσῆς. εἰ παθητὸς ὁ χρι-
 στός εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ
 24* καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου ὁ φῆσιτος μεγάλη τῇ
 φωνῇ ἔφη μαίνη παῦλε τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.
 25* ὁ δὲ οὐ μαίνομαι φησὶν κράτιστε φῆστε ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης
 26* ῥήματα ἀποφθέγγομαι. ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς πρὸς ὃν
 καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ λανθάνειν γὰρ αὐτὸν τι τούτων οὐ πείθομαι
 27 οὐδὲν οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γωνία πεπραγμένον τοῦτο. πιστεύεις βασιλεῦ
 28* ἀγρίππα τοῖς προφήταις οἶδα ὅτι πιστεύεις. ὁ δὲ ἀγρίππας πρὸς τὸν
 29* παῦλον ἔφη ἐν ὀλίγῳ με πείθεις χριστιανὸν γενέσθαι. ὁ δὲ παῦλος
 εἶπεν εὐζαίμην ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σὲ ἀλ-
 λά καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιοῦτους ὁποῖος
 30* κἀγὼ εἶμι παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ ἀνέ-
 στη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμῶν ἢ τε βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς.
 31* καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι οὐδὲν θανάτου
 32 ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. ἀγρίππας δὲ τῷ φήσῳ ἔφη
 ἀπολελεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰ μὴ ἐπεκέκλητο καίσαρα.
27 ὥς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν ἰταλίαν παρεδίδουν τὸν τε
 παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι ἰουλίῳ σπεί-
 2* ρης σεβαστῆς. ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ ἀδραμυτινῶ μέλλοντες πλεῖν τοὺς
 κατὰ τὴν ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν ὄντος σὺν ἡμῖν ἀριστάρχου μακεδό-
 3* νος θεσσαλονικέως. τῇ τε ἑτέρῳ κατήχθημεν εἰς σιδῶνα φιλανθρώπως

v.22 επικουρίας οὖν τυχῶν τῆς ἀπο^v παρα^{T.M.K} τοῦ θεοῦ ἀχρι τῆς ἡμερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος^{M.V} μαρτυρουμενος^{T.K} μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσης^{M.V} μωσης^{T.K}. **v.23** ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω τε^v λαω και τοις εθνεσιν. **v.24** ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φησιτος μεγαλη τη φωνη φησιν^v εφη^{T.M.K} μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει. **v.25** ο δε παυλος^v ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα^{M.V} αλλ^{T.K} αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι. **v.26** επισταται γαρ περὶ τούτων ο βασιλευς πρὸς ὃν και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον [τι]^v τι^{T.M.K} τούτων ου πειθομαι ουθεν^v ουδεν^{T.M.K} ου γαρ εστιν^{T.K.V} εν γωνια πεπραγμενον τουτο. **v.28** ο δε αγριππας πρὸς τον παυλον εφη^{T.M.K} εν ολιγω με πειθεις χριστιανον ποιησαι^v γενεσθαι^{T.M.K}. **v.29** ο δε παυλος ειπεν^{T.M.K} ευζαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν μεγαλω^v πολλω^{T.M.K} ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος και^v εγω^v καγω^{T.M.K} ειμι παρεκτος των δεσμων τούτων. **v.30** και^{T.M.K} ταυτα^{T.M.K} ειποντος^{T.M.K} αυτου^{T.M.K} ανεστη τε^v ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις. **v.31** και αναχωρησαντες ελαλουν πρὸς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον^{T.M.K} η δεσμων αξιον^v [τι]^v πρασσει ο ανθρωπος ουτος. **27 v.2** επιβαντες δε πλοιω αδραμυτινηω μελλοντες πλειν εις^v τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως. **v.3** τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω χρησαμενος επιτρεπεν πρὸς τους^{K.M.V} φιλους πορευθεντι^v πορευθεντα^{T.M.K} επιμελειας τυχειν.

τε ὁ ἰούλιος τῷ παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς φίλους πορευθέντα
 ἐπιμελείας τυχεῖν. κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν κύπρον διὰ 4
 τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν κλικίαν 5
 καὶ παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς μύρα τῆς λυκίας. κάκει 6*
 εὐρῶν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν ἰταλίαν ἐνε-
 βίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ 7
 μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν κνίδον μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου ὑπε-
 πλεύσαμεν τὴν κρήτην κατὰ σαλμώνην. μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν 8*
 ἦλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον καλοὺς λιμένας ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις
 λασαία. ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ 9
 πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι παρήνει ὁ παῦλος.
 λέγων αὐτοῖς ἄνδρες θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον 10*
 τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι
 τὸν πλοῦν. ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέιθετο 11*
 μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ παύλου λεγομένοις. ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος 12*
 ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἔθεντο βουλήν ἀναχθῆναι
 κάκειθεν εἴπως δύναιντο κατανήσαντες εἰς φοίνικα παραχειμάσαι λι-
 μένα τῆς κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. ὑποπνεύσαντος 13
 δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι ἄραντες ἄσσον παρελέ-
 γοντο τὴν κρήτην. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφω- 14*
 νικός ὁ καλούμενος εὐροκλύδων. συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ 15
 μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. νησίον 16*
 δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον κλαύδην μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς
 γενέσθαι τῆς σκάφης. ἦν ἄραντες βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωννύντες 17*
 τὸ πλοῖον φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν σύρτιν ἐκπέσωσιν χαλάσαντες τὸ
 σκεῦος οὕτως ἐφέροντο. σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκ- 18
 βολὴν ἐποιοῦντο. καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔρρι- 19*

v.6 κακει ευρων ο εκατονταρχης^v εκατονταρχος^{T. m. K} πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβι-
 βασεν ημας εις αυτο. **v.8** μολις τε παραλεγόμενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους
 λιμενας ω εγγυς ην^{T. m. K} πολις ην^v λασαια. **v.10** λεγων αυτοις ανδρες θεωρω οτι μετα υβρεως και
 πολλης ζημιας ου μονον του φορτιου^{m. v} φορτου^{T. K} και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν
 εσεσθαι τον πλουν. **v.11** ο δε εκατονταρχης^{m. v} εκατονταρχος^{T. K} τω κυβερνητη και τω ναυκληρω
 επειθετο^{T. m. K} μαλλον επειθετο^v η τοις υπο^v υπο^{T. m. K} του^{T. m. K} παυλου λεγομενοις. **v.12** ανευθετου
 δε του λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειονες^v πλειους^{T. m. K} εθεντο βουλην αναχθηναι
 εκειθεν^v κακειθεν^{T. m. K} ειπως δυναιντο κατανησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητης
 βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον. **v.14** μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ο
 καλουμενος ευρακυλων^v ευροκλυδων^{T. m. K}. **v.16** νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον καυδα^v
 κλαυδην^{T. m. K} μολις^{T. m. K} ισχυσαμεν μολις^v περικρατεις γενεσθαι της σκαφης. **v.17** ην αραντες
 βοηθειαις εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτιν^m συρτιν^{T. K. v} εκπεσωσιν
 χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο. **v.19** και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του πλοιου ερριψαν^v
 ερριψαμεν^{T. m. K}.

20* φαμεν. μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρον ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας
 χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ
 21* σῶζεσθαι ἡμᾶς. πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ παῦλος
 ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν ἔδει μὲν ὧ ἄνδρες πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνά-
 γεσθαι ἀπὸ τῆς κρήτης κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.
 22* καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν ἀποβολή γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται
 23* ἐξ ὑμῶν πλήν τοῦ πλοίου. παρέστη γάρ μοι τῆ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος
 24 τοῦ θεοῦ οὗ εἶμι ᾧ καὶ λατρεύω. λέγων μὴ φοβοῦ παῦλε καίσαρί σε
 δεῖ παραστῆναι καὶ ἰδοῦ κεχάρισταί σοι ὁ θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας
 25 μετὰ σοῦ. διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται
 26 καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι. εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.
 27 ὥς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νύξ ἐγένετο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ ἄδριά
 28 ραν. καὶ βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς εἴκοσι βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ
 29* πάλιν βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς δεκαπέντε. φοβούμενοί τε μήπως εἰς
 30* τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας ἡψ-
 31 ρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν. εἶπεν ὁ παῦλος τῷ ἑκατοντάρχη καὶ
 τοῖς στρατιώταις ἂν μὴ οὔτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ ὑμεῖς σωθῆναι οὐ
 32* δύνασθε. τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης καὶ εἴα-
 33* σαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι παρεκάλει ὁ
 παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων τεσσαρεσκαίδεκάτην σήμε-
 34* ρον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε μηδὲν προσλαβόμενοι. διὸ
 παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτη-

v.20 μητε δε ηλιου μητε αστρον επιφαινοντων επι πλειονας ημερας χειμωνος τε ουκ ολιγου επικει-
 μενου λοιπον περιηρειτο πασα^{Τ.Μ.Κ} ελπις πασα^Υ του σωζεσθαι ημας. **v.21** πολλης τε^Υ δε^{Τ.Μ.Κ}
 ασιτιας υπαρχουσης τοτε σταθεις ο παυλος εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρες πειθαρχησαντας
 μοι μη αναγεσθαι απο της κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν. **v.22** και τα^{Κ.Μ.Υ}
 νυκ^{Κ.Μ.Υ} τανυν^Τ παραινω υμας ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου.
v.23 παρεστη γαρ μοι ταυτη^{Μ.Υ} τη νυκτι ταυτη^{Τ.Κ} αγγελος^{Τ.Μ.Κ} του θεου ου ειμι [εγω]^Υ ω και λατρευω
 αγγελος^Υ. **v.29** φοβουμενοι τε μηπου^Υ μηπως^{Τ.Μ.Κ} κατα^Υ εις^{Τ.Μ.Κ} τραχεις τοπους εκπεσωμεν^{Κ.Μ.Υ}
 εκπεσωσιν^Τ εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας ηψυχοντο ημεραν γενεσθαι. **v.30** των δε ναυτων
 ζητουτων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρης^Υ
 πρωρας^{Τ.Μ.Κ} μελλοντων^{Τ.Μ.Κ} αγκυρας μελλοντων^Υ εκτεινειν. **v.32** τοτε απεκοψαν^Υ οι στρατιωται
 απεκοψαν^{Τ.Μ.Κ} τα σχοινια της σκαφης και εισαν αυτην εκπεσειν. **v.33** αχρι δε ου ημελλεν^Μ
 εμελλεν^{Τ.Κ} ημερα ημελλεν^Υ γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων τεσσα-
 ρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηθεν^Υ μηδεν^{Τ.Μ.Κ} προσλαβομενοι.
v.34 διο παρακαλω υμας μεταλαβειν^Υ προσλαβειν^{Τ.Μ.Κ} τροφης τουτο γαρ προς της υμετερας σωτηριας
 υπαρχει ουδενος γαρ υμων θριξ απο^Υ εκ^{Τ.Μ.Κ} της κεφαλης απολειται^Υ πεσειται^{Τ.Μ.Κ}.

ρίας ὑπάρχει οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θριζὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. εἶπων δὲ 35*
 ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων καὶ κλάσας 36
 ἤρξατο ἐσθίειν. εὐθύμοι δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο 36
 τροφῆς. ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ διακόσται ἐβδομήκον- 37*
 ταῆς. κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν 38*
 σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνω- 39*
 σκον κόλπον δὲ τίνα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο
 εἰ δύναιντο ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶον εἰς 40*
 τὴν θάλασσαν ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων καὶ ἐπάραντες
 τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεύσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. περιπεσόντες δὲ 41*
 εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα
 ἔμεινεν ἀσάλευτος ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. τῶν 42*
 δὲ στρατιωτῶν βουλή ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν μήτις ἐκ-
 κολυμβήσας διαφύγοι. ὁ δὲ ἐκατόνταρχος βουλόμενος διασῶσαι τὸν 43*
 παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμέ-
 νους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι. καὶ τοὺς 44
 λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν οὓς δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου καὶ
 οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. οἱ 28*, 2*
 δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχούσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν ἀνάπαν-
 τες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα
 καὶ διὰ τὸ ψῦχος. συστρέψαντος δὲ τοῦ παύλου φρυγάνων πληθός 3*
 καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν ἔχιδνα ἐκ τῆς θερμῆς ἐξελθοῦσα καθῆψεν
 τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὥς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ 4*

v.35 ειπας^v ειπων^{T.M.K} δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλα-
 σασ ηρξατο εσθειν. **v.37** ημεθα^v ημεν^{T.M.K} δε εν^{T.M.K} τω^{T.M.K} πλοιω^{T.M.K} αι πασαι ψυχαι εν^v
 τω^v πλοιω^v διακοσαι εβδομηκοντα^{M.V} εξ^{M.V} εβδομηκονταξ^{T.K}. **v.38** κορεσθεντες δε της^M τροφης
 εκουφιζον το πλοιοι εκβαλλομενοι τον σιπον εις την θαλασσαν. **v.39** οτε δε ημερα εγενετο την γην
 ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευοντο^v εβουλευσαντο^{T.M.K} ει
 δυνατον^M δυναιντο^{T.K.V} εξωσαι το πλοιοι. **v.40** και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν
 αμα ανεντες τας ζευκτηριαι των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα^v αρτεμονα^{T.M.K} τη πνεουση κα-
 τειχον εις τον αιγιαλον. **v.41** περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επεκειλαν^v επωκειλαν^{T.M.K} την
 ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας [των^v των^{T.M.K}
 κυματων]^v κυματων^{T.M.K}. **v.42** των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινω-
 σιν μη^{M.V} τις^{M.V} μητις^{T.K} εκκολυμβησας διαφυγη^{M.V} διαφυγοι^{T.K}. **v.43** ο δε εκατονταρχης^v
 εκατονταρχος^{T.M.K} βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν
 τε τους δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας^v απορριψαντας^{T.M.K} πρωτους επι την γην εξιεναι. **28**
v.1 και διασωθεντες τουτε επεγνωμεν^v επεγνωσαν^{T.M.K} οτι μελιτη η νησος καλεται. **v.2** οι τε^v δε^{T.M.K}
 βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν απαντες^v αναπαντες^{T.M.K} γαρ πυραν προσε-
 λαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος. **v.3** συστρεψαντος δε του παυλου
 φρυγανων τι^v πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα απο^v εκ^{T.M.K} της θερμης διεξελθοουσα^M
 εξελθοουσα^{T.K.V} καθηψεν της χειρος αυτου.

τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους πάντως φονεὺς ἐστὶν ὁ ἄνθρω-
 5 πος οὗτος ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. ὁ
 6* μὲν οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. οἱ δὲ
 προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν ἐπὶ
 πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν
 7 γινόμενον μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι. ἐν δὲ τοῖς περὶ
 τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνόματι ποπλίῳ
 8* ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. ἐγένετο δὲ
 τὸν πατέρα τοῦ ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖ-
 σθαι πρὸς ὃν ὁ παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος ἐπιθείς τὰς χεῖρας
 9* αὐτῷ ἰάσατο αὐτόν. τούτου οὖν γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες
 10* ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο. οἱ καὶ πολλαῖς
 τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν.
 11* μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ
 12 ἀλεξανδρινῷ παρασημῷ διοσκούροις. καὶ καταχθέντες εἰς συρακούσας
 13* ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς. ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς ῥή-
 γιον καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἦλθομεν εἰς
 14* ποτιόλους. οὗ εὐρόντες ἀδελφούς παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι
 15* ἡμέρας ἑπτὰ καὶ οὕτως εἰς τὴν ῥώμην ἦλθομεν. κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ
 ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις ἀππίου φό-
 ρου καὶ τριῶν ταβερνῶν οὓς ἰδὼν ὁ παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ ἔλαβεν
 16* θάρσος. ὅτε δὲ ἦλθομεν εἰς ῥώμην ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκεν τοὺς δε-
 σμίους τῷ στρατοπεδάρχη τῷ δὲ παύλῳ ἐπετρέπη μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν

v.4 ὡς δε εἶδον οἱ βαρβαροὶ κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου ελεγον^{τ.μ.κ} προς αλλη-
 λους ελεγον^ν παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην
 ουκ ειασεν. **v.6** οἱ δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι
 πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν αποπον εις αυτον γινομενον μεταβαλομενοι^ν
 μεταβαλλομενοι^{τ.μ.κ} ελεγον θεον^{τ.μ.κ} αυτον ειναι θεον^ν. **v.8** εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου
 πυρετοις και δυσεντεριω^ν δυσεντερια^{τ.μ.κ} συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισηλθων και
 προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον. **v.9** τουτου δε^ν ουν^{τ.μ.κ} γενομενου και οἱ
 λοιποὶ οἱ εχοντες^{τ.μ.κ} ασθενειας^{τ.μ.κ} εν τη νησω εχοντες^ν ασθενειας^ν προσηρχοντο και εθεραπευοντο.
v.10 οἱ και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς τας^ν την^{τ.μ.κ} χρειας^ν
 χρειαν^{τ.μ.κ}. **v.11** μετα δε τρεις μηνας ηχθημεν^ν ανηχθημεν^{τ.κ.ν} εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν
 τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις. **v.13** οθεν περιελοντες^ν περιελθοντες^{τ.μ.κ} κατη-
 νησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους.
v.14 ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν παρ^ν επ^{τ.μ.κ} αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως
 εις την ρωμην ηλθαμεν^ν ηλθομεν^{τ.μ.κ}. **v.15** κακειθεν οἱ αδελφοὶ ακουσαντες τα περι ημων ηλθαν^ν
 εξηλθον^{τ.μ.κ} εις απαντησιν ημιν αχρι^ν αχρις^{τ.μ.κ} αππιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυ-
 λος ευχαριστησας τω θεω ελαβε^ν ελαβεν^{τ.μ.κ} θαρσος. **v.16** στε δε εισηλθομεν^ν ηλθομεν^{τ.μ.κ} εις
 ρωμην ο^{τ.μ.κ} εκατονταρχος^{τ.μ.κ} παρεδωκεν^{τ.μ.κ} τους^{τ.μ.κ} δεσμιους^{τ.μ.κ} τω^{τ.μ.κ} στρατοπεδαρχω^ν
 στρατοπεδαρχη^{τ.κ} τω^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} παυλω^{τ.μ.κ} επιτραπη τω^ν παυλω^ν μενειν καθ εαυτον συν τω φυ-
 λασσοντι αυτον στρατιωτη.

τῷ φυλάσσουντι αὐτὸν στρατιώτῃ. ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκα- 17*
λέσασθαι τὸν παῦλον τοὺς ὄντας τῶν ἰουδαίων πρώτους συνελθόντων δὲ
αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτοὺς ἄνδρες ἀδελφοί ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας
τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσιν τοῖς πατρώοις δέσμιος ἐξ ἱεροσολύμων παρεδόθην
εἰς τὰς χεῖρας τῶν ῥωμαίων. οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολυ- 18
σαι διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. ἀντιλεγόντων δὲ 19*
τῶν ἰουδαίων ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι καίσαρα οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους
μου ἔχων τι κατηγορήσαι. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς 20
ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν
ταύτην περὶ κειμαι. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ 21*
σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς ἰουδαίας οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν
ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν. ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ 22*
ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἐστίν
ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἤκον πρὸς 23*
αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου
μωσέως καὶ τῶν προφητῶν ἀπὸ πρωτῆ ἕως ἑσπέρας. καὶ οἱ μὲν ἐπειθήντο 24
τοῖς λεγομένοις οἱ δὲ ἠπίστουν. ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους 25*
ἀπελύοντο εἰπόντος τοῦ παύλου ῥῆμα ἐν ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐλάλησεν διὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν. λέγον 26*
πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἶπε ἀκοῆ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συ-
νήτε καὶ βλέποντες βλέπετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε. ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά 27*
τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν ἐκάμμυσαν μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκού-

v.17 εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι αυτον^v τον^{τ.μ.κ} παυλον^{τ.μ.κ} τους οντας των
ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους εγω^v ανδρες αδελφοι εγω^{τ.μ.κ} ουδεν
εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσι^v εθεσιν^{τ.μ.κ} τοις πατρωοις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην
εις τας χειρας των ρωμαιων. **v.19** αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα
ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορειν^v κατηγορησαι^{τ.μ.κ}. **v.21** οι δε προς αυτον ειπαν^v
ειπον^{τ.μ.κ} ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των
αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον. **v.22** αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α
φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν^{τ.μ.κ} ημιν εστιν^v οτι πανταχου αντιλεγεται.
v.23 ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηλθον^v ηκον^{τ.μ.κ} προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο
διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα^{τ.μ.κ} περι του ιησου απο τε του νομου
μωσεως^v μωσεως^{τ.μ.κ} και των προφητων απο πρωι εως εσπερας. **v.25** ασυμφωνοι δε οντες προς
αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου
του προφητου προς τους πατερας υμων^v ημων^{τ.μ.κ}. **v.26** λεγων^v λεγον^{τ.μ.κ} πορευθητι προς τον
λαον τουτον και ειπον^{μ.ν} ειπε^{τ.κ} ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεπετε και ου
μη ιδητε. **v.27** επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους
οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια
συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι^{μ.ν} ιασωμαι^{τ.κ} αυτους.

σωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
 28* γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ
 29* αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται. καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος ἀπηλθον οἱ ἰουδαῖοι
 30* πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζητήσιν. ἔμεινεν δὲ ὁ παῦλος διετίαν ὅλην
 ἐν ἰδίῳ μισθώματι καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς
 31 αὐτόν. κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ
 κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

v.28 γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη τουτο^v το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται. **v.29** και^{T.M.K} ταυτα^{T.M.K} αυτου^{T.M.K} ειποντος^{T.M.K} απηλθον^{T.M.K} οι^{T.M.K} ιουδαιοι^{T.M.K} πολλην^{T.M.K} εχοντες^{T.M.K} εν^{T.M.K} εαυτοις^{T.M.K} συζητησιν^{T.M.K}. **v.30** ενεμεινεν^v εμεινεν^{T.M.K} δε ο^{T.M.K} παυλος^{T.M.K} διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον.